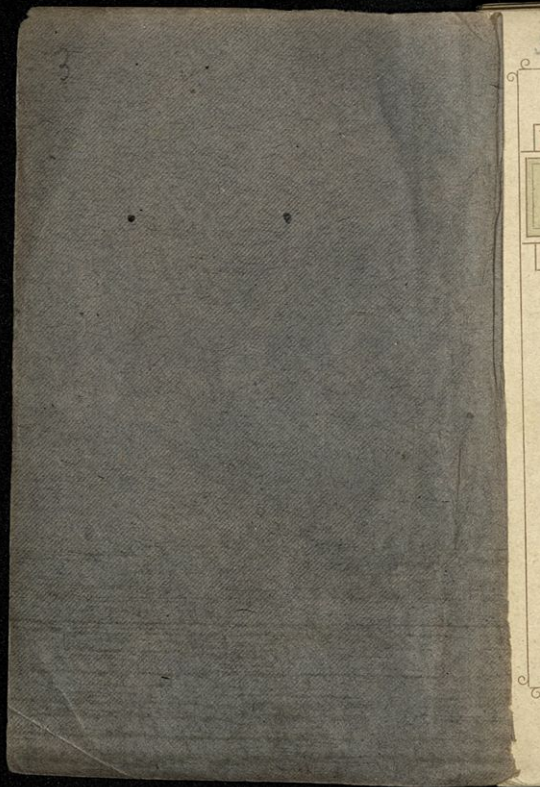

VII
1869
J.

36987, VII, 2, 9

MARIJIN OTROK.

Vodilo za ude Marijine družbe.

ooo

Priredil in založil
mašnik
cistercijanskega reda
v Zatičini.

1903.

Tisk J. Krajec nasl. v Rudolfovem.

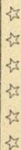

Z dovoljenjem prečastitega knezoškofjskega ordinarijata v Ljubljani z dne 7. jun. 1903, št. 2338 in redovnih predstojnikov z dne 4. junija 1903.

030041723

Št.

je bil... sprejet...

v

Marijino družbo

v

dné

prednik.

Predgovor.

Ko so sv. Stanislaja Kostka nekdam vprašali, če ljubi Marijo, izpremenil se mu je obraz, in do solz ginjen je odgovoril ves goreč: „Kako bi ne ljubil Marije, saj je moja mati!“

Tako mislite tudi vi, krščanski mladeniči in dekleta. — Ljubite Marijo kot mater Gospodovo in kot mater vseh, ki so poklicani k zveličanju. Blagor vam, ako ostanete stanovitni v tej ljubezni; zakaj prava

ljubezen do Marije je, kakor pravijo svetniki, gotovo znamenje izvoljenja. Častite jo, ker ste otroci prave cerkve, v kateri se vedno izpolnuje, kar je izrekla Marija v preroškem duhu: „Odslej me bodo srečno imenovali vsi narodi.“ — Češčenje Marijino je znamenje prave cerkve, in ljubezen do Marije je znamenje vseh dobrih otrok svete cerkve. Če tudi je tedaj češčenje Marijino vsem kristijanom potrebno, vendar je najpopolnejše in najiskrenejše češčenje matere božje prihranjeno udom Marijine družbe, ki niso zadovoljni samo z navadno pobožnostjo, ampak se zavežejo ji popolnejše služiti in se prav resno

oklepajo Marije ter zbirajo krog njene zastave. Če se imenujejo drugi verniki častivci Marijini, imenujejo se družbeniki otroci Marijini; če so oni njeni služabniki, so ti njena izvoljena četa.

Krščanski mladenič, krščansko dekle, tudi ti imaš to posebno srečo, da se prištevaš k izvoljeni četi Marijinih otrok, k njeni ljubljeni družbi; Marija te je sprejela med svoje posebne otroke. Glej, za te je spisana ta knjižica; kaže naj ti pot k Mariji in po Mariji k Jezusu. Prebiraj rad njena pravila, vtisni si jih v srce, izpolnuj jih v dejanju, in blagoslov božji bo s teboj.

Marija, prečista Devica, naj blagoslovi to knjižico, da doseže svoj namen. Ona naj razsvetljuje bravece, jim utrjuje voljo in deli moč, da bodo tudi živeli kot dobri otroci božji in zvesti otroci Marijini in delovali v čast božjo, v zveličanje svoje duše in v blagor družbe!

Prvi del.

P o d u k.

I. Nastanek in namen Marijine družbe.

1. Marijino družbo je **vpeljal P. Ivan Leon Flaming** iz družbe Jezusove, ki je živel dalje časa v Rimu in bil učitelj v tamošnjem zavodu (1563). V srce je bolelo pobožnega redovnika in učitelja, ko je videl, kolike nevarnosti zapeljevanja da pretijo od vseh strani neizkušeni mladini. Vnet za pravo srečo svojih učencev si je

goreče prizadeval, da bi jih obogatil ne samo s temeljitim znanjem, ampak tudi s čednostmi in pravo pobožnostjo ter jih tako pripeljal na pravo pot in obvaroval pogube.

Prepričan, da ni primernejšega sredstva za to kakor goreče in otroško češčenje preblazene Device Marije, in dobrovedoč, da niso njegovi učenci nikjer bolj varni kakor pod njenim maternim vodstvom, si je prizadeval vsaditi v mlada srca svojih učencev posebno ljubezen in češčenje do matere božje. Zato jih je zbiral vsak teden ob določenih dneh v svoji šoli, kjer je bil postavil majhen oltarček v čast materi božji. Ko so se drugi gojenci igrali in si iskali posvetnega razvedrila, opravljal je pobožni redovnik s svojimi učenci nekatere molitve v čast Mariji, se z njimi pogovarjal o Marijinih čednostih in drugih nabožnih predmetih, jih poučeval o češčenju matere božje in jim pravil o sreči tistih, ki stoje

pod njenim varstvom. Predno so se razšli, zapeli so kakšno pesem v čast nebeški kraljici.

To je bil začetek Marijinih družb ali kongregacij, — gorčično zrno, iz katerega je izrastlo veliko drevo, ki je svoje veje razprostrlo že čez vse dežele in dele sveta ter prineslo stoteren sad blagoslova in milosti.

Mladi gojenci so pod tem vodstvom rastle kakor v starosti, tako tudi v modrosti in čednosti, in so bili vsem učencem v lep vzgled. Kmalu se je oglasilo še mnogo drugih dijakov, ki so prosili za sprejem v to družbo. V šestih letih je število udov tako narastlo, da je bilo treba že leta 1569. razdeliti družbo v več oddelkov. Blagoviti sadovi te pobožne družbe: lepo versko vedenje udov, njih napredki v učenosti in vseh čednostih, so bili pač najlepši dokaz, kako ljuba da je preblaženi Devici ta družba. Zato so jo bili papež Gregor XIII. leta 1584. kot cerkveno

družbo potrdili ter za dijake povsod dovolili in priporočili.

Sveti Oče Sikst V., vnet častivec preblazene Device Marije, so dovolili, da se ustanovijo Marijine družbe za vse stanove. Obilni odpustki, s katerimi so papež Gregor XIII. in njihovi nasledniki obdarili to družbo, so mnogo pripomogli, da se je začela širiti po vseh deželah; kajti teh odpustkov so deležne vse družbe, ki se pridružijo prvotni rimski družbi. Še bolj pa se je jela družba širiti, ko so se očitno pokazali njeni obilni sadovi, ko so se zasvetile prelepe čednosti, ki so si jih udje pridobili pod varstvom mile nebeške kraljice. Spomnimo se le, da so bili udje Marijine družbe sv. Frančišek Salezij, sv. Karol Borom., angelska mladeniča sv. Alojzij in sv. Stanislav ter mnogo drugih svetnikov.

Ni torej čuda, da so se Marijine družbe hitro razširile med vsemi

stanovi po celem svetu. Celo papeži, škofje, cesarji in kralji so bili njeni udje. Tako n. pr. papež Benedikt XIV., avstrijska cesarja Ferdinand II. in Ferdinand III., poljski kralj Sigismund itd. Posebno pa se dandanes ustanavljajo Marijine družbe po celem katoliškem svetu v čast nebeške kraljice, v veselje svete katoliške cerkve, v srečo tisoč in tisoč kristijanov.

2. Iz teh vrstic je že razviden **namen**, ki ga hoče doseči Marijina družba. Njen namen je namreč: ohraniti mladino v letih nevarnosti na potu nedolžnosti in čednosti; gojiti in pospeševati v srcih udov posebno in gorečo ljubezen do preblazene Device Marije, jih vzbujati k posnemanju njenih čednostij, navajati k zvestemu izpolnovanju stanovskih dolžnostij in tako pod Marijinim varstvom zagotoviti časno in večno srečo udov, vzgojiti sveti katoliški cerkvi zvestih, udanih sinov

in hčerâ, človeški družbi pa ohraniti mladino nedolžno in krepostno ter vzgojiti vrlih, vzglednih mož, očetov in gospodarjev, dobrih in pobožnih ženâ, mater in gospodinj.

Da bi dosegla ta namen, ima Marijina družba tudi svoje shode, posebna predavanja in poučevanja, natančno nadzorovanje in vodstvo svojih udov ter posebna pravila, ki kažejo pot in stezo čednosti. Pred vsem pa bo v dosego tega namena pomagala svojim otrokom in častivcem mati božjega Sinu, pomočnica kristijanov, preblažena Devica Marija.

II. Koristi.

Pobožnost do preblažene Device Marije je za pobožnostjo do najsvetejšega zakramenta in presv. Srca Jezusovega ne samo najlepša, temveč tudi najkoristnejša. Tisoč in tisoč kristijanov je že našlo v tej pobožnosti časno in večno srečo. Tu najde pravični kakor grešnik tolažbo v bridkosti, pomoč v stiski, rešitev v nevarnosti. Če velja to sploh o vsaki pobožnosti do Marije, potem velja še posebno o pobožnosti, kakor se opravlja v Marijini družbi; zakaj ta je bolj urejena in bolj živa, bolj

obdarjena s potrebnimi sredstvi in od poglavarja svete cerkve še posebno priporočena. Zato imamo od Marijine družbe premnogo koristij, splošnih in posebnih.

A. Splošne koristi

najlažje naštejemo z besedami, s katerimi našteva sv. Bernard koristi redovnega življenja :

- a) **Marijin otrok živi čistejše.** Predpoda njegovega življenja je Marija, prizadeva si posnemati njeno čistost in svetost ter se zato skrbno varuje tudi najmanjšega greha.
- b) **Marijin otrok pade redkejš.** V skušnjavah lahko zaupa v varstvo in pomoč mogočne Device, saj se je posvetil njeni službi, svojih otrok pa Marija nikdar ne zapusti. Razven tega ga varujejo padca tudi pravila Marijine družbe, posebno pa misel: jaz sem Marijin otrok!

- c) **Marijin otrok vstane hitrejšje.** Mogoče je, da tudi Marijin otrok globoko pade, toda ni mogoče, da bi obležal. Marija, mati usmiljenja, mu bo podala svojo roko v pomoč in ga pripeljala k zdravniku, k izpovedniku, kateremu bo razodel svoje dušne rane in se tako oprostil bremena greha.
- d) **Marijin otrok živi bolj pazljivo;** kajti v Marijini družbi ga pouče, kako grd in ostuden je greh. Tu ga opozorijo na nevarnosti, ki mu pretijo, na zanjke in mreže satanove. Tako spoznava svoje sovražnike in njih zapeljivo vabljenje. Kaj je torej bolj naravno, kakor da skrbno pazi na samega sebe, da je bolj previden v svojem vedenju, da se skrbno ogiblje krajev in oseb, od katerih mu preti nevarnost.
- e) **Marijin otrok dobi več milostij iz nebes.** Marija je posredovavka med Jezusom in ljudmi ter delivka mi-

lostij božjih. Komu pa bo izprosila in podelila več milostij kakor svojim posebnim otrokom, ki so se prostovoljno zavezali njej služiti!

f) **Marijin otrok umira z večjim zaupanjem.** Česa bi se pač imel bati Marijin otrok ob smrtni uri? Saj je bil njen v življenju, torej bo njen tudi v smrti. V življenju ga je učila svetega strahu pred grehom, ob smrtni uri pa mu bo delila nebeško tolažbo in ga varovala pred obupnimi mislimi. Marija, zgodnja danica, mu je bila v življenju zvezda vodnica, na večer življenja pa mu je zvezda večernica, ki ga vabi k sladkemu počitku in miru v Bogu.

g) **Marijin otrok bo hitrejši rešen iz vic.** Že v življenju si prizadeva delati pokoro za svoje grehe. Ker je ud Marijine družbe, prejema pogostejše svete zakramente in je večkrat pri sveti maši, vsled česar se

mu odpusti mnogo časnih kaznij. Poleg tega je tudi deležen vseh dobrih del, ki se opravljajo v Marijini družbi. Če pomislimo še, koliko odpustkov so podelili rimski papeži Marijini družbi, koliko molitev se opravlja za vsakega umrlega uda, posebno pa, da Marija svojih otrok v vicah nikakor ne pozabi, potem pač ne moremo dvomiti, da bo Marijin otrok kmalu rešen iz kraja očiščevanja.

- h)* **Marijin otrok prejme večje plačilo,** ker je opravil več zaslužnih del in si pridobil več čednostij. To-liko pobožnih shodov je obiskal, tolikokrat samega sebe zatajil, toliko zasmehovanja pretrpel od razuzdanih in lahkomišljenih tovarišev! Kolikokrat se je odtegnil posvetnemu razveseljevanju, kolikokrat povzdignil svoje srce k Bogu, koliko ur posvetil Mariji! Ali je morda vse to storil zastonj? O ne,

Marija podoba pravice, poplača obilno tudi najmanjše delo, ki ga opravimo iz ljubezni do nje!

B. Posebne koristi

so **odpustki in pravice**, s katerimi so rimski papeži obdarili Marijino družbo.

Opomba. Da se more kdo udeležiti takega odpustka, mora biti v stanu posvečujoče milosti božje in pobožno opraviti predpisano dobro delo in molitev. Ako hoče kdo zadobiti popoln odpustek, mora razun navadnih molitev za odpustek tudi še vredno prejeti zakrament sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa.

Odpustki, ki se jih more vsak ud Marijine družbe udeležiti, so sledeči:

a) Popolni odpustki:

1. na dan sprejetja v Marijino družbo;
2. na božič;
3. na praznik Gospodovega vnebohoda;

4. na praznik Marijinega brezmadežnega spočetja;

5. na praznik Marijinega rojstva;

6. na praznik Marijinega označenja;

7. na praznik Marijinega očiščevanja;

8. na praznik Marijinega vnebovzetja;

9. ob smrtni uri; (tudi tedaj, če bi ne mogol prejeti sv. zakramentov, da se le popolnoma skesa svojih grehov in vsaj v srcu pobožno kliče Jezusovo ime, če bi ga ne mogel izgovoriti z ustmi);

10. na oba glavna družbena praznika; (tudi neudje dobé na ta dva praznika popoln odpustek, če prejmejo sv. zakramente v družbeni cerkvi in molijo v papežev namen);

11. enkrat v tednu na dan družbenega shoda, če prejme sv. zakramente in obišče družbeno cerkev ali

kapelo in moli v namen svetega Očeta ;

12. udje, ki ne morejo obiskati družbenega svetišča in shoda, zadobé vendar dvakrat v letu popoln odpustek, če opravijo namesto tega v katerikoli cerkvi dolgo izpoved in prejmejo presveto Rešnjo Telo.

Opomba. Vsak družbeni prednik lahko pripomore bolnim udom k popolnemu odpustku; v ta namen naj opomni bolnika, da naj tisti dan, ko je prejel sv. zakramente, potrpežljivo in udano prenaša bolezen in moli pred podobo križanega Zveličarja tri očenaše in češčenamarije v papežev namen.

b) Nepopolni odpustki 7 let in 7 kvadranten :

1. kadar spremi mrliča na pokopališče;

2. kadar moli za umirajočega ali ravnokar umrlega;

3. kadar je navzoč pri družbeni službi božji ali pridigi;

4. kadar se udeleži ob delavnikih sv. maše;

5. kolikorkrat zvečer izpraša svojo vest;

6. kolikorkrat obišče reveže, bolnike ali jetnike;

7. kadar spravi sovražnike.

Opomba. Kvadragna ali odpustek ene kvadragne pomeni odpustek 40 spokornih dni, kakor jih je sv. cerkev za nekatere grehe nalagala. Papeži so številu let odpustka večkrat pridejali enako število kvadragn.

c) Odpustki rimskih postaj.

Postaje so se ob času Gregorija Velikega imenovalle procesije in spokorni obhodi, ki so se vršili ob določenih dnevih v kakšno določeno cerkev v mestu Rimu ali zunaj mesta. Kdor se je udeležil teh obhodov in procesij, je mogel zadobiti mnogo odpustkov. Ti odpustki se imenujejo odpustki rimskih postaj. Papež Gregor XIII. so podelili vse te odpustke tudi udom Marijine družbe, če v postnem času in drugih časih leta,

kadar se vršé ti obhodi, v družbenem svetišču ali, če jim to ni mogoče, v kakšni drugi cerkvi ali kapeli pobožno izmolijo sedem očenašev in češčenamarij. Odpustki rimskih postaj so sledeči:

1. na novo leto, 2. na praznik sv. treh kraljev, 3. prvo, drugo in tretjo predpepelnično nedeljo po 30 let in 30 kvadragen; — 4. na pepelnično sredo, 5. četrto nedeljo v postu po 15 let in 15 kvadragen; — 6. cvetno nedeljo 25 let in 25 kvadragen; — 7. na veliki četrtek popoln odpustek; — 8. na veliki petek in veliko soboto po 30 let in 30 kvadragen; — 9. ostale postne dni po 10 let in 10 kvadragen; — 10. na veliko noč popoln odpustek; — 11. vsak dan v velikonočni osmini in na belo nedeljo, 12. na praznik sv. Marka, 13. prve tri dni prošnjega tedna po 30 let in 30 kvadragen; — 14. na praznik Gospodovega vnebohoda popolen odpustek; — 15. binkoštno so-

boto 10 let in 10 kvadragen; — 16. na binkoštni praznik in vsak dan v binkoštni osmini po 30 let in 30 kvadragen; — 17. tri kvatrne dni v mesecu septembru po 10 let in 10 kvadragen; — 18. tretjo adventno nedeljo 15 let in 15 kvadragen; — 19. prvo, drugo in četrto adventno nedeljo; — 20. tri kvatrne dni v adventu po 10 let in 10 kvadragen; — 21. dan pred božičem 15 let in 15 kvadragen; — 22. na božič pri prvi sv. maši in zjutraj pri drugi sv. maši 15 let in 15 kvadragen; — 23. na božič pri tretji sv. maši popoln odpustek; — 24. na praznik sv. Štefana, sv. Janeza Evangelista in sv. nedolžnih otročičev po 30 let in 30 kvadragen.

d) Posebne pravice.

1. Vsi naštetí odpustki se lahko obrnejo v prid dušam v vicah.

2. Udje lahko dobé vse imenovane odpustke v vsakem kraju, kjer pre-

bivajo, če molijo v ondotni cerkvi in izpolnijo določene pogoje.

3. Sv. maše, ki se opravljajo za umrle ude na družbenem oltarju, so združene s popolnim odpustkom za tiste, za katere se daruje sv. maša. Če pa je mašnik sam tudi ud Marijine družbe, potem je popoln odpustek združen z vsako sv. mašo za umrle ude, naj jo opravlja na kateremkoli oltarju.

III. Sestava.

Marijina družba se razločuje od drugih bratovščin vsled posebnih in natančnih pravil, vsled določenega razmerja med predstojniki, vsled ožje zveze udov med seboj: podobna je torej bistveno duhovnim družbam ali kongregacijam. Zato se tudi v ustanovnih listinah ne imenuje bratovščina, ampak kongregacija. Marijina družba je, kakor je rekel slavní jezuitski general Klavdij Akvaviva, dobro urejena duhovna vojska, ki se bojuje pod zastavo in vodstvom presv.

Device Marije z nešteto množico predrznih dušnih sovražnikov. Na čelu družbe stoji družbeno upravnništvo, čegar naloga je voditi in nadzorovati družbo. Temelj in duša sestave pa so pravila, ki se bistveno ne smejo izpremeniti; sem spadajo tudi posebna pravila predstojnikov, v katerih je vsakomu določen njegov delokrog.

Tukaj sledijo postave ali splošna pravila, ki veljajo za rimsko družbo; ima pa vsaka družba pravico pristaviti tem pravilom še posebna, krajevnim razmeram primerna pravila, ki pa ne smejo občnim pravilom nasprotovati in morajo imeti škofovo potrdilo.

A. Splošna pravila.

1. Prečista Devica in mati božja **Marija je glavna patrona Marijine družbe**; ona bo gotovo sprejela njo in vse družbenike v svoje posebno varstvo, saj je mati usmiljenja, ki ljubi tiste,

ki njo ljubijo, in varuje one, ki se zaupljivo k njej zatekajo. Zato naj jo družbeniki ne samo otroško ljubijo in časté kot svojo gospo, varuhinjo in mater ter se zaupno k njej zatekajo, ampak si naj tudi vneto prizadevajo posnemati njene čednosti: ponižnost, čistost srca, nežno pobožnost in naj tako očito pred vsem svetom slavé njeno ime.

2. **Marijino družbo vodijo:** duhovni prednik, vodnik in dva pomočnika. Njim na strani stoji odbor, ki šteje 4—12 svetovavcev; eden izmed teh je tajnik. Ker zvestoba in pokorščina najbolj pospešujeta družbeni blagor, naj udje prednika, vodnika in sploh vse predstojnike spoštujejo in radi ubogajo.

3. Udje naj začnó, nadaljujejo in končajo **vsak dan** z Jezusom in Marijo! Vestno in pobožno naj opravlja Marijin otrok svoje **jutranje molitve** in se zahvali za varstvo v pretekli noči; obudi naj vero, upanje in ljubezen

ter izmoli **en očenaš** in **eno češčenamarijo** (ali tri češčenamarije) in molitev „**Salve Regina**“ („Češčena bodi kraljica“). Vsakemu udu se tudi prav iskreno priporoča, da naj bo, ako je mogoče, vsak dan pri sveti maši; tudi sv. rožni venec naj molijo Marijini otroci, ako utegnejo, vsak dan, posebno pa naj vestno molijo angelovo češčenje in molitve pred jedjo in po jedi. Svoja dnevna dela in opravila naj zvesto opravljajo in darujejo svoji nebeški materi Mariji in po njej Jezusu. Dan in dnevno delo naj vredno sklenejo s tem, da se zahvalijo za vse med dnevom prejete dobrote, skrbno izprašajo svojo vest (**tega naj nikdar ne opusté!**), skesano in ponižno prosijo za odpuščanje svojih grehov in izmolijo **en očenaš** in **češčenamarijo** (ali 3 češčenamarije), „**Pod tvojo pomoč pribežimo**“ in psalm „**Iz globočine**“.

4. Ker je večkratni **prejem sv. zakramentov** prav pripravno sredstvo za

namen Marijine družbe, namreč pospeševati čednost in pobožnost, zato naj udje vsaj enkrat v mesecu in posebno ob praznikih Gospodovih in Marijinih prejmejo sv. zakramente, predstojniki pa še večkrat, če jim dovolijo izpovednik. Vsak ud naj si izvoli svojega stalnega izpovednika in ga naj ne premeni brez važnih vzrokov. Njemu naj razodene z vsem zaupanjem svojo vest in svoj dušni stan in se naj prepusti popolnoma njegovemu vodstvu. Koristno je, če opravijo udje jedenkrat v letu dolgo izpoved, n. pr. za glavni praznik Marijine družbe.

5. Ob **nedeljah in praznikih** naj bodo družbeniki pridno pri službi božji, naj poslušajo božjo besedo in si jo vzamejo k srcu; opravljajo naj tudi druga dobra dela, pobožnosti in ljubezni, n. pr. pobožno branje, molitev križevega pota, obiskovanje bolnikov itd. Posebno pa naj obhajajo z večjo pobožnostjo imenitnejše Go-

spodove in Marijine praznike; prav lepo bi bilo, ko bi se pripravljali za večje praznike, posebno za glavni družbeni praznik s skupnimi duhovnimi vajami ali vsaj s kako večdnevno pobožnostjo. Zlasti pa naj Marijini otroci radi pogosto obiskujejo Jezusa, Sinu nebeške matere, v najsvetejšem zakramentu in naj bodo posebni prijatelji tabernaklja.

6. Udje naj vredno cenijo pomen in namen **skupnih shodov**, ki se naj vrše najmanj enkrat v mesecu, in se jih naj redno udeležujejo, ker so prepotrebni za družbene namene in njih lastni prospeh. Skupni shodi bodo v srcu Marijinega otroka vedno ohranjevali in poživljali ogenj tiste gorečnosti, ki ga je navdajala ob sprejetju v družbo. Brez važnega vzroka ne sme nobeden ud odsoten biti. Če kdo ne more priti k družbenem shodu, naj se opraviči pri predniku; kajti če bi kdo večkrat brez vzroka opustil shod, moral bi ga prednik zaradi

zanemarjanja družbenih pobožnostij izključiti iz družbe.

7. Ker **branje dobrih knjig** veliko prispeva k dušnemu napredku in ga tudi sveti očetje tako močno priporočajo, naj tudi udje Marijine družbe večkrat kaj lepega in pobožnega beró. Zato naj ima Marijina družba, ako je le mogoče, lastno knjižnico, v kateri naj bodo dobre knjige; teh si naj izposodijo družbeniki od knjižničarja, katerega imenuje prednik sam.

8. Udje naj skrbé za **sramežljivost in čistost srca**. Marijin otrok mora čisto živeti, skrbno se ogibati nevarnostij za nedolžnost in si ohraniti v vsakem oziru dobro ime. Razuzdanost in nezmernost, grdo govorjenje, ponočevanje, skrivne in grešne zveze: vse to mu mora biti tuje. Sami brez starišev ali bližnjih zanesljivih sorodnikov naj ne hodijo udje ne v gostilne, ne na plese, ker so to velike nevarnosti za nedolžnost. — Zvesto

naj izpolnujejo božje in cerkvene zapovedi in svoje stanovske dolžnosti in naj dajejo udom in neudom vedno in povsod lep vzgled; tako bodo najbolj pokazali, da so vredni imenovani biti Marijini otroci.

9. Vsi udje naj se med seboj **odkritosrčno in iskreno ljubijo** ter si naj prizadevajo vedno ohraniti bratovsko ljubezen, mir in edinost. Drug drugega naj vzbujajo k vednemu napredku v pravi krščanski čednosti. Med seboj se naj spoštujejo, podpirajo, drug drugega napake potrpežljivo prenašajo, ogibajo pa se naj žaljenja, jeze, sovraštva, opravljanja, obrekovanja in sploh vsega, kar bi utegnilo kaliti ljubezen, mir in edinost. Vsi so otroci iste nebeške matere, naj bodo tedaj med seboj kot bratje in sestre.

10. Če zapusti kateri ud za dolgo časa ali za vselej kraj Marijine družbe, naj **naznani odhod** predniku in ga naj prosi za kako izpričevalo,

da more tudi v tistem kraju, kamor odpotuje, obiskovati družbene shode, če je tam Marijina družba. Ker pa ostane tudi odsoten še vedno ud Marijine družbe, naj poroči od časa do časa predniku, kako se mu godi, in se naj priporoči molitvi Marijine družbe; vsaj enkrat v letu naj pisмено naznani predniku, da želi še ostati v Marijini družbi, da se je vnovič posvetil Mariji, da je prejel sv. zakramente. Ko bi tega ne storil tri leta zaporedoma, potem bi ga izbrisali iz števila udov. Povsod pa, kjer je, naj se spodobno in dostojno vede in si prizadeva izkazati se vrednega uda Marijine družbe in z dobrim vzgledom izpodbujati tudi druge k dobremu.

11. Če kateri **ud zboli**, naj ga prednik ali vodnik obiskuje in skrbi, da pravočasno prejme sv. zakramente za umirajoče; soudje pa naj molijo zanj. **Ako umre**, naj se vsi, če je mogoče, udeležé pogreba in svete maše, ka-

tero bo preskrbela Marijina družba na privilegiranem oltarju. Vsak ud pa mora zraven tega še celo osmino moliti psalm „Iz globočine“ ali kako drugo molitev za dragega rajnega. Posebno lepo bi bilo, ko bi vsak ud molil tudi sv. rožni venec za umrlega souda in daroval zanj enkrat sv. obhajilo.

12. Da ohranijo udje ta pravila v spominu in jih lažje izpolnujejo, naj se **preberó enkrat v letu** n. pr. pri volitvi novega predstojništva ali pri drugi pripravi priliki. Tudi predstojniki in drugi službeniki naj svoja pravila večkrat preberó, da jih morejo natančno izpolnovati. — Vsi udje se naj trudijo in si vestno prizadevajo, četudi niso pod grehom dolžni, vsa pravila Marijine družbe kar naj-natančneje izpolnovati, da bodo res Marijini in po Mariji tudi Jezusovi na veke.

B) Predstojništvo, njega volitev in njegove seje.

a) Predstojništvo.

Glavni voditelj (prednik) Marijine družbe je duhovnik, ki ga škof imenujejo. Predniku pomaga predstojništvo.

Predstojništvo obstoji iz vodnika (vodnice), dveh pomočnikov (pomočnic), tajnika (tajnice) in svetovavcev (svetovavk), katerih število (4—8) se ravna po številu udov ali po številu krajev, v katerih je družba razširjena. Dobro je, če je v vsakem kraju tudi eden nadzornik (nadzornica).

1. **Duhovni prednik**, ki ga — kakor smo ravno omenili — škof določijo, je predstojnik cele Marijine družbe. On sprejema nove ude, predseduje shodom, določuje bogoslužna opravila, vodi volitve in ima odločilno besedo pri sprejemanju in izključenju udov.

Volitve in vse naredbe predstojništva morajo biti od prednika potrjene.

2. **Predstojništvo** si voli družba sama. Njegova dolžnost je pod vodstvom in nadzorstvom duhovnega prednika paziti, da udje izpolnujejo pravila in dolžnosti; s svojim vzgledom naj vzbujajo člani predstojništva v udih ljubezen do Marije in gojé prijazno in ljubeznivo medsebojno občevanje; posebno pa naj odločno odstranjujejo napake in varujejo ugled in dobro ime Marijine družbe.

b) Volitev predstojništva.

1. Vsi udje Marijine družbe naj si prizadevajo z molitvijo, s previdnim, pravilnim in nepristranskim postopanjem, da si izvolijo vredno, zvesto in za družbeni blagor vneto predstojništvo.

2. Predstojništvo se voli enkrat v letu in sicer navadno pred glavnim družbenim praznikom.

3. Isti vodnik sme biti kvečjemu trikrat zaporedoma izvoljen.

4. Če umrje tekom leta kak član predstojništva ali zapusti tisti kraj, naj izvoli predstojništvo takoj novega člana; če se pa izprazni mesto vodnika, in je še precej časa do volitev, naj družba izvoli celo novo predstojništvo.

5. Le pravi udje smejo voliti in izvoljeni biti; začasno izključeni udje in novinci nimajo volilne pravice.

6. Volitev se vrši tako: Predstojništvo ima pravico in dolžnost določiti tri zveste in za družbeni blagor vnete ude, izmed katerih si potem družba izvoli **vodnika**. Te tri ude izvoli predstojništvo v svoji posebni seji po molitvi k sv. Duhu na sledeči način. Vsak član predstojništva zapiše na listek imena treh udov, ki jih ima pred Bogom in Marijo za vredne te časti in sposobne za to opravilo. Izmed onih treh udov, ki so dobili več kot polovico

oddanih listkov, si izvoli družba **vodnika**. Imena teh treh udov naznani prednik po poklicu sv. Duha zbranim udom Marijine družbe. Nato se pripno imena teh treh udov vsako na posebno ,urno', ki se potem postavijo na družbeni oltar pred podobo matere božje. Vsak družbenik dobi jedno kroglico in jo vrže v ono ,urno' na kateri stoji ime onega uda, ki ga hoče voliti za vodnika. Prednik prešteje potem glasove; kdor je dobil največ glasov, je vodnik.

7. **Pomočnika** sta ona dva, ki sta ostala po volitvi vodnika in sicer je prvi pomočnik tisti, ki je dobil za vodnikom največ glasov.

Nato se udom izid volitve tako naznani:

V večjo čast božjo, v poveličanje preblažene Device Marije in v duhovni prid naše družbe je bil (-a) po glasovanju izvoljen (-a) za vodnika (-ico) J. J., za prvega (-o) pomočnika

(-ico) J.J., za drugega (-o) pomočnika
(-co) J. J.

Potem se moli ali poje „Te Deum“
ali „Tebe Boga“. (Glej zadej.)

8. **Svetovavce** imenujejo v svoji
seji: prednik, novoizvoljeni vodnik
in oba pomočnika. Za svetovavce naj
se izvolijo le dobri, zvesti in za
družbeni prid vneti udje.

9. **Tajnika** voli izmed svetovavcev
predstojništvo v soglasju s pred-
nikom.

Novi svetovavci in tajnik se na-
znanijo pri prihodnjem shodu vsem
udom.

c) Seje predstojništva.

1. Predstojništvo se zbere redno
enkrat v mesecu k posvetovanju o
družbenih zadevah v pričujočnosti
prednika, v nujnih slučajih tudi
večkrat.

2. Sejo otvori prednik z molitvijo
„Pridi sveti Duh“ in zaključi z mo-
litvijo „Pod tvojo pomoč“.

3. V začetku seje prebere tajnik zapisnik zadnje seje.

4. Potem sledi posvetovanje o družbenih zadevah; mirno in ponižno, a odkritosrčno, jasno in odločno naj povedó posamezni člani svoje mnenje. Ko je prednik vse člane zaslišal, pretehta njih nasvete in opombe ter odloči. Po tem redu se rešuje točka za točko. Tajnik zapiše vse sklepe in važnejše nasvete v zapisnik.

5. Če tudi odloči večina glasov, vendar določba ne more biti veljavna brez prednikove potrdbe.

6. Pri koncu seje naj praša prednik člane, če želi še kdo kaj svetovati, če so se pravila izpolnovala, če je kdo zapazil v Marijini družbi kak nered, kako napako, da spozna, za koga ali za kaj mora posebno skrbeti.

7. Brez posebnega prednikovega dovoljenja ne smejo člani predstojništva o sejah ničesar poročati udom, še manj pa neudom.

C. Pravila predstojništva.

Da more predstojništvo svojo vzvišeno nalogo prav opravljati v čast presvete Device in družbeni blagor, mora:

1. predstojništvo v vseh družbenih zadevah slušati prednika.

2. Člani predstojništva naj se med seboj spoštujejo in ljubijo; večkrat naj se posvetujejo o družbenem stanju in vse zadeve naznanijo predniku.

3. Predstojništvo naj pazi na ude, ki mu jih je Marija izročila v varstvo; pospešuje naj vedno in povsod ugled Marijine družbe.

4. Posamezni člani predstojništva naj vestno izpolnujejo svoja pravila in dolžnosti.

a) Pravila vodnika (-ice).

1. Vodnik, katerega so družbeniki le v dobrem mnenju o njegovih čednostih povzdignili k tej časti, naj tudi s svojim vzglednim življenjem opraviči to visoko mnenje. Odlikuje naj se tedaj

pred vsemi v češčenju presv. Device Marije, v prejemanju sv. zakramentov in v vestnem izpolnovanju družbenih pravil.

2. Vodnik naj pazi, da tudi vsi udje vestno izpolnujejo družbena pravila; vnema naj jih z besedo in vzgledom k dobremu in skrbi za blagor Marijine družbe kakor tudi za srečo posameznih udov.

3. Redno in pravočasno naj prihaja k shodom in sejam ter pazi na red pri njih. Kadar je zadržan iz tehtnih vzrokov, naj obvesti svoja pomočnika, da ga nadomestujeta.

4. Če tudi je vodnik glava Marijine družbe, vendar je podložen predniku in ga naj v vseh družbenih zadevah vestno sluša, se ž njim posvetuje in v soglasju ž njim deluje.

5. Skrbno naj varuje ugled Marijine družbe in njeno dobro ime in to posebno, ako je v nevarnosti zaradi razuzdanosti takega uda, katerega naj posvari v pravi krščanski ljubezni

ali pa naznani predniku, da ga privede k zvestemu izpolnovanju družbenih dolžnostij.

6. Če kateri ud zboli, naj ga obiskuje in naj skrbi, da udje zanj molijo in da bolnik pravočasno prejme svete zakramente za umirajoče. Ako bolnik umre, naj naznani vsem udom, da molijo za njegovo dušo. Glede pogrebne slovesnosti naj se posvetuje s prednikom.

7. Skrbi naj, da pridejo vsi člani k mesečnim sejam, in da se sklepi tudi izvršujejo.

8. Samovoljno ne sme nobenega novinca sprejeti, še manj pa kakega uda izključiti iz družbe. Sprejem in izključenje se določi v seji predstojništva; pred sejo se vodnik o tem lahko posvetuje s prednikom.

9. Vodnik naj večkrat pregleda tajnikov zapisnik in poroča o tem predniku; potrdi in podpiše naj s tajnikom in prednikom sprejemnice, račune in vse družbene listine. Kadar

prevzame svojo častno službo, naj pregleda in podpiše vse družbene knjige in račune; ravno tako naj tudi stori, predno jo odloži, da najde njegov naslednik vse v najlepšem redu.

b) Pravila pomočnikov (-ic).

1. Pomočnika naj vodnika v vsem vztrajno podpirata z molitvijo, vzgledom, besedo in dejanjem; zato mora biti vedno med njima in vodnikom edinost in zastopnost. Večkrat naj se ž njim posvetujeta o družbenih zadevah, da lažje pospešujeta prid in blagor Marijine družbe.

2. Kakor vodnik, tako naj tudi pomočnika navajata ude z besedo in z dejanjem k zvestemu izpolnovanju družbenih pravil in jim bodita v vsakem oziru v lep vzgled, posebno v prejetanju sv. zakramentov. Ude, ki se kaj pregreše, naj ljubeznjivo posvarita ali pa naznanita predniku.

3. Redno in pravočasno morata prihajati k shodom in sejam. Njuno

mesto je prvo za vodnikom; če je vodnik odsoten, ga nadomestuje prvi pomočnik in tega drugi pomočnik.

4. Pomočnika morata biti navzoča, kadar predloži tajnik vodniku družbene knjige in račune, in kadar vodnik pri prevzetju ali odložitvi svoje službe podpisuje družbene račune itd.

c) Pravila tajnika (-ice).

1. Tajnik je navzoč pri vseh sejah predstojništva, kjer spisuje zapisnik družbenih posvetovanj.

2. Njegova naloga je dalje urejevati skrbno družbene knjige in sicer:

- a) družbeno spomenico, v katero zapisuje imena, stan, starost in kraj udov, čas sprejema in izključitve, kraj in dan smrti umrlih udov;
- b) zapisnik, v ktereга zapisuje vsa bolj važna posvetovanja in sklepe predstojništva;

c) letopis Marijine družbe; v to knjigo zapisuje nove volitve, posebne družbene slovesnosti in posamezne spomina vredne dogodke, ki zadevajo Marijino družbo. — Vsebina teh knjig se sme objaviti le članom predstojništva.

3. Tajnik zapisuje družbene dohodke in stroške ter skrbi za vse redne družbene potrebe; vsake tri mesece mora predložiti vodniku in pomočnikoma (družbene) račune ter jim poročati o blagajničnem stanju. Izredne stroške dovoljuje le predstojništvo. O prejetih večjih darovih naj obvesti tajnik vodnika, da potem družba moli za dobrotnike. — Družbin denar se hrani v blagajnici, ki je odprta le predniku, vodniku in tajniku.

4. On oskrbuje tudi vsa pismena družbena opravila in podpisuje s prednikom in vodnikom vse družbene listine.

5. Nadzoruje naj družbine shode in naznani predniku in vodniku odsotne ali prepozno prihajajoče ude.

6. Pred volitvijo novega predstojništva naj sklene vse račune in jih prodloži predniku, vodniku in pomočnikoma v potrdilo.

d) Pravila svetovavcev (svetovavk).

1. Svetovavci so zaradi svoje višje službe dolžni drugim z dobrim vzgledom svetiti v pobožnosti, pridnosti in izpolnovanju družbenih pravil.

2. Redno naj prihajajo k sejam in naj povedó svoje mnenje brez strahu po svoji vednosti in vesti, kakor mislijo, da je najboljše v družbeni prid in blagor, vendar pa naj ne ostanejo trdovratno pri svojem mnenju.

3. Njih dolžnost je pravočasno odvrniti vsako nevarnost, ki bi utegnila zmanjšati ugled Marijine družbe.

D. Sprejem in izključitev.

a) Sprejem v Marijino družbo.

1. V Marijino družbo naj se sprejemajo le taki, ki so na dobrem glasu ali vsaj ne na slabem, ki si resno prizadevajo živeti po sv. katoliški veri, tako da se ni bati, da bi moralna družba zavoljo njih kaj trpeti na svojem ugledu, ki so one starosti, onega stanu in poklica, za kakršnega je družba osnovana, in ki imajo v resnici trdno voljo izpolnovati družbene dolžnosti in srčno željo postati Marijini otroci.

2. Kdor želi biti sprejet v Marijino družbo, naj se obrne naravnost do prednika ali vodnika, ki naj predloži to prošnjo pri prihodnji seji predstojništvu; če ga predstojništvo v soglasju s prednikom spozna za sposobnega, naj se sprejme na poskušnjo.

3. Imena tistih, ki so na poskušnjo sprejeti, se naznanijo pri prihodnjem shodu vsem udom; poskušnja sama pa naj traja najmanj 2—3 mesece. Med tem časom naj se pripravljanci redno udeležujejo shodov in naj se natanko pouče o vseh družbenih pravilih in zadevah. Pripravljanci nimajo še nobenih pravic in tudi odpustkov Marijine družbe niso deležni, dokler niso popolnoma sprejeti v družbo.

4. Če pripravljanec med tem časom ni zadostil vsem zahtevam, naj se mu sprejem ali popolnoma odreče ali pa čas poskušnje podaljša. Če pa je poskušnjo dobro prestal in si med tem časom z vzglednim življenjem resno prizadeval vrednega se storiti te velike sreče biti prištet posebnim služabnikom in varovancem Marijinim, naj ga predstojništvo sprejme, in sprejem naj se še enkrat naznani vsem udom, da se vsak ud še lahko oglasi, če ima gledé sprejema kakšne pomisleke. Ako njegovemu sprejemu

nič ne nasprotuje, naj se pripravlja z vrednim prejemanjem sv. zakramentov na sprejem v Marijino družbo in naj pristopi na dan slovesnega sprejema k sv. obhajilu, da se udeleži popolnega odpustka.

5. Slovesni sprejem se vrši po navadi o glavnem družbenem prazniku ali o kakem večjem Marijinem prazniku v družbeni cerkvi. Pri sprejemu dobi vsak ud sprejemnico in svetinjo matere božje; oboje naj skrbno hrani in visoko čisla kot dragocen spomin tega dneva.

6. Po sprejemu se zapišejo imena novih udov in dan sprejetja v družbeno spomenico.

7. Če prosijo udje drugih družb za sprejem, naj postopa predstojništvo v vsakem slučaju previdno. Sprejem takih udov naj se naznani dotični družbi, da se zapiše njihov prestop v spomenico, v kateri so bili prej vpisani.

b) Izključitev iz Marijine družbe.

Kdor je bil enkrat sprejet v Marijino družbo, ostane njen ud in je deležen vseh njenih odpustkov in dobrih del, če tudi si izvoli drugi stan ali zapusti družbeni kraj. Ker pa ima družba pravico in dolžnost skrbeti za svoj ugled in za dosego svojega namena, ima tudi pravico in dolžnost mlačne ude začasno ali za vselej izključiti. Gledé izključitve veljajo sledeča pravila:

1. Pravico kakšnega uda izključiti ima prednik, ki pa se naj poprej posvetuje s predstojništvom.

2. Nemarnega uda naj prednik najprej ljubeznjivo posvari. Če pa kljub prijaznemu posvarilu in opominu noče pustiti manjših pregreškov, ki pa vendar kalijo mir in ljubezen, naj ga prednik začasno izključi iz družbe, to je: prepove naj mu obiskovanje shodov. Začasno izključeni udje izgubé vse pravice Marijine

družbe, ne smejo niti voliti, niti voljeni biti, tudi svetinje ne smejo javno nositi; vendar pa morajo svoje dolžnosti vestno izpolnovati.

3. Če se začasno izključeni ud ne poboljša v treh mesecih, ali če se iz istih vzrokov dva ali trikrat začasno izključi, naj ga prednik izključi za vselej.

4. Za vselej in takoj se izključi tisti ud, ki daje s svojim življenjem očitno pohujšanje in dela družbi sramoto in ki pretrga vsako zvezo z družbo.

5. Način izključitve je odvisen od njenih vzrokov. Prednik naznani dotičniku njegovo izključenje ali natihoma z opominom, naj se ne udeležuje več shodov, ali pa naznani javno pri prihodnjem shodu, da je I. I. izključen iz Marijine družbe; če pa je bilo veliko in očitno pohujšanje vzrok izključitve, potem naj prednik na shodu izključitev svečano prebere.

6. Izključen ud vrne družbi sprememnico in svetinjo, družba pa mu vrne njegovo lastnoročno podpisano posvečenje. Njegovo ime se izbriše iz družbene spomenice, v kateri se zaznamuje dan izključitve.

IV. Življenje Marijinega otroka.

Kakšne dolžnosti prevzame ud Marijine družbe, kažejo družbena pravila. Pravila so vodilo, po katerem mora uravnavati svoje življenje, zrcalo, ki mu kaže, ali je izpolnil upe in nadeje, ki jih je gojila o njem Marijina družba, ali ne. Bere in premišljuje naj jih torej pogosto, da jih nikdar ne pozabi in vedno bolj razume, kaj Marija, njegova mati in kraljica, od njega zahteva. Tukaj

navedemo le še nekatere točke, ki kažejo, kaj ima družbenik pred vsem storiti.

Dober ud Marijine družbe ljubi, časti in slavi Marijo, je res Marijin otrok in imenuje Marijo svojo mater. Toda mati zahteva, da je njen otrok tudi njen učenec in služabnik, da gleda na njen vzgled in živi po njeni volji. S svojim življenjem mora tedaj ud Marijine družbe kazati, da je res to, kar se imenuje: pravi Marijin otrok. „Le tisti,“ pravi blaženi Rihard, „so pravi otroci Marijini in zaslužijo to lepo ime, ki si prizadevajo tako živeti, kakor je živela Marija.“ Kdor hoče torej živeti kot Marijin otrok, mora živeti po Marijinem vzgledu in se posebno odlikovati v goreči molitvi in v krščanskih čednostih.

A. Molitev Marijinega otroka.

„Brez molitve ni zveličanja.“
„Kdor zna dobro moliti, zna tudi

dobro živeti.“ — To je neomahljiva resnica, ki jo je Bog sam razodel, izkušnja že toliko in tolikokrat potrdila, in ki je utemeljena v naši naravi. Zato nas sveto pismo tolikokrat opominja k molitvi: „Prosrite in boste prejeli, iščite in boste našli, trkajte in se vam bo odprlo.“ „Molite neprenehoma“ itd. Vsi potrebujemo namreč milosti božje, kajti „Brez mene ne morete ničesar storiti,“ pravi naš Zveličar; sv. Avguštin pa nas opominja: „Bog rad deli svoje milosti, toda le onemu, ki za nje prosi.“ — Otrok Marijin! moli torej rad in posnemaj v molitvi svojo nebeško mater.

Kako zelo je pač **Marija ljubila molitev!** Njeno življenje je bilo življenje neprestane molitve in pobožnosti. V molitvi je preživela svoja otroška leta v jeruzalemskem templju in nazareški hišici; pri molitvi jo je našel angel, ko ji je prinesel pozdrav iz nebes. Njene misli so bile vedno pri

Bogu ne le pri molitvi, ampak tudi pri vsakem delu in opravilu. Vedno je imela svojega Stvarnika pred očmi, nikdar ni pozabila na pričujočnost božjo. — Taka je torej mati! Ali sme potem njen otrok zanemarjati molitev? O ne, ampak prizadevati si mora za pravo pobožno molitev! Brez hrepenenja po pobožnosti ne moreš biti pravi ud Marijine družbe, ne moreš biti Marijin služabnik, kajti brez pobožnosti bi tvoje srce ne bilo pri Bogu, bilo bi prazno in brez ljubezni božje, torej tudi brez ljubezni do njegove matere, do Marije. Brez duha pobožnosti bi opuščal tudi predpisane molitve ali jih vsaj redko in mlačno opravljal, zanemarjal svoje dolžnosti, redko in mlačno prejemal sv. zakramente, izgubil ljubezen do čednosti in skrb za čiščenje svoje nebeške matere. — Kaj bi ti še ostalo od Marijinega otroka? Nič drugega, kakor prazno ime in tudi tega ne bi dolgo nosil; kajti naravna posledica tvoje mlač-

nosti bi bil ali izstop ali pa sramotna izključitev iz Marijine družbe. Prizadevaj si torej z vsemi močmi, prilastiti si pravo pobožnost; kajti ona ti je, ako hočeš biti Marijin služabnik, ravno tako potrebna, kakor vojaku hrabrost, modrijanu modrost, učenjaku učenost.

Pred vsem pa moli rad v **mladosti**. Ta leta so najvažnejša leta tvojega življenja, leta odločitve, leta setve. Toda ta leta so tudi najnevarnejša, ker so izkušnjave tako hude, neizkušenost tako velika, volja tako slaba. Če je tedaj molitev potrebna, je v mladosti najbolj potrebna. Ako hočeš biti dober otrok Marijin, ako hočeš ostati čist in nedolžen, potem moli in ne nehaj moliti! Moli za milost, prosi za pogum, za natančno izpolnovanje svojih dolžnostij, za pomoč posebno ob uri izkušnjav, prosi za sveto mladost, za dobro izvolitev stanu, ki je odločilna za čas in večnost.

Tvoja molitev naj bo **dobra**, naj ne prihaja le iz ust, ampak naj izvira iz srca. Kadar moliš, spomni se živo pričujočnosti trojedinega Boga, pred katerim se tresejo angelski kori in mu neprenehoma pojo čast in slavo.

Moli **pobožno in spoštljivo**; pazi skrbno na svoje zadržanje, na svoje misli! Brezmiselno odmomljati celo vrsto molitev in molitvic — to se ne pravi moliti! „Kako se predrzneš zahtevati, da te naj Bog usliši, če ti samega sebe ne slišiš?“ pravi sv. Ciprijan.

Moli **ponižno**: „Molitev ponižnega oblake predere.“ Moli **zaupno in stanovitno**; kajti vernemu zaupanju in stanovitni molitvi je Bog obljubil uslišanje. Moli v **imenu Jezusovem**, v zvezi ž njim, v zaupanju nanj, v njegovem duhu, po njegovem ukazu. Posebno pa opravljaj jutranje in večerne molitve, molitve pred jedjo in po jedi zbrano in pobožno, s srcem,

ne samo z ustnicami. Povzdigni med dnevom pri svojih delih in opraviilih večkrat s srčnim vzdihom svojega duha k Jezusu; tako boš pri molitvi delal in pri delu molil. Udeležuj se rad svete maše tudi ob delavnikih in mudi se z veseljem pri Jezusu v tabernaklju posebno ob nedeljah. Prejemaj rad pogosto z živo vero sv. zakramente in zajemaj s srčno pobožnostjo iz teh studencev življenje milosti.

Blagor ti, otrok Marijin, če si prizadevaš za tako pobožnost! Nikdar ti ne bo treba potem objokovati svoje mladosti. Izkusil boš, da je res v molitvi časna in večna sreča, da je resničen izrek velikega apostola narodov, sv. Pavla: „Pobožnost je za vse koristna in ima obljubo sedanjega in prihodnjega življenja.“ (I. Tim. 8, 4.)

B. Čednosti Marijinega otroka.

Marija ni iskala ničesar, kar je od tega sveta; za čast, bogastvo,

veselje in sploh za posvetne dobrote, po katerih posvetni ljudje tako hrepene, se ni zmenila. Edini predmet njenih želja in njenega hrepenenja je bil Bog in kar je božjega; zato je bilo tudi njeno življenje čisto in sveto, njeno srce vrt vseh čednostij.

Tudi tvoje srce, otrok Marijin, išče miru in sreče. To hrepenenje tvojega srca se bo izpolnilo in utešilo, če je obrneš tja, kjer je res mir in sreča doma — k Bogu. Ne oziraj se torej na gladko cesto, po kateri hiti svet za zapeljivim in minljivim veseljem, ampak poprimi se ozke poti čednosti in hodi srečno po njej, saj steza čednosti je pot v nebesa! — Tvoje srce je vrt; ne pusti, da bi se v njem šopirilo trnje strastij, ampak goji v njem cvetke krščanskih čednostij.

1. Pred vsem naj cvetó v vrtu tvoje duše **tri božje čednosti**. Tvoje srce naj vedno oživlja živa vera, katero kaži očitno v vsem svojem živ-

ljenju, tvojo dušo naj navdaja trdno upanje doseči nebeško slavo, ki ti je obljubljena; pred vsem pa naj gori v tvojem srcu sveta ljubezen do Boga in bližnjega, kajti ljubezen je popolnost krščanskega življenja, kakor pravi sv. Avguštin. Obudi tedaj večkrat tri božje čednosti in skrbi, da bodo v resnici vedno cvetele v tvojem srcu!

2. Marijin otrok naj **zatajuje samega sebe**. Marija je mati bolečin; celo njeno življenje je bilo zatajevanje; kot mati Zveličarjeva je zvesto hodila ž njim po potu križa od njegovega rojstva do smrti na lesu križa. „Pod križem je stala njegova mati,“ stala je vztrajno in neupogljivo, če tudi vtopljena v morje bridkosti in trpljenja. — Zato, otrok Marijin, ne smeš bežati pred vsako nezgodo, sicer ne bi imel pravice imenovati se Marijin otrok. Vadi se torej v zatajevanju samega sebe, spremljaj svojo nebeško mater na potu križa!

Gospoduj črez svoja nagnjenja, ne daj se voditi svojeglavnosti, ampak vodnik naj ti bode vest in dolžnost. Prenašaj hrabro vse zopernosti in težave vsakdanjega življenja, opravljaj pridno in stanovitno tudi najtežja in najzopernejša dela, kroti svojo čutnost in bodi zmeren v jedi in pijači! Ubogaj rad svoje stariše in predstojnike, bodi odkritosrčen, ponižen, sramežljiv, miroljuben in potrpežljiv. Ravnaj se vedno po opominu sv. pisma: „Vse kar se ti prigodi, sprejmi; in prenašaj bolečine in imej potrpljenje v svoji ponižnosti!“ (Sirah II. 4.)

3. Marijin otrok naj skrbi pred vsem za **čistost duše in telesa**. Marija, tvoja mati in kraljica, je tista Devica, katere čistost celo angeli občudujejo; Marija je Devica devic. Čista in neomadežana je bila že v svojem spočetju, čista in neomadežana celo svoje življenje. Da bi njeno čistost počastila, poslala je presv. Trojica angela k njej z veselim naročilom,

da bo postala mati Zveličarjeva; deviški sv. Jožef je bil njen ženin in varuh, in deviškemu sv. Janezu jo je izročil njen na križu umirajoči Sin. Zato želi deviška mati, da se tudi njeni otroci odlikujejo zlasti v sveti čistosti, ki se mora prav posebno imenovati njena čednost. — Ali ne zahteva Marija tega po pravici? Ali bi ne bila prevelika predrznost, ko bi se kdo imenoval Marijinega otroka in bi si ne prizadeval za čednost sv. čistosti? Ali bi ne bilo sramotno za Marijo, ki je mati prečista, mati nedolžna, če bi se o njej reklo, da sprejema v število svojih otrok take, ki so umazali in vrgli od sebe belo obleko nedolžnosti?

Marija te torej ne more sprejeti za svojega otroka, če ne odstraniš iz svojega srca vsaj vsakega smrt-nega greha in si ne prizadevaš za nedolžnost, to prelepo obleko njenih otrok. Večje nesreče bi pač ne bilo za te kakor izguba nedolžnosti, ker

bi potem ne bil več Marijin otrok! Zato bodi previden, ker so ti od vseh strani zanke nastavljene. Varuj se grešnih priložnostij, kajti kdor nevarnost ljubi, se v njej pogubi. Oblači se spodobno in svojemu stanu primerno. Išči le poštenega veselja; pazi, kaj bereš; glej, s kom občuješ! Ogibaj se skrbno vsake družine, vsakega kraja, kjer bi se ne upal javno nositi svetinje svoje nebeške matere! Če te napadajo izkušnjave, spomni se, da si Marijin otrok in reci samemu sebi: „Tega ne smem storiti, to bi žalilo mojo nebeško mater!“ Zatekaj se k molitvi, kajti „molitev je najmočnejše orožje zoper izkušnjave,“ pravi sv. Bernard. Bojuj se torej hrabro in stanovitno s tem orožjem zoper sovražnike svoje duše, kajti brez boja ni zmage, brez zmage pa ni krone! Naj bodo sovražniki še tako mnogoštevilni, naj bodo boji še tako hudi, ti ne obupaj: Marija, ki je strla glavo peklenški

kači, se bojuje s teboj! Le kliči jo zvesto in zaupno na pomoč, časti jo, ljubi jo, posnemaj njen vzgled, in potem se ti ne bo treba nikogar bati!

Posebno pa si boš zagotovil varstvo nebeške matere, če boš rad obiskoval njenega Sinu v zakramentu **presv. Rešnjega Telesa**. Pred tabernakljem boš dobil na Marijino priprošnjo vseh milostij, katerih potrebuješ, da premagaš sovražnike svoje duše. Ako hočeš čist ostati, prejemaj zlasti rad svete zakramente. Zakrament sv. pokore je duhovna kopel, v kateri se duša očisti vseh madežev. Če si bil tako nesrečen, da si omadeževal belo obleko Marijinih otrok, glej: tukaj jo zopet lahko očistiš, in Marija te bo zopet sprejela na prejšnje mesto. Pri sv. obhajilu pa zajemaš nadnaravno življenje milosti, saj prejmeš Njega, ki je vir vseh milostij, začetnik življenja!

Če si boš tako prizadeval za belo obleko nedolžnosti in se varoval

zlasti smrtnega greha, potem bodi prepričan, da bo Marija z veseljem zrla na te, in sladko plačilo ti bo zavest: jaz sem Marijin otrok!

Sklep.

Zdaj poznaš, ljubi otrok Marijin, po kateri poti imaš hoditi po vzgledu in volji svoje nebeške matere; zdaj veš, kaj zahteva od tebe Marijina družba: da se moraš po vzgledu Marijinem odlikovati v pobožnosti, ponižnosti, v zatajevanju samega sebe, v čistosti in nedolžnosti srca, da si tako pod njenim mogočnim varstvom pridobiš pravo popolnost. To je pot do tvoje sreče, pot do večnega življenja. Hodi torej po tej poti, **izvoli si** kakor Marija **najboljši del**: služi Bogu, reši svojo dušo, svoje edino, dragoceno, neumrjočo dušo! Skrbi pa tudi za zveličanje drugih, pripelji jih mnogo k Mariji in po Mariji k Jezusu. Nihče ne zahteva od tebe ve-

likih, nenavadnih del; izpolnuj le zvesto in natančno svoje dolžnosti, tako boš na tihem s svojim vzgledom blagodejno vplival na srca vseh, ki te poznajo, jih vzbujal k čednostnemu življenju, pripomogel k njih časni in večni sreči ter tako deloval v smislu Marijinem. O glej, kako lepo nalogo imaš kot otrok Marijin! Izpolnuj jo natanko, kakor si obljubil pri slovesnem sprejemu v Marijo družbo. Blagor ti, otrok Marijin, če si izpolnil svojo nalogo in živel kot zvest otrok Marijin in dober otrok božji! Že na tem svetu bo v tvojem srcu mir in sreča doma, in kadar ti zazvoni poslednjo uro, ločil se boš lahko mirno od tega sveta s sladko zavestjo, da nisi zastonj živel. Ker si bil priden učenec, zvest služabnik in udan otrok Marijin, glej: zdaj prihaja tvoja nebeška mati, da te izroči svojemu Sinu in prejmeš za plačilo krono večnega življenja, prideš v veselje Gospodovo, kjer boš

pri Mariji v družbi angelov in svetnikov užival Boga blažen, neskončno blažen na veke.

O da bi se tako zgodilo! Zatorej **ostani zvest**, kakor si obljubil na dan sprejema; hodi po poti čednosti, poslužuj se pripomočkov, ki ti jih daje Marijina družba. Bodi vzgleden in zvest družbenik in ostal boš otrok božji in otrok Marijin na veke.

„Mir in milost vsem, ki se ravnaajo po tem vodilu!“ (Gal. 6.)

Drugi del.

Razne molitve.

Družbene molitve.

1. Vsakdanje družbene molitve.

Zjutraj.

Oče naš. Češčena Marija (ali trikrat Češčena Marija).

Češčena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej

solzni dolini. Oh obrni tedaj, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blaženi sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

Zvečer.

Oče naš. Češčena Marija (ali trikrat Češčena Marija.)

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta božja porodnica; ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temveč reši nas vselej vseh nevarnostij, o častitljiva in blažena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

Psalm „*Iz globočine*“. (Za umrle ude.)

Iz globočine vpijem k tebi, o Gospod: Gospod, usliši moj glas!

Naj poslušajo tvoja ušesa: glas
moje prošnje!

Gospod, ako boš na pregrehe
gledal: kdo bo obstal, o Gospod!

Toda pri tebi je odpuščanje: in
zavoljo tvoje postave čakam tebe,
o Gospod!

Moja duša čaka njegove besede:
moja duša upa v Gospoda.

Od jutranje straže do noči: naj
upa Izrael v Gospoda.

Ker pri Gospodu je usmiljenje:
in pri njem je obilno odrešenje.

In on bo rešil Izraela: vseh
njegovih hudobij.

Ÿ. Gospod, daj jim večni mir
in pokoj.

R. In večna luč naj jim sveti.

Ÿ. Naj v miru počivajo.

R. Amen.

2. Molitve pri sejah in volitvah družbenega predstojništva.

Pred posvetovanjem.

Pridi sveti Duh, napolni srca
svojih vernih in vžgi v njih ogenj
svoje ljubezni.

Ÿ. Pošlji svojega duha, in vse bo
ustvarjeno.

R. In prenovil boš obličje zemlje.

Molimo. O Bog, ki si učil srca
vernih po razsvetljenju svetega Duha,
daj, da v istem duhu pravo spoznamo
in se njegovih tolažb vselej veselimo.
Po Kristusu, Gospodu našem.

R. Amen.

Češčena Marija . . .

V imenu Očeta in . . .

Amen.

Po posvetovanju.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta
božja porodnica; ne zavrzi naših pro-

šenj v naših potrebah, temveč reši nas vselej vseh nevarnostij, o častitljiva in blažena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

Češčena Marija . . .

Ÿ. Z ljubljenim Sinom nas blagoslovi,

R. Devica Marija!

3. Molitve in obredi pri shodih.

Pred govorom.

a) Če je mogoče, naj se bere pred začetkom pobožnosti nekoliko časa kaj izpodbudljivega.

b) Predstojništvo ima lastne prostore pri Marijinem oltarju ali drugje na primernem prostoru.

c) Ko pride prednik, se zapojó nekatere kitice kake Marijine pesmi; nato opravi vodnik predpisane molitve, pri katerih drugi odgovarjajo v navadnem redu.

Vodnik: Veni, Creator
Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia,
Quae tu creasti pe-
ctora.

Družbeniki: Qui di-
ceris Paraclitus,
Altissimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, ca-
ritas,
Et spiritalis unctio.

V. Tu septiformis mu-
nere,
Digitus paternae dex-
terae,
Tu rite promissum
Patris,
Sermone ditans gut-
tura.

Družb. Accende lumen
sensibus,
Infunde amorem cor-
dibus,
Infirma nostri corporis

O pridi Stvarnik sveti
Duh,
Obišči pamet, dušo
nam,
Napolni z rajsko mi-
lostjo
Srca, ki si ustvaril jih.

Saj pravimo ti To-
lažnik,
In dar Boga neskon-
čnega,
Ljubezen, ogenj, živ
studen'c,
Mazilo blago naših
duš.

Darov sedmerih vir
si ti,
Desnice prst Očetove,
Očetova obljuba ti,
Z jeziki grla bogatiš.

Prižgi razumu pravo
luč,
Ljubezen v srca nam
izlij,
Slabosti trupla na-
šega

Virtute firmans perpeti.

V. Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus;

Ductore sic te praevio

Vitemus omne noxium.

Družb. Per te sciamus,
da, Patrem

Noscamus atque Filium,

Teque utriusque Spiritum,

Credamus omni tempore.

V. Deo Patri sit gloria,

Eiusque soli Filio

Cum Spiritu Paraclito

Nunc et per omne saeculum. Amen.

V. *Ÿ.* Emitte Spiritum tuum et creabuntur.

Družb. R. Et renovabis faciem terrae.

Daj krepko nam prenašati.

Odženi v stran sovražnika,

Dodeli nam pokoja dar;

Pod tvojim vodstvom bomo se

Ogibali škodljivega.

Po teb' poznamo Očeta naj,

Spoznamo Sina božjega;

Da ti obeh si lasten Duh,

Naj vedno trdno verjemo.

Očetu slava bode naj

Z edinim sinom vekomaj

In Tolažnikom blaženim,

Na večne čase slavljenim. Amen.

Ÿ. Pošlji svojega Duha, in vse bo ustvarjeno.

R. In prenovil boš obličje zemlje.

V. Oremus.

Deus, qui corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere et de eius semper consolatione gaudere. Per Christum, Dominum nostrum.

Družb. Amen.

Molimo.

O Bog, ki si učil srca vernih po razsvetljenju sv. Duha, daj, da v istem Duhu pravo spoznamo in se njegovih tolažb vselej veselimo. Po Kristusu, Gospodu našem.

R. Amen.

Potem ima prednik kratek nagovor ali pouk. — Po nagovoru so oznanila (volitev predstojništva, izročanje njegove oblasti itd.), potem sledi pobožnost takole:

Po govoru.

Vod. Zdrava, morska
zvezda,
Božja mati sveta
Ino zmeraj Deva,
Blaga rajska vrata.

Družb. Si pozdrav
sprejela
Iz ust Gabriela;
Mir nam daj in Eve
Nam ime spremeni.

V. Grešnim vzem'
okove,
Slepim daj svetlobe,
Slabega nas reši,
Dobro vse izprosi.

D. Mater se izkaži;
Prošnje naj usliši,
Ki za nas včlovečen
Tvoj je hotel biti.

V. Deva ti prečudna,
Deva preponižna,
Stori nas brez
greha,
Čiste in ponižne.

D. Daj življenje čisto,
Pot pripravi varno,
Da na veke zremo
Jezusa veseli.

V. Slava bod' Očetu,
Slava bodi Sinu
Z Duhom trikrat svetim
Slava trem enaka!

D. Amen.

Ÿ. Ljubkost biva na tvojih ustnicah.

R. Zato te je Bog blagoslovil na veke.

Molimo. Obvaruj, prosimo te, o Gospod, na priprošnjo Device Marije to družbo vsake nevarnosti in milostljivo jo reši, ki s ponižnim srcem pred teboj kleči, vseh zalezovanj sovražnikov. Po Kristusu Gospodu našem.

R. Amen.

Lavretanske litanije.

(Odpustek 300 dnij vsakikrat.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija,

Sveta mati božja,

Sveta devic Devica,

} usmili
prosi
za nas! se nas!

Mati Kristusova,
 Mati milosti božje,
 Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati dobrega sveta,
 Mati našega Stvarnika,
 Mati našega Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,

prosi za nas!

Turn slonokoščeni,
 Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeška,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristijanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostolov,
 Kraljica mučencev,
 Kraljica spoznavavcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža iz-
 virnega greha spočeta,
 Kraljica presvetega rožnega
 venca,

prosi za nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
 sveta; zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
 sveta; usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš itd. Češčena Marija itd.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta božja porodnica; ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temveč reši nas vselej vseh nevarnostij, o častitljiva in blažena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

Ÿ. Prosi za nas sveta božja porodnica.

R. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o. Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog, da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije, vselej Device,

sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni. Po Kristusu, Gospodu našem.

R. Amen.

Nato sledi Marijina antifona, ki se ravna po času cerkvenega leta, in sicer:

(Od 1. adventne nedelje do božiča.)

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica, pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega Stvarnika prečudno rodila, Devica prej in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov!

Ÿ. Angel Gospodov je oznanil Mariji.

R. In je spočela od svetega Duha.

M o l i m o. Milost svojo, prosimote, o Gospod, v naša srca vlij, da, ki smo po angelovem oznanjenju spoznali učlovečenje Kristusa, tvojega Sina, po njegovem trpljenju in križu dosežemo častitljivo vstajenje.

(Od božiča do svečnice.)

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica, pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega Stvarnika prečudno rodila, Devica prej in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust sprejela češčenje, usmili se grešnikov!

Ÿ. Po porodu si Devica čista ostala.

R. Prosi za nas, božja porodnica.

Molimo. Bog, ki si porodovitnem devištvu svete Marije dodelil človeškemu rodu dar večnega zveličanja, daj, prosimo, da njo za nas prositi občutimo, po kateri nam je sreča došla prejeti življenja začetnika, Gospoda našega Jezusa Kristusa, Sina tvojega.

(Od svečnice do velikega četrтка.)

Bodi češčena, nebes kraljica, češčena angelov gospa; češčena korenina, češčena ti, ki si svetu pravo

luč rodila! Bodi pozdravljena, Devica častita, mimo vseh lepa; bodi pozdravljena, preljubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

Ÿ. Hvalimo te, Devica presveta.

R. Daj nam moč zoper sovražnike svoje.

Molimo. Dodeli, milostljivi Bog, brambo naši slabosti, da, ki obhajamo spomin svete božje porodnice, s pomočjo njenih prošenj vstanemo od svojih grehov.

(Od velike sobote do 1. nedelje po bin-koštih.)

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! On, ki si ga zaslužila nositi, aleluja! je vstal od smrti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

Ÿ. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

R. Ker je Gospod res vstal, aleluja!

Molimo o. O Bog, ki si po vstajenju svojega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa, svet razveselil; dodeli, prosimo, da po njegovi materi Devici Mariji dosežemo veselje večnega življenja.

(Od 1. nedelje po binkošti do 1. adventne nedelje.)

Češčena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh obrni tedaj, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blaženi sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

Ŧ. Prosi za nas, sveta božja porodnica.

R. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o. Vsemogočni večni Bog, ki si dušo in telo častite Device Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pomočjo svetega Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjega zlega in večne smrti rešeni.

K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, katerega je postavil Gospod čez svojo družino.

Ź. Prosi za nas, sveti Jožef.

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o. Naj nam, prosimo te, o Gospod, zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije, pomaga, da, česar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

K svetemu Alojziju,

drugemu družbenemu zaščitniku.

Ÿ. O kako lep je čist rod v svetlobi svoje čednosti.

R. Zakaj njegov spomin je večn, ker je poznan pri Bogu in pri ljudeh.

Ÿ. Prosi za nas, sveti Alojzij.

R. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. O Bog, delivec nebeških milostij, ki si v angelskem mladeniču sv. Alojziju združil občudovano nedolžnost z enako visokim spokornim duhom, dodeli po njegovih zaslugah in prošnjah, da ga v pokori posnemamo, če ga nismo sledili v nedolžnosti. Po Kristusu, Gospodu našem.

R. Amen.

Molitve za bolne ude.

1. Molimo za bolnega brata J. J.

Neskončno dobrotljivi nebeški Oče, usmili se svojega bolnega služab-

nika in dodeli mu na Marijino in našo prošnjo, da bi ti mogel zopet z novimi močmi služiti v sveti cerkvi. Po Kristusu, Gospodu našem.

R. Amen.

Češčena Marija . . .

2. Molimo za bolno sestro J. J.

O dobrotljivi Jezus, tolažba in pomoč vsem, ki v tebe zaupajo, prosimo te ponižno zavoljo tvojega bridkega trpljenja in zavoljo priprošnje prečiste Device Marije: dodeli svoji bolni služabnici izgubljeno zdravje, ako ji je v zveličanje. Ako jo pa po svoji volji pokličeš s sveta, ji pa dodeli mirno smrt in večno življenje pri sebi in Bogu Očetu in sv. Duhu vekomaj.

R. Amen.

Češčena Marija . . .

3. Molimo za umirajočega (o) J. J.

O premili Jezus, ljubitelj duš! Prosimo te po smrtnih bridkostih

tvojega presvetega Srca in po bolečinah tvoje brezmadežne Matere, očisti v svoji sv. krvi dušo našega umirajočega brata (umirajoče sestre).

Ÿ. Srce Jezusovo, ki si tudi prestalo smrtne bridkosti.

R. Usmili se umirajočega (-oče).

Jezus, Marija, Jožef, vam izročimo njegovo (njeno) dušo!

Jezus, Marija, Jožef, pomagajte mu (ji) v smrtnem boju!

Jezus, Marija, Jožef, v vaši družini naj se v miru loči njegova (njena) duša!

Molitve za rajne ude.

1. Molimo za umrlega brata (umrlo sestro) J. J.

Prosimo te, o Gospod, usmili se duše našega umrlega brata (umrle sestre); očisti jo in dodeli ji delež svojega odrešenja.

R. Amen.

Češčena Marija . . .

2. Molimo za vse umrle ude naše družbe.

Iz globočine vpijem k tebi, o
Gospod: Gospod, usliši moj glas!

Naj poslušajo tvoja ušesa: glas
moje prošnje!

Gospod, ako boš na pregrehe
gledal: kdo bo obstal, o Gospod!

Toda pri tebi je odpuščanje: in
zavoljo tvoje postave čakam tebe,
o Gospod!

Moja duša čaka njegove besede:
moja duša upa v Gospoda.

Od jutranje straže do noči: naj
upa Izrael v Gospoda.

Ker pri Gospodu je usmiljenje:
in pri njem je obilno odrešenje.

In on bo rešil Izraela: vseh nje-
govih hudobij.

Ÿ. Gospod, daj jim večni mir in
pokoje.

R. In večna luč naj jim sveti.

Ÿ. Naj v miru počivajo.

R. Amen.

Molimo o. O Bog, ki deliš odpuščanje in ljubiš človeško zveličanje; pri tvoji dobrotljivosti te prosimo, da sprejmeš rajne ude, sorodnike in dobrotnike naše družbe, po priprošnji blažene Marije, vselej Device, in vseh svojih svetnikov v družbo večnega zveličanja.

R. Amen.

Molitve za družbo.

Ů. Spomni se, o Marija, svoje družbe.

R. Katera je tvoja lastnina od začetka.

Ů. Molimo za svoje dobrotnike.

R. Poplačaj milostno, Gospod, zavoljo svojega imena z večnim življenjem vsem, ki nam storé kaj dobrega.

Ů. Molimo za mrtve ude.

R. Gospod, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

Ů. Naj v miru počivajo.

R. Amen.

Ź. Molimo za svoje odsotne brate.

R. Pomagaj svojim služabnikom,
ki v te zaupajo, moj Bog.

Ź. Pošlji jim, Gospod, pomoč iz
svetišča.

R. In varuj jih s Sijona.

Ź. Gospod, usliši mojo molitev.

R. In moje vpitje naj pride k tebi.

M o l i m o. Prosimo te, o Gospod, da
na priprošnjo preblazene Device Ma-
rije odvrneš od te družbe vse težave.
Milostno dodeli vsem udom, da bodo
kljub vsem sovražnim nasprotstvom
izpolnovali družbena pravila in se
tako večno zveličali. Po Kristusu,
Gospodu našem.

R. Amen.

*O gospa moja, o mati moja, tebi
se vsega darujem, in da ti izkažem
svojo zvestobo, ti posvetim danes
svoje oči, svoja ušesa, svoja usta,
svoje srce in vse, kar sem in kar
imam. Ker sem tedaj tvoj, o do-
brotljiva mati, varuj me, brani me kot*

svojo lastnino in posestvo. — O Gospa moja, o mati moja, spomni se, da sem tvoj, varuj me, brani me kot svojo lastnino in posestvo.

Spomni se, o premila Devica Marija, da še nikdar ni bilo slišati, da bi bil kdo zapuščen, ki je pod tvoje varstvo pribežal, tebe pomoči prosil in se tvoji priprošnji priporočal. S tem zaupanjem navdan, hitim k tebi, o devic Devica in Mati; k tebi pridem in pred teboj vzdihujoč grešnik stojim; nikar ne zavrzi, o mati Besede, mojih besed, temveč milostno slušaj in usliši me.

R. Amen.

Marijina pesem.

Prednik blagoslovi z roko ude.

Potem gredo pred tabernakelj obiskat in počastit Jezusa, Marijinega Sina in prejmejo duhovno sv. obhajilo. (Glej zadej: „Poščenje sv. Rešnjega Telesa“.)

4. Molitve in obredi pri slovesnem sprejemu v Marijino družbo.

1. Prednik zapoje himno „Veni creator Spiritus“, katero nadaljujejo vsi družbeniki; na koncu se pridene molitev. (Glej str. 72.)

2. Nato sledi kratek nagovor na one, ki želé sprejeti biti v družbo.

3. Po nagovoru se prižgó sveče, ki so si jih sprejemanci s seboj prinesli.

4. Peveci pojó nato eno ali dve kitici kakšne Marijine pesmi; med tem blagoslovi prednik družbene svetinje:

Ÿ. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit coelum et terram.

Ÿ. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

O r e m u s. Omnipotens sempiterne Deus, qui sanctorum tuorum effigies sculpi non reprobas, ut quoties illas oculis corporis intuemur, toties eorum

actus et sanctitatem ad imitandum memoriae oculis meditemur: haec quaeso numismata in honorem ac memoriam, beatissimae Virginis Mariae, matris Domini nostri Jesu Christi, et . . . (tu se imenujejo ostali sveti družbenizaščitniki) adaptata benedicere † et sanctificare † digneris: et praesta, ut quicumque coram illis beatissimam Virginem et . . . suppliciter colere et honorare studuerit, illorum meritis et obtentu a te gratiam in praesenti, et aeternam gloriam obtineat in futurum. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Nato pokropi svetinje z blagoslovljeno vodo.

5. Tajnik pokliče zdaj sprejemance po imenu.

Tisti, ki hočejo biti sprejeti v Marijino družbo, naj stopijo bliže. I. I.

Imenovani stopijo k oltarju prebl. Device Marije ali na prostor, ki je za to določen. Tu sedi prednik; na njegovi desni strani stoji

vodnik, na levi tajnik, pred njim pa sprejemanci. Tajnik se obrne nato k predniku z besedami:

Tajnik: „Častiti oče! Pričujoči pri srčno želé pospeševati v sebi in drugih češčenje prebl. Device Marije in zato iskreno prosijo, da bi jih sprejeli v našo Marijno družbo.“

Prednik: „S posebnim veseljem slišim to vašo željo. Da se pa še bolj prepričamo o njeni resničnosti, odgovorite z razločnim glasom na vprašanja, ki vam jih bo stavil vodnik te družbe.“

Vodnik: „Ali res želite sprejeti biti v družbo preblažene Device Marije, da bi se v njej popolnoma posvetili službi našega Gospoda Jezusa Kristusa in njegove preblažene in deviške Matere Marije?“

Sprejemanci: „Želimo iz celega srca.“

Vodnik: „Ali si hočete res prizadevati, da boste v tej družbi s

pobožnostjo pospeševali gorečnost za čednosti, s krotkostjo medsebojno ljubezen in z lepimi vzgledi poboljšanje bližnjega?“

Sprejemanci: „Hočemo.“

Vodnik: „Ali obljubite natanko izpolnovati družbena pravila in vse, kar vam v družbenih zadevah ukažejo predstojniki te družbe?“

Sprejemanci: „Obljubimo.“

Vodnik: „Za koliko časa se zavežete izpolnovati to obljubo?“

Sprejemanci: „Za vselej.“

Prednik: „Ker torej resno želite v tej družbi služiti Bogu in Mariji Devici, vas rad sprejemem v to Marijino družbo, ki je tukaj kanonično ustanovljena v čast . . . (brezmadežno spočeti Devici Mariji). Ker ima naša družba nalogo in dolžnost na prav poseben način častiti preblazeno Devico in mater božjo in si prizadevati za pravo in temeljito čednost, položite tedaj svojo obljubo vpričo vseh

družbenikov k nogam Marijinim. Da pa bo vaš dar prijeten kraljici svetnikov, združite se s sveto cerkvijo, ki je mati svetnikov na zemlji in ki nas je sprejela v svoje naročje, da bi nas pripeljala k pravi svetosti in nam z lučjo resnice svetila v teminah tega življenja. Združite se z njo s tem, da obnovite ono veroizpovedanje, po katerem ste postali njeni otroci, kakor nas opominja sv. Pavel: „S srcem se veruje v pravičnost, z ustmi se pa priča v zveličanje.““

Zdaj moli eden glasno (nicejsko-konstantinopolitansko) veroizpovedanje, drugi pa stojé z gorečo svečo v roki in molijo tiho za njim:

Jaz J. J. verujem in priznam trdno vse, kar je izraženo v veroizpovedanju, ki se ga poslužuje sveta rimska cerkev; namreč:

Verujem v edinega Boga, Očeta vsegamogočnega, Stvarnika nebes in zemlje: vseh vidnih in nevidnih stvari. In v edinega Gospoda Jezusa Kri-

stusa, Sina Božjega, edinorojenega, ki je rojen iz Očeta od vekomaj: Boga od Boga, luč od luči, pravega Boga od pravega Boga; rojenega, ne ustvarjenega, z Očetom istega bitja, po katerem je vse ustvarjeno. Kateri je zavoljo našega zveličanja prišel iz nebes (tukaj se pripognejo vsi z desnim kolonom) **in je meso nase vzel po svetem Duhu iz Marije Device ter se učlovečil.** Ki je križan bil za nas pod Poncijem Pilatom, je trpel in umrl ter bil v grob položen. Tretji dan pa je vstal od smrti po besedah pisem. In je šel v nebesa. Sedi ob desnici Očetovi. In bo zopet prišel s častjo soditi žive in mrtve; in njegovega kraljestva ne bo konca. Verujem v svetega Duha, Gospoda in oživljevavca, kateri izhaja iz Očeta in Sina, kateri se z Očetom in Sinom enako moli in časti, kateri je govoril po prerokih. Verujem v eno sveto katoliško in apostolsko cerkev. Spoznavam en krst v odpuščanje grehov.

Verujem v vstajenje mrtvih in življenje prihodnjega veka. Amen.

To pravo katoliško vero, brez kateri se ne more nihče zveličati, katero zdaj prostovoljno priznavam in se je resnično oklepam, ravno to sveto vero hočem z božjo pomočjo čisto in nepopačeno ohraniti in priznavati do zadnjega vzdihaja svojega življenja in skrbeti, da jo tudi moji podložniki in oni, ki so moji skrbi izročeni, priznavajo, učé in oznanujejo, ter se po njej ravnaajo.

Zdaj stopi 5 ali več sprejemancev k evangeljski knjigi, položi svojo desno roko nanjo in pravi z jasnim in razločnim glasom:

„To obljubim, zagotovim in prisežem, kakor resnično mi Bog pomaga in njegov sv. evangelij.“

Nato pravi **prednik**: „Izgovorite tedaj pred vso družbo in zbranimi verniki očitno in slovesno svoj lepi in plemeniti sklep: Marijo vedno in na prav poseben način ljubiti in ča-

stiti jo s pobožnim, resnično krščanskim življenjem.“

Vsi sprejemanci molijo zdaj klečé z gorečo svečo v roki na glas in prenehoma sledeče lastnoročno podpisano posvečenje.

Posvečenje :

„Presveta Devica, — mati božja Marija, — jaz . . . — sem sicer popolnoma nevreden(-na), — da bi tebi služil(-a); — pa zaupajoč(-a) — v tvoje ljubeznjivo in usmiljeno srce — si izvolim danes tebe — vpričo svojega angela varuha — in vseh božjih svetnikov — za svojo gospo — priprošnjico in mater. — Trdno sklenem, da ti bom vedno zvesto služil(-a); — skrbel(-a) bom po svojih močeh, da ti bodo služili tudi drugi. — Zato te prav srčno prosim, onajljubeznjivejša, najmilejša mati, — pri sveti krvi Jezusa Kristusa te prosim, sprejmi me v svojo družbo — in stori, — da ti bom vsekdar

dober otrok. — Bodi mi na strani, — o mila mati, — pri vseh mojih delih; — zadobi mi milost, — da nikdar ne razžalim tebe in tvojega Sina — ne v mišljenju, — ne v govorjenju, — ne v dejanju. — Spominjaj se me — in ne zapusti me — ob smrtni uri. — Amen.“

Potem podá klečé vsak sprejemanec predniku najprej svečo in nato lastnoročno podpisano posvečenje. Sveče jemlje predniku iz rok tajnik, posvečenja pa vodnik; oba polagata to na primeren prostor; posvečenja se potem shranijo v arhivu. Nato poda tajnik predniku svetinjo; ta jo poda vsakemu sprejemancu v poljub in mu jo obesi okrog vratu z besedami:

Accipe signum Congregationis ad corporis et animae defensionem, ut divinae bonitatis gratia et ope Mariae, Matris tuae, aeternam beatitudinem consequi merearis. In nomine Patris † et Filii et Spiritus Sancti. Amen

Sprejmi družbeni znak v dušno in telesno varstvo, da boš z milostjo božje dobrotljivosti in s pomočjo Marije, svoje matere, dosegel večno zveličanje. V imenu Očeta † in Sina in sv. Duha. Amen.

Po teh besedah podá vodnik predniku sprejemnico; ta jo izroči novemu udu v znamenje njegovega sprejetja v Marijino družbo. Ko je vsak ud prejel svetinjo in sprejemnico, pravi prednik proti udom obrnjen:

Ad maiorem Dei gloriam, in laudem beatissimae Virginis Mariae, in spirituale huius Congregationis bonum secundumque potestatem, a Summo Pontifice mihi delatam, vos in numerum Sodalium nostrae Congregationis sub titulo... (immaculatae Conceptionis) in hac ecclesia fundatae suscipio et participes facio omnium gratiarum et fructuum, omnium privilegiorum et indulgentiarum, quae sancta Romana Ecclesia ipsi primariae Congregationi Romae concessit. In nomine Patris † et Filii et Spiritus sancti. Amen.

V večjo čast božjo, v počeščenje preblazeni Devici Mariji, v duhovni prid tej družbi, — po oblasti, ki so mi jo podelili sveti Oče, vas sprejemem v število udov naše družbe, ki je v tej cerkvi kanonično ustanovljena v čast... (Marijinemu brezmadežnemu spočetju). Naklanjam vam vse milosti in dobrote, vse pravice in odpustke, ki jih je sveta rimska cerkev podelila prvi in glavni Marijini družbi v Rimu. — V imenu Očeta † in Sina in sv. Duha. Amen.

Suscipiat vos Christus in numerum confratrum nostrorum, et suorum famulorum. Concedat vobis tempus bene vivendi, locum bene operandi, constantiam bene perseverandi, et ad aeternae vitae hereditatem feliciter perveniendi: et sicut nos hodie fraterna caritas spiritualiter iungit in terris, ita divina pietas, quae dilectionis est auctrix et amatrix, nos cum fidelibus coniungere dignetur in coelis. Amen.

Prednik se obrne k oltarju in družbeniki pojó kakšno Marijino pesem ali sledeči 132. psalm:

Ecce quam bonum et quam iucundum, * habitare fratres in unum.

Sicut unguentum in capite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Naj vas sprejme Kristus v število naših udov in svojih služabnikov. Dodeli naj vam, da bi krščansko živeli in veliko dobrega storili, da bi bili stanovitni do konca in srečno dospeli k dedščini večnega življenja. In kakor nas danes tukaj druží medsebojna ljubezen, tako naj nas dobri Bog, ki pospešuje in ljubi sveto ljubezen, enkrat pridruží izvoljenim v nebesih. Amen.

Glej! kako dobro, in kako prijetno je, | ako bratje skupaj prebivajo.

Kakor mazilo na glavi, | ki kaplja na brado, brado Aronovo.

Quod descendit in
oram vestimenti eius,*
sicut ros Hermon qui
descendit in montem
Sion.

Quoniam illic man-
davit Dominus bene-
dictionem,* et vitam
usque in saeculum.

Gloria Patri et Fi-
lio* et Spiritui sancto.

Sicut erat in prin-
cipio, et nunc et sem-
per* et in saecula
saeculorum. Amen.

Ki kaplja na rob
njegovega oblačila; |
kakor rosa Hermon-
ska, ki pada na goro
Sijon.

Zakaj tam daje Go-
spod blagoslov | in
življenje na veke.

Čast bodi Očetu in
Sinu | in sv. Duhu.

Kakor je bilo v za-
četku, tako zdaj in
vselej | in vekomaj.
Amen.

Namesto tega se lahko pôje tudi sledeči
Marijin slavospev „Magnificat“:

Magnificat* anima
mea Dominum,

Et exsultavit spi-
ritus meus* in Deo,
salutari meo;

Quia respexit hu-
militatem ancillae
suae:* ecce enim ex
hoc beatam me dicent
omnes generationes.

Quia fecit mihi
magna, qui potens

Moja duša | po-
veličuje Gospoda,

In moj duh se ve-
seli | v Bogu, mojem
Zveličarju;

Ker se je ozrl na
nizkost svoje dekle; |
zakaj, glej! odslej me
bodo srečno imenovali
vsi narodi.

Zakaj velike reči
mi je storil on, ki je

est, * et sanctum nomen eius.

Et misericordia eius a progenie in progenies * timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede: * et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis: * et divites dimisit inanes.

Suscepit Israël puerum suum, * recordatus misericordiae suae.

Sicut locutus est ad patres nostros, * Abraham et semini eius in saecula.

Gloria Patri etc.

mogočen, | in sveto njegovo ime.

In njegovo usmiljenje jim je od roda do roda, | kateri se njega bojé.

Moč je izkazal s svojo roko, | in razkropil je napuhnjene v misli njih srca.

Mogočne je vrgel s sedeža, | in povzdignil ponižne.

Lačne je napolnil z dobrim, | in bogataše izpustil prazne.

Sprejel je Izraela, svojega služabnika, | in se je spomnil svojega usmiljenja.

Kakor je obljubil našim očakom, | Abrahamu in njegovemu zarodu vekomaj.

Čast bodi ...

Potem pôje prednik:

Ů. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

R. A templo sancto tuo, quod est
in Jerusalem.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus sperantes in te.

V. Mitte eis Domine auxilium de
Sancto.

R. Et de Sion tuere eos.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Prednik nadaljuje obrnjen proti
udom:

Oremus. Adesto Domine supplicationibus nostris, et hos famulos tuos, quos Congregationi B. V. Mariae aggregavimus, bene † dicere dignare et praesta, ut statuta nostra, per auxilium gratiae tuae, sancte, pie et religiose vivendo valeant observare, et observando vitam promereri sempiternam. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Zdaj se lahko Najsvetejše izpostavi in poje zahvalna pesem; nazadnje je blagoslov z Najsvetejšim. (Glej zadej.)

5. Slovesna ponovitev posvečenja.

Na godovni praznik (n. pr. na praznik brezmadežnega spočetja) je vsako leto pri slovesnem shodu javna in slovesna ponovitev posvečenja in sicer tako:

Po zadnji Marijini pesmi, torej pred izpostavljenjem Najsvetejšega gre vodnik z obema pomočnikoma k oltarju in tam poklekne. Potem moli on ali prednik glasno in razločno, počasi in prenehoma molitev za posvečenje: „Presveta Devica“ itd.

Nato se izpostavi Najsvetejše in se zapoje zahvalna pesem; nazadnje je blagoslov z Najsvetejšim.

Jutranje molitve.

(Ko se zbudiš.)

V imenu Očeta in Sina in svetega Duha. Amen.

Čast bodi Očetu, ki me je ustvaril!

Čast bodi Sinu, ki me je odrešil!

Čast bodi sv. Duhu, ki me je posvetil!

V imenu Gospoda našega Jezusa Kristusa križanega vstanem in začnem novi dan. On me naj blagoslovi, varuje, vodi in pripelje v večno življenje. Amen.

(Ko si se oblekel, poklekni in moli.)

Molim te, o moj Bog, in te želim moliti z vso pobožnostjo in ljubeznijo, ki se spodobi tvojemu veličanstvu. Zahvaljujem se ti, da si me odrešil s svojo dragoceno krvjo in me obvaroval nocojšnjo noč in ves čas mojega življenja.

Tebi darujem svoje misli, besede in dejanja. Obljubujem ti, o božji Zveličar, da hočem rabiti tebi v čast vse svoje dušne in telesne moči. Vse je tvoje, vse prihaja od tebe, podvržem se popolnoma tvoji sveti volji in želim le tvoje svete ljubezni in milosti, rajši hočem umreti kakor tebe še kdaj razžaliti.

Moj Bog, verujem v tebe, pomnoži mojo vero; upam v tebe, potrdi moje upanje; ljubim te iz vsega svojega srca, iz vse svoje duše in iz vseh svojih močij nad vse. Dodeli mi milost, da te bom vedno bolj in bolj ljubil

in v tej ljubezni stanoviten ostal do smrti.

Sveta Devica in mati božja Marija, moja mati in posebna zaščitnica, pod tvoje varstvo hitim in se izročim zapupno tvojemu milostnemu in usmiljenemu Srcu. O mati dobrotljiva, bodi moje pribežališče v stiskah in nadlogah, bodi moja tolažba v trpljenju in moja priprošnjica pri svojem ljubljenu Sinu zdaj in ves čas mojega življenja, posebno pa ob smrtni uri.

Sveti angel varuh, skrbi ljubeznjivo za me tudi še dalje; pri vseh delih in opravilih današnjega dneva mi vdihuj voljo božjo in vodi me po poti zveličanja.

Čisti ženin preblažene Device Marije, sv. Jožef, angelski mladenič in posebni varuh mladine, sv. Alojzij! moji sveti patroni in priprošnjiki in vsi svetniki, katerih god danes obhajamo, podajte mi slabotnemu svojo roko v pomoč, opominjajte me, vodite me in prosite za me, da bom

danes in ves čas svojega življenja Bogu tako služil, kakor ste mu vi služili, da ga bom mogel enkrat z vami večno častiti in hvaliti.

Podeli mi, moj Bog in Gospod, svoj blagoslov, napolni moje srce s svojo sveto ljubeznijo, podeli svojo milost vsem, ki si jih odrešil s svojo sveto krvjo. Daj bolnim potrpežljivost in lajšaj njih bolečine, daj zapuščenim moč in tolažbo, ubogim vsakdanji kruh za dušo in telo. Razsvetluj nevedne, izpreobrne grešnike, daj dobrim stanovitnost, reši vse, ki so v dušni ali telesni nevarnosti in varuj sv. katoliško cerkev. Posebno pa izročam tvojemu varstvu in vodstvu svoje stariše, duhovne voditelje, brate in sestre, prijatelje, znance in vse, za katere sem dolžan moliti in prositi. Daj dušam v vicaah večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Amen.

O presveto Srce Jezusovo, po rokah prečiste Device Marije ti darujem vse molitve, dela in trpljenja

današnjega dneva, prvič v spravo za vsa žaljenja, ki jih trpiš v sv. Rešnjem Telesu, in drugič za vse tiste namene, ki jih imaš ti na naših oltarjih.

O gospa moja, o mati moja, tebi se vsega darujem, in da ti izkažem svojo zvestobo, ti posvetim danes svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce in vse, kar sem in kar imam. Ker sem tedaj tvoj, o dobrotljiva mati, varuj me, brani me kot svojo lastnino in posestvo.

O gospa moja, o mati moja, spomni se, da sem tvoj, varuj me, brani me kot svojo lastnino in posestvo.

Jezus, Marija, Jožef, vam darujem svojo dušo in telo!

Jezus, Marija, Jožef, stojte mi na strani ob moji smrtni uri!

Jezus, Marija, Jožef, v miru z vami hočem živeti in umreti!

Oče naš... Češčena Marija... Apost. vera. Češčena bodi kraljica... (Glej str. 67.)

Večerne molitve.

V imenu Očeta in Sina in sv. Duha.
Amen.

Molim te, o moj Bog, in častim z vso pobožnostjo, s katero me navdaja pričujočnost tvojega neskončnega veličanstva. Verujem v tebe, ker si večna resnica; upam v tebe, ker si neskončno dobrotljiv, usmiljen in zvest; ljubim te iz celega srca, ker si največja dobrota, neskončno popoln in vse ljubezni vreden. Iz ljubezni do tebe ljubim tudi svojega bližnjega kot samega sebe.

Zahvaljujem se ti, o moj Bog, za vse milosti in dobrote, ki si mi jih izkazal današnji dan in ves čas mojega življenja, posebno pa, ker si me ustvaril po svoji podobi, odrešil s krvjo svojega ljubljene Sina in tako ljubeznjivo za me skrbel.

Prosim te goreče, pošlji žarek svoje luči v mojo ubogo dušo, da

bom mogel vse grehe in napake, ki sem jih storil ta dan, prav spoznati in jih srčno obžalovati, kakor tudi vse grehe celega življenja in zanje zadostovati.

Zdaj izprašuj svojo vest: S čim si se pregrešil zoper Boga? Sem spadajo: Opuščanje molitve, prostovoljna razstresenost pri molitvi, nespodobno obnašanje v cerkvi, zanemarjanje lepih opominov . . .

S čim si se pregrešil zoper bližnjega? Sem spadajo zaničevanje, nevoščljivost, maščevanje, prepir, obrekovanje, zapeljevanje, pomanjkanje spoštovanja . . .

S čim si se pregrešil zoper samega sebe? Sem spadajo: nečimernost, ošabnost, laž, nečiste misli, besede in dejanja, nezmernost . . .

S čim si se pregrešil zoper svoje stanovske dolžnosti? Sem spadajo: nepokorščina proti starišem, učiteljem, predstojnikom, lenoba . . .

Poišči korenino, iz katere prihajajo tvoje napake, in porabi potrebna sredstva, da jo izruješ in odstraniš ž njo tudi napake.

Po izpraševanju vesti moli tako:

Glej, o moj Bog in Gospod, kako grdo sem ti povrnil dobrote, ki si mi jih izkazal. Kako sem pač mogel

tebe, svojega najboljšega Očeta, tako zeló in tako pogosto razžaliti? Usmili se me, o Bog, po svoji neskončni usmiljenosti! Glej, obžalujem iz vsega srca vse grehe, ki sem jih storil današnji dan in sploh v svojem življenju, ker sem ž njimi tebe, o moj Bog, razžalil. Odpusti mi jih, nebeški Oče vsled bridkega trpljenja in smrti Jezusa Kristusa, ki je tvoj ljubljeni Sin ter naš Gospod in Zveličar. — Na te, o Jezus, stavim vse svoje zaupanje; potopi moje grehe v svojo sveto kri in neskončno zasluženje; tam jih uniči in nadomesti, kar primanjkuje mojemu zadostovanju, saj si ti, o Jezus, sprava za naše grehe. S tvojo milostjo trdno sklenem, svoje življenje poboljšati, nič več ne grešiti in se tudi vsake grešne priložnosti skrbno ogibati. Amen.

Pridi, nebeški Oče, v to stanovanje in preženi iz njega vsako zalezovanje hudobnega duha. Tvoji sveti

angeli naj prebivajo v njem in nas v miru varujejo, in tvoj blagoslov bodi vedno pri nas. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Jezus, Zveličar sveta in edino-rojeni Sin božji, ozri se milostno na svojo sveto katoliško cerkev; ohrani, usliši in povelčaj jo. Razsvetli ž njenim božjim naukom vse nevernike in pripelji zopet vse kristijane k edinosti v veri.

O Bog sveti Duh, Duh ljubezni in edinosti, združi vse vladarje in narode v pravi ljubezni in podeli sveti cerkvi milost miru. Zabрани upor in vojsko in daj, da bomo v miru klicali Gospodovo ime in živeli po njegovi sveti volji.

Sveti, trojedini Bog! Prosim tudi za vse svoje sorodnike in znance, dobrotnike, prijatelje in sovražnike. Stoj milostno na strani ubogim, jetnikom, stiskanim in bolnim, posebno pa onim, ki so v smrtnem boju in se bodo to noč ločili s tega sveta.

Usmili se tudi grešnikov, potrdi spokornike, izpreobrne trdovratne grešnike, omeči njih srce in pripelji jih zopet na pot čednosti, da te bodo enkrat večno ljubili in častili.

O Bog usmiljenja! Bodi milostljiv ubogim dušam v vicah. Z dragoceno krvjo Jezusa Kristusa polajšaj njih trpljenje, odpusti jim kazni in podeli jim večni mir.

O Marija, pribežališče grešnikov, tolažnica žalostnih, pomoč kristijanov, bodi mi priprošnjica pri Bogu. Po svojem svetem devištvu in brezmadežnem spočetju očisti mi srce, telo in dušo.

Sveti angel varuh, zahvaljujem se ti, da si me ta dan tako ljubeznjivo varoval. Izročam se iznova tvojemu sv. varstvu; obvaruj me nocojšnjo noč pred zalezovanjem hudobnega duha in hvali namesto mene Boga.

In zdaj se izročam, najslajši Jezus, tvojemu božjemu Srcu in

zdržujem svoje namene pri tem počitku z onim namenom, s katerim si ti na zemlji v čast svojega nebeškega Očeta počival in bedel. Naj te med mojim počitkom slavijo in častijo vsi angelski kori in vsi svetniki v nebesih.

Ti pa, o sveti Bog, sveti in močni Bog, sveti in neumrljivi Bog, usmili se me in obvaruj me nagle smrti. Tvoja milostna roka naj me blagoslavlja in varuje, in tvoje očetovsko oko naj čuje nad menoj. Amen.

Jezus, Marija, Jožef, vam darujem svojo dušo in telo!

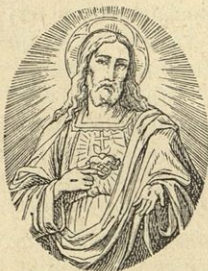
Jezus, Marija, Jožef, stojte mi na strani ob moji smrtni uri!

Jezus, Marija, Jožef, v miru z vami hočem živeti in umreti!

Spomni se, o premila Devica Marija, da še nikdar ni bilo slišati, da bi bil kdo zapuščen, ki je pod tvoje varstvo pribežal, tebe pomoči prosil in se tvoji priprošnji priporočal. S tem zaupanjem navdan, hitim k

tebi, o devic Devica in mati; k tebi
pridem in pred teboj vzdihujoč grešnik
stojim; nikar ne zavrzi, o mati Be-
sede, mojih besed, temveč milostno
slušaj in usliši me. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Pod
tvojo pomoč . . . Iz globočine . . . (Glej
str. 68.)

Izpovedne molitve.

Molitev pred izpraševanjem vesti.

Usmiljeni Jezus! Ti si zaradi nas zapustil nebesa in človek postal, da bi nas uboge grešnike zveličal. Posebno pa si v znamenje svoje dobrotljivosti in svojega neskončnega usmiljenja postavil zakrament sv. pokore, po katerem zamoremo zadobiti odpuščanje grehov. Kako velika, o Gospod, je tvoja dobrotljivost, kako

neskončna tvoja usmiljenost! Zahvaljujem se ti iz celega srca in te srčno prosim, daj mi svojo milost, da zamorem ta sv. zakrament vredno prejeti. Razsvetli moj spomin in moj razum, da morem svoje grehe prav spoznati; pretresi moje srce, da se jih resnično skesam in jih obžalujem; vodi moj jezik, da se jih v tvojo čast in v prid in blagor svoje duše odkritosrčno izpovem.

O Marija, pribežališče vseh grešnikov, torej tudi moje pribežališče! Ponižno te prosim, izprosi mi od svojega božjega Sina milost in pomoč, da se zamorem po dobri izpovedi ž njim popolnoma spraviti, in mu potem popolnoma in udano služiti.

Izpraševanje vesti.

Kdaj sem bil zadnjič pri izpovedi?— Ali so bile morebiti moje poprejšnje izpovedi nevredne, ali zavoljo nemarnega izpraševanja vesti, ali pomanjkanja kesanja in trdnega

sklepa, ali ker sem kak greh zamolčal, zmanjševal, prikrival? — Ali sem sveto obhajilo vredno prejel? se lepo pripravljaj, potem še molil? — Ali sem naloženo pokoro opravil? — Ali sem po svoji moči popravil škodo, ki sem jo bil storil bližnjemu?

I. O božjih zapovedih.

1. zapoved. Ali sem veroval vse, kar sveta cerkev verovati zapoveduje? — Ali sem nad kako versko resnico radovoljno dvomil? — Ali sem bral veri nasprotne knjige in jih po-sojeval drugim? — Ali sem imel kaj prazne vere? — Ali sem nad božjo milostjo dvomil, ali predrzno nanjo grešil? — Ali sem zoper Boga godrnjal? — Ali sem o veri, pobožnih cerkvenih šegah zaničljivo govoril, jih za-smehoval? — Ali sem jutranjo in večerno molitev pobožno opravljal? — Sem bil Bogu hvaležen za prejete dobrote, zlasti po jedi, zjutraj in zvečer? — Ali sem večkrat obudil vero, upanje in ljubezen?

2. zapoved. Ali nisem imena božjega, Jezusovega, Marijinega in svetnikov brez potrebe, nespoštljivo izrekoval, ali celo v jezi in kletvini in da bi laž potrdil? — Ali se nisem s svetimi rečmi, z božjo besedo norčeval, ali nisem svetega pisma pačil in krivo obračal? — Ali sem preklinjal in se rotil? —

Ali nisem duhovnikov, starišev in mrtvih preklinjal? mi je kletev že v navadi? — Ali nimam v navadi v potrjenje svojih besedi se pridušati ali kakor koli biti prisegati in se rotiti? — Ali sem celo laž tako trdil? — Ali nisem krivo prisegel ali v negotovi reči? — in ali je moja kriva prisega komu kaj škodovala? — Ali nisem Bogu kaj obljubil in ne izpolnil?

3. zapoved. Ali sem bil ob nedeljah in zapovedanih praznikih spodobno in pobožno pri celi sveti maši? — Ali sem bil pri službi božji radovoljno razmišljen? — Ali sem imel pri službi božji pregrešne misli, poglede, nepotrebno govorjenje? — Sem se pri službi božji nespodobno vedel, pohujšljivo smejal in druge motil? — Sem bil tudi pri pridigi in popoldanski službi božji? — Ali sem božjo besedo pazno in zavoljo zveličanja svoje duše poslušal? — Ali sem koga od službe božje odvrnil? — Ali sem te dneve brez velike sile in brez privoljenja ali celo v pohujšanje bližnjega hlapčevska dela opravljal? — ali druge k temu napeljeval? — Ali nisem nedelj in praznikov skrunil s pregrešnim veseljem, s ponočnim pohajanjem in nečistostjo, pijančevanjem, igranjem in plesanjem, s prepirom ali kletvijo?

4. zapoved. Ali sem svoje stariše spoštoval in ljubil? — Ali sem jim bil hvaležen in

pokoren? — Ali jim nisem jezikal, jih zasramoval? grdo gledal? zaničeval in preklinjal? — Ali sem jim kaj hudega voščil? — jim z roko nameril ali jih celo udaril? — Ali jih nisem s svojim razuzdanim življenjem v sramoto in v žalost pripravil? — Ali nisem slabosti svojih starišev raznašal? — Se jih nisem zavoljo nizkega stanu ali ponižne obleke sramoval? — Sem tudi že odraščen njih svetin opominjevanje ponižno poslušal? — Se jim nisem zlagal, jih ogoljufal, okradel? — Ali sem za stariše molil, jim v potrebah pomagal, bolnim stregel? — Ali sem skrbel, da so svete zakramente prejeli? — Sem njih zadnjo voljo skrbno izpolnil? — Nisem še celo mrtvih starišev zaničeval in opravljal? — Sem si prizadeval pregreške rajnih starišev z molitvijo, miloščino, povračilom krivičnega blaga popraviti? — Ali sem te dolžnosti tudi do svojega očima, mačehe, varuha, učenikov, gospodarja in gospodinje, duhovske in deželske gosposke izpolnoval? — Ali jih nisem nalagal, goljufal, zasramoval, zaničeval, njih zapovedi grajal? — Ali sem bil starišem in predpostavljenim kdaj v grešnih rečeh pokoren? — Sem stare, uboge in nadložne ljudi zasramoval? — Ali sem brate in sestre ali svoje tovariše k nepokorščini do starišev, učenikov in predpostavljenih napeljeval?

5. zapoved. Ali sem bil kdaj kakor koli kriv smrti svojega bližnjega? — Ali sem

sebi ali bližnjemu življenje krajšal, ali na zdravju. škodoval z nezmernostjo v jedi in pijači, ali s plesom, z žalostjo, z jezo, z nevoščljivostjo, s sovraštvom, s prepирom, s tepenjem, s suvanjem, z ranjenjem, z bojem? — Sem kdaj svoje ali svojega bližnjega življenje brez potrebe v nevarnost postavil? — Ali sem kaj takega jedel in pil, kar sem lahko previdel, da mi bo škodovalo? — Nisem sebi ali drugim smrti želel in zakaj? — Sem se nalašč kaj na telesu poškodoval? — Ali sem svojemu bližnjemu na duši škodoval, ker sem ga pohujšal z besedo ali z dejanjem. — Ali sem koga v kak greh napeljeval ali celo zapeljal, dražil, prigovarjal? — Ali sem bližnjega z grenkimi, žaljivimi, trdimi besedami, ali z zasmehovanjem in zasramovanjem žalil? — Ali sem v prepiru in sovraštvu živel? Kako dolgo? — Ali se nisem hotel spraviti, ko sem bil prijazno nagovorjen? — Sem bil neusmiljen do živali?

6. zapoved. Ali sem se z veseljem in dopadanjem v nečistih mislih mudil? — Sem kdaj v nespodobne želje privolil, da bi bil kaj nespodobnega rad videl, slišal, storil ali pustil, da bi se z menoj storilo? — Sem se poprejšnjih grehov zoper sveto čistost z veseljem spominjal? Ali sem radovoljno v sebi budil nespodobne misli in želje z branjem slabih bukev, s poslušanjem nesramnih pogovorov, povestij, pesem? s pogledom nespodobnih podob, drugih

nespodobnih rečij? s ponočnim postopanjem, s slabo tovarišijo? — Ali nisem grešil z nespodobnim govorjenjem in petjem, z nespodobnim norčevanjem? v čegavi pričujočnosti? — Nisem koga na nesramno govorjenje in petje napeljeval? — Ali nisem katerikrat nespodobnih naročil ali pisem prenašal? — Nisem šel v cerkev ošabno oblečen s to mislijo, da bi posvetnim ljudem pregrešno dopadel? — Sem koga v kak nečist greh pregovarjal ali silil? — Je bil ta mojega ali družega spola. — Kakšnega stanu? ali sorodovinec? — Sem kak nečist greh o svetem času ali dnevu, na svetem kraju storil? — Sem imel kako pregrešno znanje in kako dolgo? — Sem kaj nespodobnega sam sebi storil ali pa drugim meni storiti pripustil? — Sem jaz drugim kaj nespodobnega storil? — Sem bil sramežljiv, ko sem se oblačil in slačil? — Sem se nečistih grehov še celo hvalil, pri izpovedi pa jih zmanjševal ali celó zamolčal? — Sem se vselej izpovedal, kadar koli mi je v tej reči vest kaj očitala in nekak strah pred Bogom delala?

7. zapoved. Sem komu kaj ukradel ali po sili vzel? — Sem po malem krivično jemal ali goljufal? — Sem si s tem pridobil precej premoženja? — Sem kaj plačal s slabim ali neveljavnim denarjem? — Sem celi dan pridno delal, kadar sem bil najet? — Ali sem za slabo delo terjal dobro pla-

čilo? — Nisem kaj ukradenega kupil? — Ali sem kaj ukradel svojim starišem, sorodnikom in predpostavljenim? — Sem denar, ki so mi ga stariši dali, obračal v igre ali v nepripuščena razveseljevanja? — Nisem od starišev denarja izgoljufoval z lažnjivimi besedami, da si bom kupil bukve, obleko ali kaj drugega potrebnega? — Sem z nepotrebnim oblačilom, igranjem, zapravljanjem sebi in drugim škodo delal? — Ali sem na polju, na travnikih, v gozdih, na vrtu ali kje drugje komu kaj škode storil? — Ali sem shranjene ali posojene reči bližnjega skrbno varoval? — Ali sem ukradene ali najdene reči vselej nazaj dal? — Ali sem storjeno škodo na premoženju bližnjega po svoji moči poravnal, ali vsaj skrbel odpuščanje zadobiti od tistega, katerega sem poškodoval? — Ali pomislim, da greh krivice ne bo odpuščen, dokler se krivica ne popravi, kolikor je mogoče?

8. zapoved. Ali sem katerikrat kaj po krivem pričal ali celo krive priče podkupil? — Sem se katerikrat zlagal? in ali je bilo zavoljo tega komu kaj škode? — Ali sem se zlagal zavoljo dobička ali celo pri izpovedi? — Ali sem se hlinil ali po hinavsko obnašal? Ali sem radovedno ali iz hudobije po slabostih bližnjega popraševal in jih rad poslušal? — Ali sem rad o slabostih bližnjega govoril, akoravno nisem bil dolžan in brez vsega dobrega namena? — Ali

sem vpričo veliko ljudij v imenitnih rečeh o bližnjem slabo govoril? — ali o takih osebah, katere sem dolžan spoštovati? — Ali sem svojega bližnjega slabo sodil, na slabo razlagal njegove besede in njegovo dejanje, mu slabe namene podtikal? — Ali sem take krive sodbe tudi drugim razodeval? — Ali sem se katerikrat čez svojega bližnjega zlagal ter mu dobro ime vzel? sem si prizadeval, mu dobro ime zopet povrniti in vso škodo popraviti? — Ali sem koga podpihoval in zdražbe delal? — Sem se za dobro ime bližnjega potegnil, kadar je bilo mogoče? — Sem koga zaničeval?

9. in 10. zapoved. Ali sem kdaj po krivici želel dobiti kaj takega, kar ni bilo moje? — Ali sem bil svojemu bližnjemu zaradi kake stvari nevoščljiv? — Ali sem mu kaj hudega, kako škodo privoščil?

II. O cerkvenih zapovedih.

(Prve dve zapovedi ste že v tretji božji zapovedi zapopadeni.)

3. zapoved. — Ali sem se postil zapovedane postne dni, da sem se le enkrat na dan do sitega najedel, ko me je ta zapoved že vezala, ker sem že 21. leto svojega življenja izpolnil? — Ali sem ob petkih in so-

botah in drugih zapovedanih postnih dneh mesne jedi užival brez privoljenja duhovske gosposke, brez nevarne bolezni in drugega pravičnega vzroka? — In če sem se privoljenja poslužil, ali sem to z drugim delom, posebno z molitvijo ali miloščino nadomestil? — Ali sem to cerkveno zapoved grajal, zasmehoval in s prelomljenjem druge pohujšal? — Sem koga drugega zapeljal, da je to zapoved prelomil?

4. zapoved. — Ali sem bil vsako leto o velikonočnem času pri izpovedi in pri svetemu obhajilu? — Ali sem bil na svojega izpovednika jezen, če mi je sveto odvezo odrekel? sem ga zato zaničeval in obrekoval? — Ali sem nalašč premehkega izpovednika iskal, da sem lažje v smrtnih grehih živel? — Ali sem katerikrat pri izpovednici poslušal, kaj se drugi izpovedujejo, ali kaj jim izpovednik pravi? in sem to drugim pravil? — Ali sem se pri izpovednici nespodobno obnašal? — Ali sem na dan sv. obhajila padel v kake navadne in velike grehe?

5. zapoved. — Ali sem bil v adventu ali v postu pri kakem pregrešnem razveseljevanju, plesu, igrah itd. — in ali sem tudi druge k temu napeljeval?

III. O poglavitnih grehih.

1. Napuh. — Ali sem si kaj domišljeval zavoljo svoje lepote, imenitnosti, bogastva, dobrih lastnosti itd.? — Ali sem se celó s pregrešnimi rečmi bahal? — Se nisem čez svoj stan nesramno in pohujšljivo oblačil? — Nisem starišem ali komu drugemu kaj ukradel, da bi si lepšo obleko omislil? — Nisem li iskal hvale pri ljudeh? — Ali sem bil celo zaradi pobožnosti napuhnjen? — Sem bližnjega iz prevzetnosti zaničeval? — Ali sem bil jezen na tiste, ki so me po pravici svarili? — Sem vedno le svojo trdil, ugovarjal, se rad prepiral, kregal?

2. Lakomnost. — Ali ni moje srce preveč na časno blago navezano? — Ali niso moje skrbi za časno tolike, da na zveličanje svoje duše pozabim? — Ali le na to gledam, kako bi si pridobil veliko blaga, če tudi po krivici? — Nisem bil iz lakomnosti neusmiljen proti drugim? — jim nisem, ko bi bil lahko, nič vbogajme dal? — Ali sem bil zapravljev pri jedi in pijači, pri obleki, pri igri?

3. Nečistost. — (Glej šesto zapoved.)

4. Nevoščljivost. — Ali nisem bil komu nevoščljiv zavoljo njegove sreče, časti, dobre glave, pobožnosti, ali celo sv. zakramentov in lepega življenja? — Sem bil žalosten, ko se je bližnjemu dobro godilo, ali

vesel, ko se mu je slabo godilo? — Sem koga iz nevoščljivosti kaj poškodoval, ali na dobrem imenu ali na premoženju?

5. Požrešnost. — Sem bil katerikrat nezmeren v jedi in pijači? — Se nisem upijanil? — Sem v pijanosti preklinjal, pohujšljivo govoril ali kaj drugega hudega storil?

6. Jeza. — (Glej peto zapoved.)

7. Lenoba. — Ali sem bil zanikaren v molitvi, glede božje besede? — Sem iz zanikarnosti sveto mašo opuščal? in celo obnedeljah in praznikih? — Sem bil len v prejetju svetih zakramentov ali sploh v dobrem?

IV. O grehih zoper sv. Duha.

1. Predrzo v božjo milost grešiti; 2. nad božjo milostjo obupati; 3. spoznani krščanski resnici se ustavljati; 4. svojemu bližnjemu zaradi milosti božje nevoščljiv biti; 5. do lepega opominjevanja otrpnjeno srce imeti; 6. v nespokornosti trdovratno ostati.

V. O tujih grehih.

1. V greh svetovati; 2. greh veleovati. 3. v drugih greh privoliti; 4. druge v greh napeljevati; 5. drugih greh hvaliti; 6. h grehu molčati; 7. greh pregledati; 8. greha se udeležiti; 9. drugih greh zagovarjati.

VI. O zapovedi ljubezni do bližnjega.

Ali storim svojemu bližnjemu kaj dobrega na duši ali na telesu, kadar mi je mogoče? — in ali mu storim iz dobrega srca in iz ljubezni do Boga, ne z nevoljo ali z oštevanjem? Ali imam potrpljenje z njegovimi napakami? — Ali imam usmiljenje do bolnikov? — Ali sem jim postregel, posebno domačim in sosedovim?

VII. O dolžnostih stanu.

Ali sem dolžnosti svojega stanu izpolnoval? — Katero je moje poglavitno nag-njenje k hudemu? — Sem se od svoje zadnje izpovedi kaj poboljšal? ali sem bil celo slabši?

Kesanje.

O trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! Jaz ubogi grešnik si ne upam prikazati se pred neskončno tvojo dobroto. Nisem vreden, da bi povzdignil svoje oči proti nebesom; grešil sem zoper nebesa in zoper tebe, nisem vreden imenovan biti tvoj otrok.

Moji grehi so številnejši kakor pesek na morskem obrežju: tvojih postav se nisem držal, tvojih opominov nisem poslušal, za tvoje grožnje se nisem brigal, vpričo tebe sem delal greh. O Gospod, kolika je bila moja predrznost! A kolika je bila tudi tvoja potrpežljivost, da si me toliko časa prenašal! Jaz, revna, slaba, uboga stvar, sem žalil tebe, svojega vse-mogočnega Stvarnika, neskončnega, večnega Boga! Kako si mogel vendar prenašati to mojo hudobijo! Vidim, o Gospod, da si neskončno milostljiv in usmiljen, da mi hočeš odpustiti grehe, če se jih le prav resnično, skesano izpovem. Izpovem se svojih grehov tebi, o Gospod; spoznam, da sem te velikokrat in hudo razžalil. Iz celega srca obžalujem, sovražim in zaničujem vse grehe celega svojega življenja, zlasti pa one, katerih se hočem danes izpovedati mašniku — tvojemu namestniku. — Kesam se jih, ker spoznam, kako ne-

spametno sem ravnal, ker sem tebe, svojega največjega dobrotnika tako hudo žalil; tebe, svojega ostrega sodnika, sem ž njimi tako razsrdil; zaslužil sem res, da bi me kaznoval z najostrejšimi kaznimi. — A prosim te, usmiljeni moj Oče nebeški, prosim te, odpusti mi, prizanesi mi, sprejmi me zopet kot svojega otroka! Usmili se me in izbriši moje grehe! Ravnaj po svojem usmiljenju, ne pa po moji zadolženosti. Tega te prosim po neskončnem zasluženju tvojega Sina Jezusa Kristusa. Amen.

Trden sklep.

O neskončna dobrotljivost božja! Ker mi hočeš, o moj Bog, odpustiti moje storjene grehe, zato danes trdno sklenem, da te ne bom zanaprej z nobenim prostovoljnim grehom več razžalil. Teh grehov se hočem zdaj izpovedati, da zadobim zopet tvojo milost in da ti morem v prihodnje

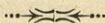
toliko zvesteje služiti. Z vsemi močmi si hočem prizadevati, zapustiti grešne navade, ogibati se vseh priložnosti greha in ostati v tvoji ljubezni. Če pa morda mojemu kesanju in sklepu še kaj nedostaja, o potem dodaj in dopolni ti, usmiljeni Jezus, kar mu še pri-manjkuje. Podeli mi otroško za-upljivost in odkritosrčnost, da se bom mogel svojih grehov in napak tako izpovedati, kakor jih ti poznaš. Pomnoži moje kesanje in potrdi moj sklep.

Obvaruj me zdaj in celo moje življenje pred grozno nesrečo neverredne izpovedi.

O Marija, moja ljuba mati, prosi za me, da se moje kesanje poveča in moj sklep vedno bolj utrdi. Zadobi mi milost, da bom mogel biti pri vsaki izpovedi popolnoma odkritosrčen.

Sv. Alojzij, ti nedolžni spokornik, stoj mi na strani! O moj sv. angel varuh, izprosi mi pri ljubem Zve-

ličarju posebno to milost, da se bom mogel mašniku svojih grehov ponižno in odkritosrčno izpovedati; prosi tudi angela varuha mojega izpovednika, naj mu vdihne vse ono, za kar mora biti vneto moje srce.

Molitve po sv. izpovedi.

Zahvala.

Kako neizmerna, neumljiva je tvoja dobrota, o Bog; do ubogih grešnikov! Tisočkrat sem že zaslužil, da bi me pahnil zavoljo mojih grehov izpred svojega obličja in me zavrge v pekel; a tega nisi storil. Sprejel si me zopet nazaj v svoje očetovsko varstvo in ljubezen. Z globoko, največjo ponižnostjo se ti zahvaljujem za to milost, ki sem jo prejel ravnokar pri sveti izpovedi. O da bi imel toliko jezikov, kakor je kamenčkov na morski obali — rad bi se ti z vsemi zahvaljeval

za izkazano milost sv. izpovedi. Zato prosim vas, angeli nebeški, da pomagajte moji nezmožnosti in vi namesto mene hvalite dobrotljivega Boga. — Pojte hvalo Gospodu, vi angeli božji, slavite ga neprenehoma; ker veliko usmiljenje mi je izkazal. — O duša moja, pridruži se tem angelskim slavo-spevom, ker veliko milost si prejela od Boga. On te je rešil, On ti je prizanesel, On te je očistil, On te je ozdravil, dal ti je zopet novo življenje, življenje milosti božje. — Gospod je dober, usmiljen in potrpežljiv. Kakor se oče usmili svojega otroka, tako si ti z menoj storil. Zatorej slavite Boga vi svetniki in angeli božji, ki izpolnujete voljo Njegovo. Slavite Boga vse stvari; moja duša, pridruži se tudi ti, poj čast in slavo Bogu na vse veke. Amen.

Predno opraviš pokoro, moli:

Nebeški Oče! S hvaležnim srcem hočem zdaj opraviti naloženo pokoro.

Da ti bo dopadljivejša, jo združim z dragoceno krvjo Jezusa Kristusa, z vsem njegovim zasluženjem in z zasluženjem preblazene Device Marije; združujem jo s spokornimi deli vseh svetnikov božjih in z dobrimi deli vseh pravičnih na zemlji. — Ker pa vem, kako slabo je vse, kar storim, zato te prosim, da izpopolni mojo pokoro z ozirom na neskončno zasluženje svojega Sina Jezusa Kristusa, da tako popolnoma zadostim tvoji žaljeni pravici. Vzbudi v meni tudi duha prave spokornosti in zatajevanja, da odidem na ta način kazni, ki si jo zažugal onim, ki ostanejo trdovratnega, nespokornega srca.

(Zdaj opravi naloženo pokoro.)

Prošnja za stanovitnost.

Moj Gospod in moj Bog! Iz srca obžalujem čas, katerega sem preživel v grehih. Noč in dan bi rad objokoval

svoje grehe in delal zanje pokoro. To hočem res tudi storiti. Kesati se hočem storjenih grehov: čas pa, ki mi še ostaja, hočem porabiti v to, da si zagotovim svoje zveličanje. Greha se hočem varovati, ker vem, da je to edina, največja nesreča zame; s teboj, o moj Bog, hočem ostati vedno združen. — Ali ti poznaš, o Gospod, mojo slabost, ti dobro veš, kako nestanoviten sem. Volja je sicer dobra, a meso je slabo; zato te prosim, da me ti podpiraš — v tebi zmorem vse, brez tebe ničesar. O Gospod, podpiraj s svojo milostjo ta moj sklep, tebe nikdar ne žaliti z grehi. — Če bi zašel kdaj v kake grešne nevarnosti, če bi me izkušnjave napadale, takrat me, o Gospod, nikar ne zapusti. Takrat mi priteci na pomoč, da premagam nevarnost. Tebi se izročim, tvoj hočem biti živ in mrtev.

O moja mati Marija, ti varno pribežališče spokorjenih grešnikov! Glej, sklenem Boga nič več ne razžaliti; pro-

sim te prav goreče, pomagaj mi, da izvršim ta sklep. Pod tvojim varstvom hočem se ustavljati napadom hudobnega duha in grešnega sveta; ti mi pomagaj v boju zoper lastno poželenje. — Tebi se moram zahvaliti, da sem opravil dobro sveto izpoved; od tebe tudi trdno pričakujem, da ostanem stanoviten do konca. Oh, obrni tedaj, mogočna priprošnjica, svoje milostljive oči name; ne odreci mi prošnje, za katero te tako goreče prosim.

Sveti angel varuh, sv. Alojzij, moj posebni zaščitnik, in vsi drugi svetniki, vam vsem se priporočim; prosite zame, da stanovitno ohranim sveto milost, katero sem zadobil v zakramentu sv. izpovedi.

Nebeški Oče, ti se me usmili in me potrdi v izvrševanju mojih sklepov! Bog Sin, usmili se me in ne pripusti, da bi zopet kdaj izgubil tvojo sveto milost! Bog sveti Duh, usmili se me in mi daj dar stanovitnosti do konca.

Vsemogočni trojedini Bog, bodi milostljiv meni ubogemu grešniku; potrdi me v dobrem, da ostanem milosti, katero sem zadobil v zakramentu svete pokore, zvest do zadnjega trenutka svojega življenja. Amen.

Mašne in obhajilne molitve.

(S posebnim ozirom na one, ki prejmejo med
sv. mašo resnično ali vsaj duhovno sveto
obhajilo.)

Priprava na sv. mašo.

Vsemogočni večni Bog, glej, bli-
žam se skrivnosti tvojega edino-
rojenega Sina, Gospoda našega Je-
zusa Kristusa. Prihajam kakor bolnik
k zdravniku življenja, nečisti k stu-
dencu usmiljenja, slepec k luči večne
svetlobe, ubožec in revež h Gospodu

nebes in zemlje. Prosim te torej, o neizmerno usmiljenje: ozdravi mojo bolezen, omij mojo nečistost, razsvetli mojo slepoto, obogati moje uboštvo, obleci mojo nagoto. Daj, da sprejmem kruh angelov, kralja kraljev, Gospoda vseh gospodov, tako spoštljivo in ponižno, tako skesano in pobožno, s tako čistim in vernim srcem, s takim sklepom in namenom, kakor je v prid in zveličanje moje duše. Dodeli, o Gospod, da ne sprejmem samo **po zunanje** Jezusa v presvetem Rešnjem Telesu, temveč deležen postanem tudi **bistva in moči** tega zakramenta. O preljubeznjivi Oče, dodeli mi, da bom nekdanj večno in z odkritim obličjem gledal tvojega ljubega Sina, katerega hočem sprejeti zdaj v tem življenju skritega pod podobo kruha!

O Jezus, moj Odrešenik, ki si se daroval na križu za naše grehe in ki hočeš dati danes samega sebe kot močno hrano moji duši, glej,

slediti hočem tvojemu vabilu, pristopiti hočem k tej nebeški pojedinii. Ali bližam se ti s strahom in trepetom, ker ne morem upati na svoje zasluge, ampak le na tvojo neskončno usmiljenost; velikokrat sem te žalil z grehi, s katerimi sem zapravil tvojo milost. — Upanje mi dajejo tvoje besede, da nočeš smrti grešnika, ampak da se izpreobrne in živi. — Z oltarja doli tako prijazno vabiš: „Pridite k meni vsi, ki ste obteženi, jaz vas hočem poživiti.“ — Objokujem tedaj svoje storjene grehe, in upanje na tvoje usmiljeno Srce mi daje pogum, da se ti približam. Podpiraj me s svojo milostjo, očisti me na duši in na telesu, da prav vredno pristopim k tvoji mizi. Po neskončni vrednosti daritve, ki jo bode zdaj daroval mašnik tu na oltarju, mi dodeli milost, da se ti približam z živo vero, z veliko pobožnostjo in gorečo ljubeznijo, ki živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Berilo in evangelij.

(Vera in počesčenje.)

O mogočni Bog, moj Gospod in Odrešenik, Jezus Kristus! Trdno verujem, da si resnično pričujoč v zakramentu oltarja pod podobo kruha kot Bog in človek, z dušo in s telesom, s krvjo in z mesom! Moje telesne oči te sicer ne vidijo, a moja sv. vera me o tem popolnoma prepričuje. Trdno verujem, da si tu v zakramentu pričujoč ravno isti Jezus, ki živiš z Očetom in sv. Duhom Bog od vekomaj do vekomaj, ki si prišel iz ljubezni do nas na svet in si postal človek, ki si za nas umrl na sv. križu, od mrtvih vstal, veličastno šel nazaj v nebesa; isti, ki boš prišel enkrat z veliko častjo in slavo — mene in vse druge sodit.

Verujem, da je tvoje presveto telo res prava hrana, tvoja presveta kri res prava pijača; prav isto telo je, ki je bilo darovano v spravo za

grehe vesoljnega človeštva. Verujem, ker si ti sam to razodel, ki si večna, neskončna resnica. V tej živi veri poklekнем pred teboj na kolena in te molim v vsi ponižnosti kot svojega Boga in Gospoda, kot svojega odrešenika in posvečevavca. Molim tvojo presveto dušo in presveto telo, tvoje sveto meso in sveto kri, tvojo sveto božjo in človeško naravo. O da bi te vsi ljudje v najsvetejšem zakramentu tako spoznali, častili, ljubili in molili, kakor tvoji izvoljeni v nebesih! Češčen in slavljen bodi, o moj božji Zveličar, v zakramentu sv. Rešnjega Telesa!

Darovanje.

(Upanje in darovanje.)

O Jezus, ti si moje trdno upanje! K tebi v najsvetejšem zakramentu se dviga moje srce, ker tukaj si zakril čudež svoje ljubezni. —

Tu najdem tvoje dobrotljivo Srce, ki mi hoče pomagati; tu slišim tvoj ljubeznjivi glas, ki me vabi: „Pridite k meni vsi, ki ste obteženi, jaz vas hočem poživiti.“ Tu kraljuje tvoje ljubezni polno Srce, ki bije zame noč in dan, katero prosi nebeškega očeta zame milosti in usmiljenja. O Jezus, ti si moje zveličanje; upam trdno, da si mi odpustil vse moje storjene grehe; tebe prosim za milost, varovati se greha, od tebe pričakujem tolažbe in pomoči v sleherni nadlogi in nevarnosti svojega življenja. Daj mi, o Jezus, da s teboj združen živim, da s teboj združen tudi umrjem.

V tem upanju darujem ti, moj mili Jezus, vse svoje misli in želje, vse svoje moči, svojo dušo in svoje telo. Tebi priporočim prošnje in želje svojih starišev, bratov in sester, svojih prijateljev in dobrotnikov in sploh vseh onih, za katere ti hočeš, da molim zanje. Ozri se milostno na vse te, da postanejo deležni

sadov te presvete daritve, da bodo pod tvojim varstvom srečno hodili po potih svojega življenja. Amen.

Povzdigovanje.

Bodi češčeno presveto, pravo Telo mojega Odrešenika, rojeno iz Device Marije, ki je bilo darovano na križu zame in za ves človeški rod. — Bodi hrana moji duši; krepčaj njeno slabost; daj ji moč v skušnjavah; pomagaj ji k zmagi in k večnemu življenju. Amen.

Bodi češčena, dragocena Kri mojega gospoda Jezusa Kristusa, ki si tekla iz neštevilnih ran, katere so usekali naši grehi, ki si tekla iz presvetega Srca, katero je prebodla ostra sulica. Očisti mojo dušo vseh madežev, da bode vredna večne slave. Amen.

Po povzdigovanju.

(Ljubezen in kesanje.)

O Jezus, moja večna, neskončna dobrota, moje veselje in moja radost,

moj Bog in moje vse! Pozdravljam tvojo v tem zakramentu skrito ljubezen. Tu me ljubiš, kakor si me ljubil enkrat do smrti; tu mi namreč zopet hočeš dati svoje telo in svojo kri. Kako naj ti vendar poplačam to neizmerno ljubezen? Druzega ti ne morem dati, o Jezus, kakor svojo ljubezen. O da bi te bil vedno ljubil, tebi vedno služil, vedno po tebi hrepenel, povsod le tebe iskal! — O usmiljeni Zveličar! obžalujem vsako misel, vsako besedo, vsak korak, ki ni bil storjen v tvojo čast in ki me je odvrčal od tvoje ljubezni, a zdaj hočem le tebe ljubiti, tebi, svojemu Stvarniku hočem služiti! — Ljubim te, moj Jezus, moj Gospod in moj Zveličar; želim, da te vedno bolj ljubim, tebe, svojega Stvarnika, svojo največjo dobroto, ki si iz ljubezni do mene pretrpel tako strašno smrt.

Želim, da bi te tako ljubil, kakor te ljubijo angeli in svetniki, kakor

te ljubi tvoja presveta mati Marija. Ljubiti te hočem zdaj in skozi vso večnost tako, kakor ti hočeš, in le zato, ker si ti moj Jezus, moj Bog, moje življenje, moje vse.

Jezus, tebi živim! — Jezus, tebi umrjem! — Jezus, tvoj hočem biti živ in mrtev. Amen.

Oče naš.

(Ponižno hrepenenje.)

Pripravljeno je zdaj moje srce, da sprejme tebe, svojega Gospoda in Zveličarja; kakor hrepeni jelen po mrzli studenčnici, tako hrepeni moja duša po tebi, o Gospod! — Ali kako naj si upam sprejeti tebe v svoje srce! Kdo si ti, o Gospod, in kdo sem jaz? — Ti si moj Bog, moje vse; jaz pa prah in pepel! — Ti si kralj nebes in zemlje, Najsvetejši, najmočnejši, neskončni Bog; jaz pa reven, ubog grešnik, ki zaslužim le jezo božjo. — Ali ti sam me kličeš,

zato si upam priti k tebi. „Pridite k meni vsi, ki ste obteženi, jaz vas hočem poživiti.“ To mi daje pogum, da si upam približati se angelski mizi. — Potrebujem hrane, nasiti me s kruhom življenja; bolan sem, ozdravi mojo bolezen; kot slepec prihajam k tebi, razsvetli moj um! O Jezus, usmili se mene ubogega, revnega grešnika. Podpiraj mojo slabost, da te prav vredno prejmem; tebi se priporočim, tebi se izročim, tebi darujem svoje srce, ves hočem biti tvoj!

O Jezus, bodi mi milostljiv! O usmiljeni Jezus, odpusti mi vse moje grehe! Stori me vrednega svojega presvetega Telesa in presvete Krvi.

O vsi svetniki božji, zlasti vi, moji posebni zaščitniki, prosite zame, da prav vredno prejmem svojega Boga, svojega Stvarnika, svojega Odrešenika. — Zlasti tebi, o Kraljica vseh svetnikov, se prav goreče priporočim; o prosi zame, da vredno pripravim svoje srce za onega, katerega si ti

nosila na svojih rokah in ga pritiskala na svoje ljubeče materino srce. — Moj sv. angel varuh in vsi sveti angeli božji, prosite tudi vi zame in spremljajte me k mizi Gospodovi, da pristopim s takim spoštovanjem, kakor klečite vi pred tronom Najvišjega; in da prejmem z gorečo angelsko ljubeznijo svojega Jezusa, s katerim hočem živeti in umreti. Amen.

Pred sv. obhajilom.

Izpovem se Bogu vsemogočnemu, blaženi Mariji Devici, svetemu Mihaelu nadangelu, sv. Janezu Krstniku, svetima apostoloma Petru in Pavlu, vsem svetnikom in tebi, oče, da sem veliko grešil z mislijo, z besedo in z dejanjem: moja krivda, moja krivda, moja največja krivda! Zato prosim blaženo Marijo vselej Devico, svetega Mihaela nadangela, svetega Janeza Krstnika, sveta apostola Petra in Pavla, vse svetnike in tebe, oče, molite zame pri Gospodu našem Bogu.

O Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le besedo in ozdravljena bode moja duša. (Trikrat.)

Duhovno obhajilo.

O Jezus! Trdno verujem, da si v zakramentu presvetega Rešnjega Telesa resnično in bistveno pričujoč. Ponižno te molim, pravega in živega Boga. Ljubim te iz celega svojega srca. Iz ljubezni do tebe obžalujem svoje pregrehe; vekomaj nikoli nočem več grešiti. Želim te sprejeti v svoje srce in se s teboj skleniti. Ker te pa zdaj v zakramentu ne morem sprejeti, pridi vsaj duhovno v moje srce. Oklenem se te, zedinim se s teboj, kakor da si res prišel v moje srce. Nikdar ne privoli, da bi se kdaj ločil od tebe. Amen.

Po svetem obhajilu.

O kako sveta je pojedina, v kateri se uživa Kristus kot hrana, v

kateri se obhaja spomin njegove smrti,
pri kateri prejema duša obilno milosti
in katera nam je zagotovilo večne
slave! O moj Jezus, operi s svojo krvjo
mojo dušo vseh madežev in dodeli mi
milost, da pridem čist in neomadeževan
pred tvoj sodni stol. Amen.

Duša Kristusova, posveti me!
Telo Kristusovo, zveličaj me!
Kri Kristusova, napoji me!
Voda iz strani Kristusove, operi me!
Trpljenje Kristusovo, potrdi me!
O dobri Jezus, usliši me!
V svoje rane skrij me!
Od tebe ločiti se, ne pusti me!
Pred hudim sovražnikom brani me!
V smrtni uri pokliči me!
In k tebi priti, povabi me!
Da s svetniki tvojimi hvalim te!
Na vekov veke vse. Amen.

Jezus, tebi živim! — Jezus, tebi
umrjem! — Jezus, tvoj hočem biti
živ in mrtev. Amen.

Darovanje po sv. obhajilu.

Gospod Jezus Kristus, kako ti naj povrnem to neskončno dobroto, katero si mi zdaj izkazal. Pri drugih dobrotah deliš svoje milosti; v najsvetejšem zakramentu pa nam daješ samega sebe. — Nebesa sama te hvalijo za to dobroto in občudujejo tvojo usmiljenost, da si človeka deležnega storil tako velike milosti.

Naj prevzame tvoja pričujočnost mene vsega, dušo in telo, da te skrbno obdržim v svojem svetišču, katerega naj nobena tebi zoprna in nedopadljiva reč ne oskruni. O da bi pač vedno mogel reči z apostolom: „Živim, toda ne jaz, ampak Kristus živi v meni. — Nič naj me ne loči od ljubezni Kristusove, ne nadloga, ne strah, ne preganjanje, ne meč!“

Jaz sem pri tebi, o Jezus! — Ohrani me pri sebi! Ne pripusti, da bi se kdaj ločil od tebe, ampak naj ostanem vedno združen s teboj!

Ti vladaj v meni, o Jezus! Ti si moj večni kralj. Ti vodi mojo voljo, da ne želim ničesar, kar bi bilo zoper tvojo voljo. Tebi darujem svojo voljo in samega sebe popolnoma. Tvoj hočem biti in ostati.

Stori me vrednega obljub, ki si jih dal onim, ki se bodo s tvojo pomočjo vztrajno bojevali v tem življenju. Ki živiš in kraljuješ, Bog na vekov veke. Amen.

Prošnja za blagoslov.

Našel sem te, o Gospod, in ne grem preje proč, dokler me milostljivo ne blagosloviš. Blagoslovi tedaj, o Gospod, mojo dušo in moje telo; blagoslovi moj spomin, moj razum in mojo voljo; blagoslovi vse moje misli, besede in dejanja, blagoslovi vse dni mojega življenja, ki naj bodo nepretrgano posvečeni tvoji službi. Vse kar bom zanaprej mislil, govoril, delal, vse bodi v tvojo večjo čast in slavo storjeno. Blagoslovi ta

moj sklep, da ga bom zvesto izvrševal.

Blagoslov tvoj naj me spremlja v življenju in tudi v smrti. Nagle, neprevidene smrti me obvaruj. Zalezovanja hudobnega duha me reši. Prosim te, dodeli mi milost, da prejmem ob zadnji uri sv. Rešnje Telo, da se tako na duši in na telesu pokrepčan ločim s tega sveta.

Prošnje po sv. obhajilu.

O Jezus, ti največji kralj in duhovnik, ti dobri pastir naših duš! Pri ljubezni, s katero si postavil ta presveti zakrament, te prosim, da uslišiš prošnje, ki jih pošiljam danes k tebi. Tebi najprisrčnejše priporočim svoje stariše, brate in sestre, vse sorodnike in dobrotnike in sploh vse žive in mrtve, s katerimi me veže kaka vez ljubezni in hvaležnosti.

Prosim te pa tudi za vse svoje neprijatelje in sovražnike; odpuščam

vsem vse prav iz srca; prosim te, odpusti jim tudi ti! Obudi njim in meni duha miru in ljubezni!

Blagoslovi tudi svojo sv. cerkev na zemlji; razširjaj jo in ne daj je v roke njenih sovražnikov. Sv. Duh naj podpira njene služabnike, da se vojskujejo pod njegovim varstvom zoper zmote in krive nauke. Razsvetluj nevernike, da spoznajo pravo luč sv. vere in pridejo v naročje edino zveličavne sv. cerkve. Daj grešnikom milost spreobrnjenja in odpuščanja, bolnikom zdravje, malosrčnim srčnost, žalostnim tolažbo, vsem stiskanim pomoč in odrešenje.

Ohrani mir in edinost med svetnimi vladarji, da morejo varovati in ščititi tvojo sv. cerkev. Blagoslovi vse različne stanove, vodi jih po potih pravice, da srečno dospejo do nebeške domovine in te tam vsi združeni hvalijo in častijo. Ki z Očetom in sv. Duhom živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev za odpustke.

(Pred sv. razpelom. Popolni odpustek.)

Glej, moj ljubeznivi in dobrotljivi Jezus, v tvoji presveti pričujočnosti poklekнем na tla in te prosim prav goreče: vtisni globoko v moje srce dejanje vere, upanja in

ljubezni! Obudi mi kesanje nad mojimi grehi in trdni sklep, da te nikoli več ne bom razžalil! Poln ljubezni in sočutja premišlujem tvoje svete petere rane, govoreč v duhu besede, ki jih je zapisal o tebi, moj Jezus, prerok David: „Roke in noge so mi prebodli; vse kosti so mi prešteli.“ (Ps. 21, 17, 18.) — O moj križani Zveličar! Ogenj tvoje ljubezni naj

vžiga vedno bolj in bolj naša srca;
kakor sem se zdaj združil s teboj
v presvetem zakramentu, tako mi daj
milost, da se združim enkrat s teboj
v nebesih skozi vso večnost. Amen.

(Petkrat Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . . po namenu sv. Očeta.)

Opomba. Ako je skupno sv. obhajilo med
sv. mašo, takrat se zapojó med sv. mašo, ako je mo-
goče še nekatere Marijine pesmi. — Po mašnikovem
obhajilu pa molijo družbeniki na glas ono mo-
litev: Izpovem se Bogu . . . — Nato je skupno
sv. obhajilo. Po sv. obhajilu naj se vsak sam zase
natihome zahvaljuje kakih 10 minut. — Potem pa
molijo vsi skupaj na glas one molitve po sv. ob-
hajilu in molitev za odpustke in apostolsko vero,
da zadobé popoln odpustek. K sklepu naj moli
vodnik vrstoma z udi Marijino hvalnico.

Moja duša: poveljuje Gospoda.

In moj duh se veseli: v Bogu, mo-
jem Zveličarju;

Ker se je ozrl na nizkost svoje dekle:
zakaj, glej! odslej me bodo srečno
imenovali vsi narodi.

Zakaj velike reči mi je storil on, ki
je mogočen: in sveto njegovo ime.
In njegovo usmiljenje jim je od roda
do roda: kateri se njega bojé.

Moč je izkazal s svojo roko: in razkropil je napuhnjene v misli njih srcá.

Mogočne je vrgel s sedeža: in povzdignil ponižne.

Lačne je naplnil z dobrim: in bogataše izpustil prazne.

Sprejel je Izraela, svojega služabnika: in se je spomnil svojega usmiljenja.

Kakor je obljubil našim očakom: Abrahamu in njegovemu zarodu vekomaj.

Čast bodi Očetu . . .

Ÿ. Gospod, usliši mojo molitev.

R. In moje vpitje naj pride do tebe.

Molimo o. Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog, da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije, vselej Device, sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni. Po Kristusu Gospodu našem.

R. Amen.

Počeščenje sv. Rešnjega Telesa.

Molim te ponižno, Večni kralj nebés,
Kateri v teh podobah skrivaš se zarés.
Tebe razumet' ne morem revna stvar,
Srce dajem vdano tebi, Večni, v dar.

Moti se na tebi čut, okus, okó;
Kar mi vera pravi, ver'jem vse zvestó.
Ver'jem, kar je rekel Jezus, božji Sin.
On, resnica večna, dal nam je spomin.

Bilo je na križu skrito Boštvo le.
Tukaj pa človeštvo skrito tudi je.
Ver'jem, da je človek tu in Bog navzoč:
Prosim, kar je prosil ropar vmirajoč.

Ko Tomaž ne gledam tvojih britkih rán,
Vendar da moj Bog si, ver'jem tebi vdan
V prsi mi bolj trdno, živo vero vlij
Upanje, ljubezen v srcu mojem vžgí.

O spomin preblagi smrti Jezusa,
Živi kruh, ki dušno nam življenje dá!
Naj poživlja duša s tabo, Jezus, se,
Tebe, vir sladkosti, vživa naj srcé.

Dobri pelikan, o Jezus, usmiljeni.
Madeže izpere naj mi tvoja kri,
Saj zamore ena sama kapljica
Zemljo vso oprati grehov madeža.

Jezus, zdaj v podobah gledam te, strmím,
Naj zgodi se tisto, kar gorko želim,
Da v odkrito lice gledam te kedaj,
Gledam tvojo slavo srečen vekomaj.

Amen.

(Šestkrat: Oče naš... Češčena Marija...
Čast bodi...)

Duhovno obhajilo.

O Jezus! Trdno verujem, da si
v zakramentu presvetega Rešnjega
Telesa resnično in bistveno pričujoč.

Ponižno te molim, pravega in živega Boga. Ljubim te iz celega svojega srcá. Iz ljubezni do tebe obžalujem svoje pregrehe; vekomaj nikoli nočem več grešiti. Želim te sprejeti v svoje srcé in se s teboj skleniti. Ker te pa zdaj v zakramentu ne morem sprejeti, pridi vsaj duhovno v moje srcé. Oklenem se te, zedinim se s teboj, kakor da si res prišel v moje srcé. Nikdar ne privoli, da bi se kdaj ločil od tebe. Amen.

Litanije presvetega Srca Jezusovega.

(Odp. 300 dnij.)

Gospod, usmili se nas!
Kriste, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Kriste, sliši nas!
Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,*)
Bog Sin, odrešenik sveta,
Bog sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Srce Jezusa, Sinú večnega Očeta,*)
Srce Jezusovo, v Materi Devici od
svetega Duha upodobljeno,
Srce Jezusovo, z Besedo božjo v osebi
združeno,
Srce Jezusovo, neskončno veličan-
stveno,
Srce Jezusovo, sveti tempelj božji,
Srce Jezusovo, šotor Najvišjega,
Srce Jezusovo, hiša božja in vrata
nebeška,
Srce Jezusovo, žareče ognjišče lju-
bezni,
Srce Jezusovo, posoda pravice in
ljubezni,
Srce Jezusovo, dobrote in ljubezni
polno,
Srce Jezusovo, brezno vseh čed-
nostij,

*) Odgovor: Usmili se nas!

Srce Jezusovo, vse hvale najbolj
vredno,
Srce Jezusovo, kralj in središče vseh
src,
Srce Jezusovo, v katerem so vsi za-
kladi modrosti in znanosti,
Srce Jezusovo, v katerem biva vsa
polnost božanstva,
Srce Jezusovo, nad katerim ima Oče
svoje posebno dopadenje,
Srce Jezusovo, iz čigar polnosti smo
vsi prejeli,
Srce Jezusovo, hrepenenje večnih
višav,
Srce Jezusovo, potrpežljivo in ne-
skončno usmiljeno,
Srce Jezusovo, bogato za vse, ki te
na pomoč kličejo,
Srce Jezusovo, vir življenja in sve-
tosti,
Srce Jezusovo, sprava za naše grehe,
Srce Jezusovo, z zasramovanjem na-
sičeno,
Srce Jezusovo, zavoljo naših hudobij
potrto,

Srce Jezusovo, do smrti pokorno,
Srce Jezusovo, s sulico prebodeno,
Srce Jezusovo, vir vse tolažbe,
Srce Jezusovo, življenje in vstajenje
naše,

Srce Jezusovo, mir in sprava naša,
Srce Jezusovo, krvava žrtev za greš-
nike,

Srce Jezusovo, zveličanje v tebe upa-
jočih,

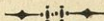
Srce Jezusovo, upanje v tebi umi-
rajočih,

Srce Jezusovo, sladkost vseh svet-
nikov,

Jagnje božje, ki odjemplješ grehe
sveta; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemplješ grehe
sveta; usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemplješ grehe
sveta; usmili se nas!

Molitve.

(Klečé.)

1. V čast presvetemu Srcu Jezusovemu.

Ů. Jezus krotak in iz srca ponižen.

R. Upodobi po svojem naše srcé.

Molimo. Vsemogočni večni Bog, ozri se na Srce svojega preljubega Sina, in na češčenje in zadoščenje, katero ti daje v imenu grešnikov, ter tako potolažen odpusti njim, ki prosijo tvojega usmiljenja, v imenu istega svojega Sina, Jezusa Kristusa, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog na vekov veke. Amen.

2. Posvetitev presvetemu Srcu Jezusovemu.

Presladki Jezus, Zveličar človeškega rodu, poglej nas ponižno klečeče pred tvojim oltarjem! Tvoji

smo, tvoji hočemo biti. Da bi pa bili še ožje sklenjeni s teboj, zato se danes vsak izmed nas radovoljno posveti tvojemu Srcu.

Tebe mnogi niso nikdar poznali. Tebe so mnogi zavrgli, ne menéč se za tvoje zapovedi. Usmili se ubogih, usmiljeni Jezus, in potegni k svojemu Srcu vse. Kralj bodi, Gospod, ne samo vernikov, ki niso nikdar odpadli od tebe, ampak tudi izgubljenih sinov, ki so te zapustili. Stôri, da se že skoraj vrnejo v očeto vo hišo, da ne poginejo od uboštva in gladú. Bodi kralj tistih, ki jih slepi zmota ali loči nesloga. Privabi jih v zavetje resnice in k edinosti vere, da bo kmalu en hlev in en pastir. Bodi nazadnje kralj vseh tistih, ki živé še v starem poganstvu, in otmí jih iz temè v božjo svetlobo in kraljestvo.

Daj, Gospod, svoji cerkvi varno in zanesljivo svobodo. Daj vsem narodom mirno življenje. Daj, da se

glasi od kraja do kraja zemlje en
glas: bodi hvala božjemu Srcu, ki
nas je rešilo; njemu čast in slava
vekomaj! Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . (Trikrat.)

Slavospev na čast presv. Rešnjemu Telesu.

(„Pange lingua“.)

1. Pange, lingua
gloriosi
Corporis mysterium
Sanguinisquepretiosi,
Quem in mundi pre-
tium,
Fructus ventris ge-
nerosi,
Rex effudit gentium.	1. Pevaj, jezik, pe-
sem blago
Rešnjemu Telesu v
čast,
Slavi tudi Kri pre-
drago:
Za sveta odkup in
last
Vso izlil je srčno
srago
Sad deviški, dušna
slast.
2. Nobis datus, no-
bis natus	2. Iz brezmadežne
Device

Ex intacta virgine,
Et in mundo conver-
satus,
Sparsa verbi semine,
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.

3. In supremæ nocte
cœnæ,
Recumbens cum fra-
tribus,
Observata lege plene

Cibis in legalibus,
Cibum turbae duo-
denae
Se dat suis manibus.

4. Verbum caro pa-
nem verum
Verbo carnem efficit,
Fitque sanguis
Christi merum:

Etsi sensus deficit,
Adfirmandum corsin-
cerum
Sola fides sufficit.

Nam bil rojen, nam
bil dan;
Seme je sejal resnice
In je hodil kot zem-
ljan.
Ko je pa odšel z zem-
ljice,
Pustil je spomin kra-
sán.

3. Pri večerji zadnji
v noči
Z brati ljubimi sedi,

Jagnje je in kruhe
moči,
Da postavo dovrši.
Dvanajsteri pričujoči

Trumi sebe v jed deli.

4. Glej Beseda be-
seduje:
In v meso kruh spre-
meni;
Dalje še on narekuje:

Vino Kristova je kri.
Naj taji čut, zado-
stuje
Vera in srce krepi.

5. Tantum ergo Sa-
cramentum
Veneremur cernui.
Et antiquum docu-
mentum
Novo cedat ritui!

Praestet fides sup-
plementum
Sensuum defectui.

6. Genitori Geni-
toque
Laus et jubilatio,
Salus, honor, virtus
quoque
Sit et benedictio!
Procedenti ab utroque

Compar sit laudatio.
Amen.

℣. Panem de coelo
praestitisti eis (alle-
luja.)

℞. Omne delecta-
mentum in se haben-
tem (alleluja).

Oremus. Deus,
qui nobis sub Sacra-
mento mirabili pas-

5. Torej to skriv-
nost premilo
Mi molimo skupaj
vred,
Zgini staro poročilo,
Vlada novi naj obred.

Vera naj nadomestilo
Daje, če taji pogled.

6. Čast in slava
razodeva
Naj Očetu se Bogu.
Čast in slava naj
odmeva
Tudi božjemu Sinu,
Čast enaka naj se
peva
Duhu svetega miru.
Amen.

℣. Kruh z nebes
si jim dodelil (ale-
luja).

℞. Kateri ima vso
sladkost v sebi (ale-
luja).

Molimo. O Bog,
ki si nam v preču-
dovitem Zakramentu

sionis tuae memoriam reliquisti; tribue, quaesumus; ita nos corporis et sanguinis tui sacra mysteris venerari, ut redemptionis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum.

R. Amen.

V. Divinum auxilium maneat semper nobiscum.

R. Amen.

zapustil spomin svojega trpljenja, daj nam, te prosimo, da svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častimo, da vedno v sebi čutimo sad tvojega odrešenja! Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj.

R. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

R. Amen.

Opomba. Kadar se Najsvetejše izpostavi, se poje prva kitica tega slavospeva „Pange lingua“; pred blagoslovom s sv. Rešnjim Telesom pa se pojete zadnji dve kitici „Tantum ergo“ „Genitori genitoque“. — Po opravljeni predstoječi molitvi dá prednik blagoslov s sv. R. Telesom in nato se zapoje sledeči psalm:

Laudate Dominum omnes gentes, * laudate eum omnes populi;

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus, * et veritas Domini manet in aeternum.

Gloria Patri et Filio * et Spiritui sancto, Sicut erat in principio et nunc et semper, * et in saecula saeculorum. Amen.

Litanije presvetega imena Jezusovega.

(Odpustek 300 dni enkrat na dan.)

Gospod, usmili se nas!
Kriste, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Jezus, sliši nas!
Jezus, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
Bog Sin, odrešenik svetá,
Bog sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Jezus, Sin Boga živega,
Jezus, odsvit Očeta,
Jezus, žar večne luči,
Jezus, kralj veličanstva,
Jezus, solnce pravice,
Jezus, Sin Marije Device,
Jezus ljubeznjivi,
Jezus čudoviti,
Jezus, močni Bog,
Jezus, oče prihodnjega veka,

}
usmili se nas!

Jezus, angel vélikega sklepa,
 Jezus najmogočnejši,
 Jezus najpotrpežljivejši,
 Jezus najpokornejši,
 Jezus krotki in iz srca ponižni,
 Jezus, ljubitelj čistosti,
 Jezus, naš ljubitelj,
 Jezus, Bog mirú.
 Jezus, začetnik življenja,
 Jezus, vzgled kreposti,
 Jezus, gorečih duš ljubitelj,
 Jezus, naš Bog,
 Jezus, naše pribežališče,
 Jezus, oče ubogih,
 Jezus, zaklad vernih,
 Jezus, dobri pastir,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrota,
 Jezus, pot in življenje naše,
 Jezus, veselje angelov,
 Jezus, kralj očakov,
 Jezus, voditelj apostolov,
 Jezus, učitelj evangelistov,
 Jezus, srčnost mučencev,

usmili se nas!

Jezus, luč spoznavavcev,	}	usmili se nas!
Jezus, čistost devic,		
Jezus, krona vseh svetnikov,		

Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Jezus!

Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Jezus!

Vsega zlega,	}	reši nas, o Jezus!
Vsega greha,		
Svoje jeze,		
Zalezovanj hudobnega duha,		
Duha nečistosti,		
Večne smrti,		
Zanemarjanja navdihov		
tvojih,		
Po skrivnosti svojega svetega		
učlovečenja,		
Po rojstvu svojem,		
Po detinstvu svojem,		
Po božjem življenju svojem,		
Po trudih svojih,		
Po smrtni bridkosti in trpljenju		
svojem,		
Po križu in zapuščenosti svoji,		

Po bolečinah in slabostih svojih, Po smrti in pokopu svojem, Po vstajenju svojem, Po vnebohodu svojem, Po radostih svojih, Po slavi svoji,	}	reši nas, o Jezus!
---	---	-----------------------

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
 sveta; zanesi nam, o Jezus!
 Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
 sveta; usliši nas, o Jezus!
 Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
 sveta; usmili se nas, o Jezus!

Jezus, sliši nas!
 Jezus, usliši nas!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

Molim o. Gospod Jezus Kristus,
 ki si rekel: „Prosimo in boste prejeli,
 iščite in boste našli, trkajte, in se
 vam bo odprlo,“ daj nam, te prosimo,
 gorečnost svoje božje ljubezni, da te
 s celim srcem, z besedo in dejanjem
 ljubimo in neprenehoma hvalimo.

Dodeli nam, Gospod, da strah in ljubezen do tvojega svetega imena vedno v sebi ohranimo, ker nikdar voditi ne nehaš njih, ki jih v stanovitnosti svoje ljubezni utrdiš. Ki živiš in kraljuješ na vekov veke. Amen.

Molitve ob raznih pri- likah.

Ponovitev krstne obljube.

O Bog, Oče, Sin in sveti Duh!
Jaz, tvoj otrok poklekнем v poniž-
nosti pred tvoje božje veličanstvo in
te molim z največjem spoštovanjem.
Zahvaljujem te iz celega srca za
vse dobrote, katere si mi izkazal;
posebno pa se zahvaljujem za milost
svetega krsta. Čeprav se pri svojem

krstu nisem zavedal, kako sveto zvezo si sklenil ti z menoj in jaz s teboj, vendar sedaj ponavljam prostovoljno in s prisrčno hvaležnostjo to sveto zvezo in hočem vekomaj biti in ostati tvoj zvest, pokoren otrok. Zato se odpovem hudobnemu duhu in vsemu njegovemu dejanju in vsemu njegovemu napuhu. Verujem v tebe, Bog Oče, vsemogočni stvarnik nebes in zemlje. Verujem v tebe, o Jezus Kristus, ki si pravi in edini Sin božji in naš Gospod, ki si bil za nas rojen iz Marije Device in si za nas trpel. Verujem v tebe, o sveti Duh. Verujem v eno, sveto, katoliško in apostolsko cerkev, občestvo svetnikov, odpuščanje grehov, vstajenje mesa in večno življenje. Obljubim, moj Bog, da hočem izpolnovati tvoje svete zapovedi, pridno prejemati svete zakramente in druge zveličavne pripomočke ter živeti in umreti kot tvoj pokoren otrok. Daj mi milost,

da nikoli ne prelomim te svoje obljube in da se precej zopet poboljšam, če se kaj pregrešim, da tako dosežem večno življenje, katero si milostno obljubil. Ljuba Mati Marija, podpiraj me! Sveti angel varuh, varuj me! Sveti moj patron, prosi zame! Amen.

Molitev sv. Alojzija k Materi Božji.

Sveta Devica, Marija, moja vodnica, moja kraljica! Glej k tvojemu preusmiljenemu Srcu se obrnem in od danes naprej postavim pod tvojo brambo in prav posebno varstvo svojo dušo, svoje telo, in kar je mojih dragih! Tebi zaupam in v tvoje roke izročam vse, karkoli mi je upati in karkoli mi je pričakovati, vse svoje težave in bridkosti, pa tudi ves tek in konec svojega življenja tebi izročim. Po tvoji presveti prošnji in tvojem zasluženju naj se vsa moja dela

tako dokončavajo, kakor je tebi vseč
in kakor je tvoj namen, da dosežejo
tudi dopadljivost tvojega Sina. Amen.

Šest molitev k sv. Alojziju.

1. Molitev za stud nad grehom.

O sveti Alojzij, tebi se je na
zemlji greh kot največje in edino pravo
zlo nad vse studil; varoval si se ga
z vso skrbnostjo. Prosi zame, da
resno obžalujem svoje mnogoštevilne
grehe, da se poboljšam in v pri-
hodnje bolj kakor vse sovražim greh.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast
bodi ...

2. Molitev za ohranitev svete čistosti.

O sveti Alojzij, ti si ohranil celo
življenje angelsko nedolžnost in de-
viško čistost. Izprosi mi, da se tudi

v najmanjšem ne pregrešim zoper cenjeno čednost svete čistosti, da se resno protivim vsem izkušnjam in da po skrbni čuječnosti vsekdar zabranim grdi pregrehi pot v svoje srce.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

3. Molitev za dar pobožnosti.

O sveti Alojzij, tebe je že od prve mladosti dalje vedno navdajalo posebno veselje do molitve, in doma in posebno v cerkvi si molil nad vse goreče in pobožno. Prosi zame, da mi Bog dodeli milost, da opravljam svoje molitve ne le z zunanjo spodobnostjo, temveč tudi z gorečo znotranjo pobožnostjo in s svetim veseljem. Amen.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

4. Molitev za dar zatajevanja samega sebe.

O sveti Alojzij, tebi je svet ponujal toliko veselja in uživanja; pa ti si se iz ljubezni do Boga in v rešitev svoje duše vsemu temu odrekel in si vrh tega svoje telo hudo pokoril in mrtvičil. O izprosi še meni milost, da se ne dam preslepiti goljufnemu svetu in ne navezujem svojega srca na nično svetno razveseljevanje, temveč da živim tudi jaz po tvojem vzgledu spokorno in vzdržno. Amen.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

5. Molitev za pravo pobožnost do sv. Rešnjega Telesa.

O sveti Alojzij, kako velika in kako prisrčna je bila tvoja pobožnost do Jezusa v najsvetejšem zakramentu! S kolikim spoštovanjem si ga molil, s kako gorečnostjo si bil pričujoč

pri daritvi svete maše, po kako skrbni pripravi in kako pobožno si ga prejemal v svetem obhajilu. O izprosi še meni milost, da po tvojem vzgledu vneto častim v svetem Rešnjem Telesu svojega Gospoda in Zveličarja in mu zvest ostanem tudi v nevarnem mladostnem času. Amen.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

6. Molitev za otroško ljubezen do Marije.

O sveti Alojzij, ti si bil res pravi Marijin otrok; v božji materi si visoko častil in ljubil svojo mater in z otroškim zaupanjem si se vsekdar zatekal k nji. O zadobi še meni milost, da bom Marijo vselej častil kot svojo najboljšo mater. Prosi Marijo, da tudi mene sprejme za svojega otroka in srečno pripelje skozi vse nevarnosti, ki preté moji mladosti. Amen.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

Opomba. Predstoječe molitve se lahko porabijo za šestnedeljsko pobožnost v čast sv. Alojziju. Ta pobožnost se obhaja v spomin onih šest let, ki jih je sv. Alojzij preživel v jezuitskem redu. Pobožnost se mora opravljati šest nedelj po vrsti ali pred praznikom svetega Alojzija, ali po prazniku, ali pa kadarkoli v letu. Vsako teh nedelj je treba opraviti vredno sv. izpoved in prejeti sv. Rešnje Telo ter vsaj nekoliko moliti v čast sv. Alojziju; vseh šest nedelj se zadobi popolni odpustek.

Molitev k sv. Alojziju za čistost duše in telesa.

O sveti Alojzij, angelski mladenič in najlepši vzgled krščanski mladini! Glej poln zaupanja pridem k tebi in ti priporočim čistost svoje duše in svojega telesa. Prosim te po tvoji angelski nedolžnosti, da me neomadežanemu Jagnjetu Jezusu Kristusu in najčistejši Devici Mariji priporočiš in me s svojo prošnjo obvaruješ vsakega velikega greha. O premili Jezus! na prošnjo čistega mladeniča sv. Alojzija ne dopusti, da bi se s kakim grehom omadežal; kakor hitro me vidiš v izkušnji, odpodi iz mojega

srca vse nečiste misli in želje; vzbudi v meni spomin na večnost in na svoje bridko trpljenje; vtisni mojemu srcu sveti strah božji in vžgi v meni ogenj božje ljubezni, da sv. Alojzija na zemlji posnemam in vreden postanem tebe v nebesih vekomaj uživati. Amen.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

Molitev k sv. Jožefu.

(Ta molitev se opravlja posebno v mesecu oktobru.)

K tebi, o sveti Jožef, pribežimo v svoji bridkosti, in ko smo na pomoč klicali presveto tvojo nevesto, s polnim zaupanjem prosimo tudi tvojega varstva. Pri ljubezni, ki te je vezala z brezmadežno Devico, božjo porodnico, in pri očetovski ljubavi, s katero si objemal Dete Jezusa, te ponižno prosimo, da se milostno oziraš

na dedščino, pridobljeno s krvjo Jezusa Kristusa, in da nam pomagaš v naših potrebah z mogočno svojo priprošnjo.

Čuvaj, skrbni varuh svete družine, izvoljene otroke Jezusa Kristusa! Odvračaj od nas, ljubeznipolni oče, vsako kugo zmot in spačenosti! Milostno z nebes podpiraj nas, mogočni varuh, v sedanjem boju z močmi temé! In kakor si nekdam Dete Jezusa iz smrtne nevarnosti otel, tako brani zdaj sveto cerkev božjo zalezovanja sovražnikov in vsakega nasprotovanja ter varuj vsekdar nas vse, da moremo po tvojem vzgledu in s tvojo pomočjo sveto živeti, srečno umreti in doseči večno zveličanje v nebesih. Amen.

(Odpustek 7 let in kvadrag. vsakikrat.)

Češčena Marija . . . (trikrat).

Molitev,

ki naj se vsak dan moli pred podobo
sv. družine.

O preljubeznjivi Jezus, ki si z neizrekljivimi čednostmi in vzgledi svojega domačega življenja posvetil družino, izvoljeno si na zemlji, ozri se milostno tudi na to našo družino, ki klečé pred teboj prosi tvoje milosti. Spomni se, da je tvoja, ker tebi na poseben način darovana in posvečena. Milostno jo varuj, brani jo nevarnosti, pomagaj ji v nadlogah in daj ji moč, da stanovitno posnema tvojo sveto družino, tako, da ti sedaj zvesto služi in te ljubi na zemlji, potem pa te na veke hvali v nebesih.

O Marija, presladka mati, k tvoji pomoči se zatekamo, trdno prepričani, da bode tvoj božji Sin uslišal tvoje prošnje.

In tudi ti, častitljivi očak, sveti Jožef, pridi nam na pomoč z mo-

gočnim svojim varstvom, ter izročaj po Mariji naše prošnje Jezusu.

Odpustek 300 dnij zadobi enkrat na dan, kdor se posveti sveti družini z molitvijo, izdano po zboru svetih obredov. (Leon XIII.)

Jezus, Marija, Jožef! razsvetljuje nas, pomagajte nam, rešite nas! Amen.

(200 dnij odpustka, enkrat na dan.)

Za vse potrebe.

Gospod! ponižno te prosimo, razveži po svoji milosti vezi naših grehov in ohrani po prošnjah svoje izvoljene Matere, ljube Device Marije, in vseh svojih svetnikov, nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pahištvo v vsi svetosti; očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatelje hudobe in grehov in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odvrni od nas vidne in nevidne sovražnike in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, izkaži milost našim prijateljem

in neprijateljem in obvaruj to duhov-
nijo z vsemi, ki v njej prebivajo,
kuge, lakote, vojske, ognja, potresa,
povodnji in dodeli milostljivo vsem
vernim kristijanom, živim in mrtvim,
v nebeškem kraljestvu večno življenje,
mir in pokoj. Obvaruj našega papeža
I., našega škofa I., našega cesarja I.,
in vso našo duhovsko in deželsko go-
sposko in vse krščansko ljudstvo vseh
nadlog in vsega zlega. In tvoj bla-
goslov pridi z nebes na nas, in bodi
vselej nad nami. Po Gospodu našem
Jezusu Kristusu, Sinu tvojemu, ki s
teboj živi in kraljuje v edinosti sve-
tega Duha, Bog od vekomaj do ve-
komaj. Amen.

Ź. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
R. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . (petkrat.)

Molitev za žive stariše.

O Bog, Oče nebeški! delivec vseh
dobrot, tebi priporočim svoje stariše.

Ti sam si mi zapovedal in z vzgledom svojega ljubega Sina pokazal, da sem dolžan svoje stariše spoštovati. Vdihni mi sam spoštovanje do njih; stori, da jim izkazujem ljubezen in pokorščino; povrni jim vse dobrote, ki so mi jih delili, ker sam jim ne morem vsega tega povrniti. Poplačaj jim ves njihov trud in vse njihove skrbi, katere so imeli zavaljo mene, ohrani jim zdravje in dolgo življenje; daj jim srečo pri vseh njihovih opravilih, tolažbo v bridkostih in v trpljenju. — Obvaruj jih nesreče in zalezovanja sovražnikov, sramote in vsega zlega na duši in na telesu. Daj, da bodo vedno rastle v pobožnosti, in nazadnje jih sprejmi k sebi v nebeški raj! — Stori pa tudi, o Bog! da bom tudi jaz vedno v veselje svojim starišem, in da tvoj blagoslov, za katerega te tolikokrat prosijo, tudi ostane nad menoj! Gospod, blagoslovi moje stariše! Vodi in pelji jih skozi to življenje v večno življenje! Amen.

Molitev za mrtve stariše.

Nebeški Oče, ki si zapovedal ljubiti očeta in mater, glej, v otroški hvaležnosti in ljubezni povzdigujem k tebi svoje roke in te prosim za svoje umrle stariše: sprejmi jih k sebi v svoje večno veličanstvo in blaženost; poplačaj jim ljubezen, ki so jo meni izkazovali s svojo večno ljubeznijo; skrbi, ki so jih imeli z menoj, jim izpremeni v uživanje neskončne blaženosti; žalost in nadloge, katerih sem bil jaz kriv, izpremeni v veselje in radost; — sploh vse dobrote, katere sem od njih prejel, jim ti povrni z večno, nebeško srečo. Z najsvetejšo krvjo svojega Sina Jezusa Kristusa operi njihove duše, da bodo popolnoma čiste in brez vsakega madeža.

Usliši, o nebeški Oče, prošnje zapuščenega, hvaležnega otroka, ki jih pošilja k tebi za svoje umrle stariše; naj postanejo kmalu deležni največje

nebeške sreče, da tam tudi zame prosijo pri nebeškem prestolu, dokler tudi jaz tja ne pridem, da te hvalim in molim na vse veke. Prosim te po tvojem Sinu Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za papeža.

O Jezus, ti najvišji, nevidni poglavar sv. cerkve. Ti si postavil svojo cerkev na trdno, nepremagljivo skalo in si obljubil, da je tudi peklena vrata ne bodo nikdar premagala: prosimo te, ohrani in vodi sv. Očeta, rimskega papeža I. I., ki si ga postavil pravega, vidnega poglavarja svoje cerkve na zemlji. Sveti Duh naj ga razsvetluje in podpira s svojo vse-mogočno milostjo, da modro vlada sveto cerkev, da nas varno vodi po potu zveličanja in enkrat sam s celo čredo doseže večno življenje. Amen.

Molitev za škofa, za svojega dušnega pastirja in za izpovednika.

O Jezus, ti pastir in vodnik naših duš! Prosim te za svojega škofa, za svojega dušnega pastirja in za svojega izpovednika: dodeli jim vse one čednosti, ki jih potrebujejo za lastno in moje zveličanje. Sv. Duh naj čuva nad njimi, da skrbijo za svojo srečo in za blagor vseh njim izročenih ovčic. Daj jim živo vero, gorečo ljubezen, pravo modrost in previdnost, moč in neustrašenost; pošlji jim novih pomočnikov, da morejo uspešno delovati v dušnem pastirstvu. — Stori, da bodo res služabniki po tvojem presvetem Srcu, ki gorijo le za svoj vzvišeni poklic, ki nimajo ničesar drugega pred očmi kakor tvojo čast in zveličanje izročenih duš; podpiraj jih s svojo milostjo, da prejmejo enkrat za svoj trud plačilo zvestega in modrega hlapca; one

duše pa, za katere so tako skrbeli v življenju, pa naj bodo svitli biseri v kroni njihovega zasluženja za sveta nebesa. Amen.

Molitev za posebnega prijatelja.

Prav posebno pa še priporočim tvoji milosti, o Gospod, tvojega služabnika I. I., da ostane stanoviten v sveti katoliški cerkvi, da varno premaga vse nevarnosti življenja, da ga nobena izkušnja nikdar ne loči od tebe. Odpusti mu grehe, s katerimi si je nakopal tvojo jezo, pomnoži v njem svojo sveto milost, da more natančno izpolnovati dolžnosti, ki jih ima do tebe, do svojega bližnjega in do samega sebe. Potrdi ga v njegovem poklicu, da se v sreči in nesreči vedno udá tvoji sv. volji in da pod tvojim varstvom doseže večno srečo. Njegovo dušo in telo, njegovo življenje in smrt

tebi priporočim, da ga ti vedno varuješ in pripelješ v varno zavetje nebeškega veselja. Amen.

Molitev za umrle sorodnike in prijatelje.

O dobrotljivi Bog, kateri deliš milosti in želiš, da bi vsi dosegli večno življenje, prosimo te, dodeli našim bratom, sorodnikom in dobrotnikom, kateri so se preselili v večnost, večno zveličanje po priprošnji blažene, brezmadežne Device Marije in vseh svojih svetnikov. Amen.

Molitev za vse verne duše v vicah.

O Bog vsega usmiljenja, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih, ki deliš odpuščanje in zveličanje, ponižno te prosim, dodeli mojim bratom in sestrám, dobrotnikom, tovarišem, znancem in

vsem vernim kristijanom, ki so se pred menoj ločili s tega sveta, po priprošnji Marije Device in vseh svojih svetnikov svoje usmiljenje. Odpusti jim vse grehe in daj jim priti v družbo svetih izvoljenih, da srečno dosežejo, česar so vselej želeli, tebe od obličja do obličja gledati, tebe uživati, tebe častiti, hvaliti in moliti vekomaj. Vse to te prosim po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sveti križev pot sv. Leonarda Portomavriškega.

Opomba. Sveti križev pot nadomesti tako-rekoč romanje v Jeruzalem; zato se obiskovavec sv. križevega pota udeleži lahko vseh odpustkov, ki so jih rimski papeži podelili onim, ki obiščejo osebno sveta mesta v Jeruzalemu. Da pa zadobiš te odpustke je potrebno:

- 1.) da je križev pot blagoslovljen;
- 2.) da ga res obiskuješ, to je, da hodiš od postaje do postaje, ako pa ne moreš hoditi zavoljo bolezni ali gnječe, se vsaj ozreš proti vsaki postaji, če je mogoče, ali pa nekaj stojé in nekaj klečé moliš;
- 3.) da obiščeš po vrsti in neprenehoma vse postaje;

4.) da si v stanu milosti božje in se resnično kesaš svojih grehov. Ni pa zapovedano, da opraviš sv. izpoved in prejmeš sv. obhajilo. Odpustki se obrnejo lahko v prid dušam v vicah.

Priprava in darovanje.

O moj dobrotljivi Jezus, ljubim te nad vse, ker si večna dobrota in neskončna milost. Žal mi je iz vsega srca, da sem kdaj razžalil tebe, o največja dobrota. Darujem ta sveti križev pot tebi v čast, v spomin tiste težavne poti, po kateri si hodil za voljo mene, ubogega grešnika.

Želim se udeležiti vseh odpustkov, katere je sveta cerkev tako radodarno podelila za obiskanje svetega križevega pota; torej tudi želim vse tako opraviti, kar in kakor je v zadobljenje odpustkov storiti potreba. Darujem ti, o Jezus, te odpustke za svoje lastno zveličanje in za verne duše v vicah, posebno za ... Ponižno te

prosim, dodeli mi milost in moč, da zaslužim s tem križevim potom v tem življenju tvojo milost, po smrti pa večno veselje. Amen.

Oh, pridite stvari!
Kaj, glejte, se godi:
On, ki nas vse živi,
Strašno za nas trpi.

I. postaja.

Razbičan, zapljuvan,
In kronan, zasram'van,
Pred sodbo je peljan,
Nedolžno v smrt izdan.

Pilat obsodi Jezusa v smrt.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudežno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je krivično sodbo brez vsega izgovarjanja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, katere so

sodbo podpisale. Hudobnost tvojega jezika, s katerim si se večkrat pregrešil zoper Boga in bližnjega, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa obsodil v smrt. Obrni se torej k njemu, jokaj in vzdihni bolj s srcem kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus, kako neizmerna je tvoja ljubezen proti meni, ubogemu grešniku! Torej za tako grešno in nevredno stvar, kakor sem jaz, hočeš ti, moj Jezus, trpeti ječo, vrvi, verige, tepenje, in se daš v tako grozovito smrt obsoditi? Oh, to je več kot zadosti, da mi gane moje srce, da objokujem vse pregrehe, katere sem storil s svojim jezikom. Obžalujem jih torej od vsega srca in kličem k tebi: O Jezus, usmiljenje! — Prosim te usmiljenja in milosti, o Jezus!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

II. postaja.

Glej, križ mu naložé
Na ranjene ramé.
Oh, Jagnje božje gre
In nese vse dolgé.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kakšnim veseljem in radovoljnim srcem objame dobrotljivi Jezus sveti križ in kako potrpežljivo prenaša tepenje in suvanje malopridnega ljudstva. Ti pa, poln nevolje in nepotrpežljivosti, bežiš pred križem, kar le moreš. Ali ne veš, da se brez križa ne more nebeško veselje zadobiti? Objokuj torej svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, vzdihni in reci:

Ne tebi, o Jezus, ne tebi, ampak meni se spodobi križ. O težki križ,

ki so ti ga moji grehi naložili! O ljubeznjivi Jezus, podeli mi milost in moč, da objamem vse križe, katere sem zaslužil s svojimi grehi. Stori, da voljno objamem svoj križ in se tako ločim od sveta. Daj mi tako ljubezen do križa, da vselej s tvojo služabnico, sv. Terezijo, kličem in želim: „Trpeti ali umreti; umreti ali trpeti!“

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

III. postaja.

Opešal je v močéh,
Podrè ga križ, naš greh,
Vtopljen v sveta dolgeh,
Leži potr t na tléh.

Jezus pade prvikrat pod križem.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus, zavoljo tolikanj prelite krvi ves oslabel, prvikrat pade na tla. Oh, kako ga s pestmi bijejo, z nogami teptajo in suvajo! Vendar se ne pri-
tožuje in nevolje ni slišati iz nje-
govih ust. Ti pa tarnaš in tožiš, če
občutiš le majhen križ ali slišiš zo-
perno besedo. Oh, odpovej se svoji
nepotrpežljivosti, svojemu napuhu in
svoji ničemurnosti. Vzdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus, poglej me
preubogega grešnika pred tvojimi
nogami! Oh, kolikokrat in v kako
velike grehe sem padel! Kolikokrat
sem se pogreznil v globočino hudo-
bije! O Jezus, stegni in podaj mi
svoje roke! Pomoči, o Jezus, pomoči
iščem pri tebi, da ves čas svojega živ-
ljenja nikdar in nikoli ne storim smrt-
nega greha in da morem tako ob svoji
zadnji uri upati zveličanje.

Oče naš.. Češčena Marija.. Čast bodi..
Usmili se nas, o Gospod, usmili
se nas!

IV. postaja.

Oh, žalosten spomin,
Ker mater sreča sin,
Njej meč gre bolečin
Do srca globočin.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo srce Jezusovo; s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijino srce, ko sta se srečala! Poslušaj, nehvaležna duša: „Kaj ti je storil moj Sin?“ kliče ti Marija. „Kaj hudega ti je storila moja mati?“ vpraša te Jezus. „Oh, zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva toliko žalost in bridkost trpiva.“ — O grešnik, kaj praviš na to? Reci in vzdihni v svojem srcu:

O božji Sin Marije, o presveta mati mojega ljubeznjivega Jezusa, ves potrta in ponižan klečim pri tvojih nogah. Jaz sem tisti izdajavec; s svojimi grehi sem brusil meč, kateri je ranil tvoje srce. Oh, žal mi je iz vsega srca; prosim tvojo, odpusti mi! Milost, o Jezus, milost, o Marija! Po svojem velikem usmiljenju mi podelita milost, da nikdar več ne grešim, ampak noč in dan premišlujem in objokujem tvoje grenko trpljenje in žalost.

Oče naš.. Češčena Marija.. Čast bodi..
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

V. postaja.

Omagal Jezus je,
Od teže križeve,
O Simon, prosim te,
Ne brani križa se.

**Simon Cirenejski pomaga Jezusu
križ nositi.**

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, ki je ves udan ničemurnosti tega sveta in želim mesa. Svoje križe nosiš z veliko nevoljo, ne iz ljubezni do Jezusa, ampak ker se jih braniti ne moreš. Oh, vzbudi si že enkrat srce in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Objemi radovoljno vse križe in nadloge, katere ti pošlje tvoj ljubeznjivi Oče. Trdno skleni, vse zopernosti ne samo potrpežljivo prenašati, ampak še svojemu Bogu zanje hvalo dajati. Prosi ga tako:

O ljubeznjivi Jezus, zahvaljujem te za toliko priložnostij, katere mi daješ, da bi mogel zate trpeti in zase kaj zaslužiti. O moj Bog, daj mi milost, da vse, kar se mi v tem življenju težavnega prigodi, s potrpežljivim srcem prenašam in se potem večnega veselja udeležim. Stori, o Jezus, da tukaj s teboj jokam in trpim, nekdam

se pa v nebesih večno s teboj veselim.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

VI. postaja.

S prtom Veronika
Obriše Jezusa;
V spomin obraz ji da
Trpljenja bridkega.

Veronika poda Jezusu potni prt.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli v tem prtu sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa in s to ljubeznijo si v srce vtisni njegov sveti obraz. O kako srečen boš, ako živiš z Jezusovim obrazom v svojem srcu in ž njim

greš v večnost! Da to milost dosežeš,
prosi svojega Boga in reci:

O moj žalostni Jezus, prosim te,
vtisni v moje srce sveto podobo svojega
obličja, da brez nehanja mislim
nate, noč in dan si pred oči stavim
tvoje grenko trpljenje in svoje grehe
objokujem. O Jezus, s kruhom tvojega
trpljenja hočem nasičevati svojo
dušo in jo s spokornimi solzami napajati
ves čas svojega življenja.

Oče naš.. Češćena Marija.. Čast bodi..

Usmili se nas, o Gospod, usmili
se nas!

VII. postaja.

Slabosti ves prevzet
Pod križem pade spet.
O jenjaj, grešni svet,
V grehah dalj' živet.

Jezus pade drugikrat pod križem.

V. Molimo te, o Kriste, in te
hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet
odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in tvoj Gospod, zopet leži na zemlji, ves oslavljen od velikih bolečin, zdelan in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da je tvoja prevzetnost potrla Jezusa in ga na zemljo vrgla, tako neizrečeno mu je zoperna in težavna. Oh, zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napuhnjjen. Spokori se in skleni biti zanaprej ponižnejši. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus, akoravno vidim, da pod težo križevo ležiš potrt na tleh, vendar te molim in častim kakor svojega mogočnega, večnega Boga. Prosim te, poteri moj napuh; vzemi iz mojega srca vso ošabnost, da spoznam svojo ničemurnost, da vse zasramovanje sprejemam s tebi tolikanj ljubo ponižnostjo, da bom nekda j tudi s teboj povišan v nebeškem kraljestvu.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

VIII. postaja.

Usmiljene žene,
Ne jokajte zame!
Točite le zase
Spokornih src solze!

Jezus tolaži jeruzalemske žene.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli in preudari v svojem srcu, kako zelo ti je treba jokati in žalovati. Prvič, ker tvoj ljubeznjivi Jezus toliko trpi zavoljo tebe; drugič, sam nad seboj, ker si tako nehvaležen in ne nehaš, žaliti ga. Kako moreš premišljujoč njegove grozovite bolečine še trdovraten ostati? Poglej, kako milostljivega in ljubeznjivega se Jezus kaže jeruzalemskim ženam. Zaupaj vanj in vzdihni s srcem:

O ljubeznjivi Jezus, oh, kako je mogoče, da se moje srce ne raztopi

v solzah velike žalosti? Solz, o Jezus, prosim; solz prave pokore in pri-srčnega obžalovanja mi daj, da z objokanimi očmi in skesanim srcem zadobim isto milost, katero si izkazal tem revnim ženam. Oh, Jezus, ne obračaj od mene svojih milostljivih očij. Poglej me, ubovega grešnika, da te bom tudi jaz ves potolažen mogel videti po svoji smrti.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

IX. postaja.

Oh, Jezus omedli,
Pod križem spet leži.
Naj vendar se zbudi,
Kdor še v pregrehah spi!

Jezus pade tretjokrat pod križem.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O, s kako veliko bolečino Jezus že tretjič pade pod križem! Premisli, kako Judje in neverniki kakor stekli volkovi Jezusa, krotko, nedolžno ovčico, tepó, suvajo sem ter tja po trdem kamenju vlačijo. O nesrečni greh, ki samega Sinu božjega tako grozovito mučiš! O grešnik, ali ni tvoj ves potrti in krvavi učlovečeni Bog vreden tvojih solz? Reci torej z žalostnim srcem:

O vseмогоčni Bog, ki nebo in zemljo z enim prstom držiš, kdo te je tako neusmiljeno vrgel ob tla? Oh, nihče drug, kakor moja pregreha, v katero sem tolikrat zopet padel. Od grehov ne jenja moja hudobnost, in zato se množi tvoje trpljenje. Toda poglej, o Jezus, pred teboj zdaj klečim s skesanim srcem in trdno sklenem, odjenjati od svoje hudobije. Z objokanimi očmi ti trdno in zvesto obetam: Nikdar več nočem grešiti. O Bog, nikdar več, nikdar več!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast
bodi ...

Usmili se nas, o Gospod, usmili
se nas!

X. postaja.

Ko pride na goró,
Ga slečejo grdó.
Pijačo mu dajó
Ostudno in grenkó.

**Jezusa slečejo in mu dajo žolča
piti.**

V. Molimo te, o Kriste, in te
hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet
odrešil.

Premisli, o duša, kako Jezusu, ki
je po svojem telesu ves ranjen, še
grenkega žolča piti dajo. Poglej,
kako on tvojo nesramežljivost, ne-
spodobno obnašanje in ničemurnost v
obleki plačuje s svojo nagoto, z žolčem
pa tvojo požrešnost. Ali moreš svo-
jega Jezusa brez usmiljenja pogle-

dati? Poklekni k nogam svojega
Odrešenika in reci:

O žalostni Jezus, kako velik raz-
ložek je med teboj in menoj! Ti si
ves ranjen, poln grenkosti in ves s
krvjo oblit; jaz pa ves ničemuren,
poln sladnosti in veselja; ali vsaj tak
želim biti. Oh, jaz nisem na pravi
poti. O Jezus, pelji me ti na pravo
stezo! Stori, da mi bodo vse slad-
nosti tega sveta grenke in zoperne,
in le hoja za teboj prijetna in sladka,
da postanem tako vreden, uživati
s teboj večno veselje.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi..

Usmili se nas, o Gospod, usmili
se nas!

XI. postaja.

Na križ ga položé,
Razpnô roké, nogé;
Zdaj z žreblji mu nové
Še rane naredé.

Jezusa pribijejo na križ.

V. Molimo te, o Kriste, in te
hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrečene bolečine, ktere je dobrotljivi Jezus občutil, ko so mu rablji ude, kite in žile z žreblji prebodli. O kako je to, da tvoje srce kar žalosti ne počí, ko vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno morijo tvojega Zveličarja? Vsaj zdaj naj te oblijejo solze: obžaluj svoje grehe in reci s skesanim srcem:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! Vlij v moje srce strah in ljubezen do tebe. In ker so moji grehi tisti žreblji, ki so te na križ pribili, stori s svojo milostjo, da bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ pribiti in tamkaj umorjeni, da bom v življenju in v smrti s teboj križan mogel doseči večno zveličanje ter s teboj v nebesih večno kraljevati.

Oče naš .. Češčena Marija.. Čast bodi..

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XII. postaja.

Na križu tam visi,
Oh, sveta teče kri!
Za grehe vseh ljudij
Zveličar smrt stori.

Jezus umrje na križu.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odpri tukaj svoje oči in premišluj svojega na križ pribitega Jezusa. Pogledj njegovo blede obličje. Poslušaj, kako prosi odpuščanja tistim, kateri ga križajo in žalijo. Razbojniku na desni strani obljubi nebeško kraljestvo, svojo mater izroči Janezu, svojo dušo priporoči nebeškemu Očetu in slednjič umrje z nagnjeno glavo. — Tako je torej umrl moj Jezus! Res, umrl je na križu, in zavljo mene je umrl. Duša moja, kaj boš zdaj počela? Oh, ne hodi proč, kakor le

s ponižnim in s skesanim srcem. Objemi križ in vzdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! Vem in spoznam, da so moji grehi tisti rablji, kateri so tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene milosti nisem vreden, ker sem tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, ko te slišim prositi celó za tiste, kateri so te križali. Kaj hočem sedaj zate storiti, ker si ti toliko storil zame? Pogledj, o Jezus, pripravljen sem in voljan vsem odpustiti, kateri so me kdaj razžalili. Res, moj Bog, zavoljo tvoje ljubezni odpuščam vsem, iz srca jih objamem in jim želim vse dobro. In tako tudi upam o svoji smrtni uri slišati tvoje vesele besede: „Se danes boš z menoj v raju!“

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XIII. postaja.

Marija, k tebi hitim,
Tvojega Sina častim;
Z vama, dokler živim,
Rad jočem in trpim.

**Jezusa snamejo s križa in ga po-
ložé Mariji v naročje.**

V. Molimo te, o Kriste, in te
hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet
odrešil.

Premisli, kako oster je bil meč,
ki je prebodel srce žalostne matere,
ko je svojega mrtvega Sina vzela v
naročje. Videla ga je vsega ranje-
nega in krvavega. O kakšno žalost
in bolečino je takrat občutila v svojem
srcu! — Kateri meč pa je bil tako
oster, da je prebodel njeno srce? Oh,
greh je bil, ki je Jezusu vzel življenje
in tako močno ranil Marijino srce! Ob-
jokuj torej ta hudobni greh. Združi

svoje solze s solzami svoje žalostne matere in vzdihni k njej tako:

O kraljica vseh mučenikov, kdaj bom prav razumel tvojo žalost in bolečino? Kdaj dobim milost, tvojo žalost v svojem srcu nositi in s teboj trpeti? O velika gospa, izprosi mi to milost, da noč in dan žalujem nad svojimi grehi, kateri so ti napravili toliko žalost, in da ves skesan in spokorjen v zaupanju in v ljubezni do tebe umrjem in po smrti s taboj večno živim.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XIV. postaja.

Za nas umrlega
Molimo Jezusa
In položimo ga
V grob svojega srcá.

Jezusa položijo v grob.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, vzdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in drugih pobožnih duš, ko so jim Jezusa vzeli in v grob položili. Zlasti pa si vtisni v srce bridko in grenko žalost Marije, njegove matere, ko je iz naročja dala svojega ljubeznjivega Sina. Premišljujoč njeno tedanjo žalost in njeno trpljenje se moraš res sramovati, da si bil pri obiskovanju tega križevega pota tako mrzel in neobčutljiv. Oh, vzdrami svoje srce vsaj zdaj pri zadnji postaji. Poljubi s spoštovanjem kamen svetega groba; položi v duhu vanj svoje srce in pobožno pozdravi Jezusa v grobu, rekoč:

O usmiljeni Jezus, ki si prehodil krvavi križev pot iz ljubezni do mene, molim, častim in hvalim te v grobu ležečega. Želim in hočem te v svojem srcu zaprtega imeti, da bi s teboj združen po tem križevem potu vstal k novemu življenju in se v tvoji

milosti ločil iz tega sveta. Po zasluženju tvojega trpljenja, katero sem zdaj premišljeval, podeli mi, da bo ob zadnji uri tvoje presveto Rešnje Telo moja popotnica; da bodo moje zadnje besede: Jezus, Marija, Jožef, in moj poslednji vzdihljaj: Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo! Daj mi z živo vero, s trdnim zupanjem in z gorečo ljubeznijo s teboj in zavoljo tebe umreti in po smrti s teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Sklepna molitev.

O Jezus, hvala zdaj
Ti bod' in vekomaj.
Po svoji smrti daj
Nam priti v sveti raj.

Nebeški Oče, večni Bog, po tisti ljubezni, s katero si svojega Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene poslal

na svet, in s katero me je odrešil po svojem bridkem trpljenju in grenki smrti, darujem ti ta sveti križev pot, katerega sem zdaj s tvojo pomočjo obiskal. Sprejmi to pobožno opravilo v povišanje svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene milosti, za odpuščanje grehov vsega sveta, v pomoč revnim dušam v vicah, zlasti pa še onim, za katere sem v začetku prosil. O milostljivi Oče nebeški, poglej obličje Kristusa, svojega Sina, usliši glas njegove svete krvi in bodi milostljiv meni ubogemu grešniku. Amen.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar, Jezus Kristus, in njegova žalostna mati Marija!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Pesmi.

Te Deum.

(Hvalnica sv. Ambroža.)

Te Deum laudamus;
te Dominum confite-
mur.

Te aeternum Pa-
trem omnis terra ve-
neratur.

Tibi omnes angeli,
tibi coeli et universae
potestates,

Tibi Cherubim et
Seraphim incessabili
voce proclamant:

Tebe Bogahvalimo;
tebe Gospoda spozna-
vamo.

Tebe, večnega
Očeta, časti vsa zem-
lja.

Tebi vsi angeli, tebi
nebesa in vse oblasti,

Tebi kerubi in se-
rafi kličejo nepre-
stano:

Sanctus, Sanctus,
Sanctus, Dominus
Deus Sabaoth.

Pleni sunt coeli et
terra maiestatis glo-
riae tuae.

Te gloriosus Apo-
stolorum chorus,

Te Prophetarum
laudabilis numerus,

Te Martyrum can-
didatus laudat exer-
citus.

Te per orbem ter-
rarum sancta confi-
tetur Ecclesia:

Patrem immensae
maiestatis,

Venerandum tuum
verum et unicum Fi-
lium,

Sanctum quoque Pa-
raclitum Spiritum.

Tu Rex gloriae,
Christe.

Tu Patris sempi-
ternus es Filius.

Tu ad liberandum
suscepturus homi-
nem non horruisti
Virginis uterum.

Svet, svet, svet,
Gospod, Bog vojnih
trum.

Polna so nebesa in
zemlja veličanstva
tvoje časti.

Tebe hvali častiti
zbor apostolov,

Tebe prerokov hva-
levredno število,

Tebe mučenikov si-
jajna vojna,

Tebe spoznava po
zemeljskem krogu
sveta cerkev:

Očeta neskončnega
veličanstva,

Častitega tvojega
resničnega in edinega
Sina,

Tolažnika tudi sve-
tega Duha.

Ti o kralj časti,
Kristus.

Ti si Očetov večni
Sin.

Ti se nisi bal na-
ročja Device, ko si
sprejel, da rešiš člo-
veka.

Tu devicto mortis
aculeo aperuisti cre-
dentibus regna coe-
lorum.

Tu ad dexteram Dei
sedes, in gloria Patris.

Iudex crederis esse
venturus.

Te ergo quaesumus,
tuis famulis subveni,
quos pretioso san-
guine redemisti.

Aeterna fac cum
sanctis tuis in gloria
numerari.

Salvum fac popu-
lum tuum, Domine,
et benedic haereditati
tuae.

Et rege eos et ex-
tolle illos usque in
aeternum.

Per singulos dies
benedicimus te,

Et laudamus nomen
tuum in saeculum, et
in saeculum saeculi.

Dignare, Domine,
die isto sine peccato
nos custodire.

Ti si premagal
smrtno želo in odprl
vernim kraljestvo ne-
beško.

Ti sediš na desnici
božji, v časti Očetovi

Mi verujemo, da boš
prišel kot sodnik.

Tebe torej prosimo,
pridi na pomoč svojim
služabnikom, katere
si odrešil z dragoceno
krvjo.

Daj, da bodo pri-
šteti tvojim svetni-
kom v večni slavi.

Reši, o Gospod,
svoje ljudstvo in bla-
goslovi svojo ded-
ščino.

In jim vladaj in
jih povzdigni na ve-
komaj.

Vse dneve te sla-
vimo,

In hvalimo ime
tvoje na vekov veke.

Daj nas, o Gospod,
ta dan brez greha
obvarovati.

Miserere nostri, Domine, miserere nostri.

Fiat misericordia tua, Domine super nos, quemadmodum speravimus in te.

In te, Domine, speravi: non confundar in aeternum.

Ÿ. Benedicamus Patrem et Filium cum S. Spiritu.

R. Laudemus et superexaltemus eum in saecula.

O r e m u s. Deus, cuius misericordiae non est numerus, et bonitatis infinitus est thesaurus: piissimae maiestati tuae pro collatis donis gratias agimus, tuam semper clementiam exorantes: ut, qui petentibus postulata concedis, eosdem non deserens ad praemia futura disponas. Per

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas.

Zgôdi se tvoje usmiljenje nad nami, o Gospod, kakor smo v tebe upali.

Na te sem zaupal, Gospod, ne bom osramočen vekomaj.

Ÿ. Slavimo Očeta in Sina s svetim Duhom.

R. Hvalimo in povzdigujmo ga vekomaj.

M o l i m o. O Bog, čigar usmiljenje je brez mere, in čigar dobrote je neskončen zaklad, zahvalimo tvoje ljubeznjivo veličanstvo za milosti, katere si nam podelil, in te vedno prosimo, usmiljenja, da nas ne zapustiš ti, ki daješ prosečim, kar te prosijo, da nam pripraviš večno plačilo.

Christum Dominum
nostrnm. — R. Amen.

Po Kristusu Gospodu
našem. — R. Amen.

Ÿ. Divinum auxi-
lium maneat semper
nobiscum.

R. Amen.

Ÿ. Božja pomoč
ostani vselej pri nas.

R. Amen.

Namesto „Te Deum“ se tudi lahko pôje sledeča :

Zahvalna.

1. Hvala bod' Gospod Bogu!
Vse stvari ga zdaj molite!
Stvarnika, Dobrotnika
In Očeta ga častite!
Kerub', seraf' mu pojó,
Hvali zemlja in nebó.
2. Sveti, sveti, svet' Gospod!
Vse je polno tvoje hvale;
Trume zvoljenih, o Bog,
Večno čast bodo dajale;
Vsi svetniki te časté,
Vsi pravični te slavé.

3. Češčen bodi trojni Bog,
Oče, Sin in ti Duh sveti!
Cerkve tvoje nauk vès
Moramo zvesto verjeti:
Jezus Kristus božji Sin,
Je zapustil ga v spomin.

4. Ljubi ti Zveličar naš,
Kolika ljubezen tvoja!
V grehe sem bil zakopan,
Revna bila duša moja;
Ti pa prideš k nam na svet,
Smrt, pekel in greh zatret.

Družbena pesem.

1. O Marija, milostljiva
Vsem, ki k tebi kličejo,
Glej nas, mati ljubeznjiva!
Nate mi zaupamo.
Svojo milost ti nam daj,
Blagoslovi družbo zdaj.

2. Tebe hočemo ljubiti
In služiti ti zvestó,
Za teboj zvesto hoditi,
Da vsi pridemo v nebó.
Pesem hvalno iz srcá
Poje tebi družba ta.
3. Pred nogé, glej, tvoje svete
Položimo zdaj srcá;
Naj goré ljubezni vnete
Zate in za Jezusa;
Daj, da se za družbo to
Duše mnoge vnamejo.
4. V izkušnjavah, ljuba mati,
Verno nam na strani stoj,
Daj nam srčno vselej stati,
Kadar satan kliče v boj;
Brani nas v nevarnosti,
Varuj nas v nedolžnosti.
5. Zmago upamo doseči
S tvojo zvesto pomočjo,
Naj viharji nas hrumeči
Še tako obdajajo.
Tebi, ljubi materi,
Družba vsa se izroči.

6. Varuj družbo, mati mila,
Cvetko mlado rahlo to;
V varstvu tvojem da razvila
Se čimdalje lepše bo.
Tebi v slavo naj cveté,
Tebi v čast razširja se.

Marija, mati ljubljena.

1. Marija, mati ljubljena,
Češčena bodi ti!
Rodila si nam Jezusa,
Zato te vse časti.
Mi svoja srca ti damo,
In upno k tebi kličemo:
Marija, pros' za nas,
Marija, pros' za nas!
2. Marija, sladko ti ime,
Kristjanom močni var:
Ti zdraviš žalostno srcé,
Nam siješ upni žar.

Zatorej ne prenehamo,
In vedno k tebi kličemo:
Marija pros' za nas,
Marija, pros' za nas!

Ti, o Marija, naša kraljica.

1. Ti, o Marija,
Naša kraljica,
Ti besednica
Revnih sirot!
K tebi hitimo,
K teb' pribežimo,
Teb' se zročimo,
Polna dobrot.
2. Glej, o Marija,
Glej nas, o mati,
Pred teboj stati,
Slušaj nas zdaj!
Mi smo grešili,
Te razžalili,
Vendar se vsmili,
Pomoč nam daj.

3. Jezusu reci
V milosti svoji,
Da smo mi tvoji,
Naj odpusti.
To ga nagnilo,
Nam naklonilo,
Večno plačilo
Nam podeli.

**Z ljubljnim Sinom nas blagoslovljaj
Devica Marija!**

KAZALO.

Predgovor.

I. del. Poduk.

	Stran
I. Nastanek in namen	1
II. Koristi	7
A. Splošne koristi	8
B. Posebne koristi	12
a) popolni odpustki	12
b) nepopolni odpustki	14
c) odpustki rimskih postaj	15
d) posebne pravice	17
III. Sestava	19
A. Splošna pravila	20
B. Predstojništvo, njega volitev in njegove seje	29
a) predstojništvo	29
b) volitev predstojništva	30
c) seje predstojništva	33
C. Pravila predstojništva	35
a) pravila vodnika (-ice)	35
b) pravila pomočnikov (-ic)	38
c) pravila tajnika (-ice)	39
d) pravila svetovavcev (svetovavk)	41

	Stran
D. Sprejem in izključitev	42
a) sprejem v Marijino družbo	42
b) izključitev iz Marijine družbe	45
IV. Življenje Marijinega otroka	48
A. Molitev Marijinega otroka	49
B. Čednosti Marijinega otroka	54
Sklep	61

II. del. Razne molitve.

Družbene molitve.

1. Vsakdanje družbene molitve	67
2. Molitve pri sejah in volitvah družbenega predstojništva	70
3. Molitve in obredi pri shodih (Lavretanske Litanije)	71
4. Molitve in obredi pri sprejemu	92
5. Slovesna ponovitev posvečenja	106

Druge molitve.

Jutranje molitve	107
Večerne molitve	112
Izpovedne molitve	119
Mašne in obhajilne molitve	141
Počestčenje sv. Rešnjega Telesa	161
Duhovno obhajilo	162
Litanije presv. Srca Jezusovega	163
Slavospev „Pange lingua“. (Izpostavljenje sv. R. Telesa)	169
Litanije presv. imena Jezusovega	173

	Stran
Molitve ob raznih prilikah	178
Ponovitev krstne obljube	178
Molitev (sv. Alojzija) k Materi božji	180
Šest molitev k sv. Alojziju (šest-nedeljska pobožnost)	181
Molitev k sv. Jožefu	186
Molitev k sv. družini	188
Za vse potrebe	189
Molitev za žive stariše	190
Molitev za mrtve stariše	192
Molitev za papeža	193
Molitev za škofa, za svojega dušnega pastirja in izpovednika	194
Molitev za posebnega prijatelja	195
Molitev za umrle sorodnike in prijatelje	196
Molitev za vse verne duše v vicah	196
Sv. križev pot	198
Hvalnica „Te Deum“ ali „Tebe Boga hvalimo“	224
Pesmi	224

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000510964

